

10-lecie
Uniwersytetu
Trzeciego Wieku

Strona 24

lubartow.24wspolnota.pl

TYGODNIK LOKALNY

wspólnota lubartowska I GMINY NIEMCE

31 października - 6 listopada 2023 r. ■ nr 44 (923) ■ Cena 3,99 zł (w tym VAT 5%)

■ LUBARTÓW ■ KOCK ■ OSTRÓW ■ ABRAMÓW ■ FIRLEJ ■ JEZIORZANY ■ KAMIONKA ■ MICHÓW ■ NIEDŹWIADA ■ OSTRÓWEK ■ SERNIKI ■ UŚCIMÓW ■ NIEMCE

Tworzyli historię Ziemi Lubartowskiej: Józef Huzar, Wiesław Nowak, Grzegorz Charliński, Paweł Treger...

Wspominamy
Tych, którzy odeszli
w ostatnim roku

STRONA 22/23

KS. JÓZEF HUZAR

WIESŁAW NOWAK

GRZEGORZ CHARLIŃSKI

PAWEŁ TREGER

DAWID TARNOWSKI

LEON FILIPEK

STANISŁAW WĘGIELSKI

CZESŁAW HARASZCZUK

Prześwietlili rzekome powiązania syna członka Zarządu Powiatu z kontraktami w szpitalu

Artur Szczupakowski,
p.o. dyrektora SP ZOZ
zebrał dane na temat
postępowań i przetargów,
w których brała udział
firma, w której pracował
syn Lucjana Mileszczyka

Lucjan Mileszczyk
członek zarządu powiatu

Mój syn nie ma żadnych
związków z przetargami
w lubartowskim szpitalu

STRONA 5

MICHÓW

IKEA nie rezygnuje
z prądu. Kuria ma
uzupełnić kwity

STRONA 6

Latarnia oświecila
krzaki. Za prąd
idzie z podatków

STRONA 20

Nowa Jedlanka

Mieszkańcy: Po tych
zjazdach na posesje
w zimie to będzie można
na nartach skakać

STRONA 20

GieKSa Niemce: Blisko
130 dzieci może rozwijać
piłkarską pasję

STRONA 19

REKLAMA

**AUTO
KASACJA**
- NAJLEPSZE CENY
- TRANSPORT GRATIS - RÓWNIEŻ W NIEDZIELE
607 - 987 - 777

**DOSTOSUJ UBEZPIECZENIE DO
POTRZEB TWOJEGO DZIECKA**

Material marketingowy

Ubezpieczenia
Tomasz Przeworski
Kock, ul. Piłsudskiego 17
tel. 785 922 261

Placówka Partnerska
GENERALI | **Proama**

**BADANIE WZROKU
OKULARY PROGRESYWNE**

PORADY OPTYCZNE
609 008 145

GALERIA TOPAZ UL. LUBELSKA 95B LUBARTÓW | REALIZUJEMY RECEPTY NFZ

**SKUP AUT UŻYWANYCH
KASACJA POJAZDÓW**

DO 10 TYSIĘCY ZŁOTYCH

Tel. 500 644 661

- ZŁOMOWANIE I KASACJA POJAZDÓW
- SKUP POJAZDÓW POWYPADKOWYCH
- ODBIÓR OD KLIENTA

- ZAŚWIADCZENIE DO
WYREJESTROWANIA
- PŁATNOŚĆ GOTÓWKĄ

KASACJA POJAZDÓW

Tel. 730 314 421

CZĘŚCI UŻYWANE

Tel. 518 070 770

LUBARTÓW

S T O P K A

Wspólnota

Adres redakcji
ul. Ks. A. Szulca 1, 21-100 Lubartów,
tel. 791 194 007,
e-mail: lubartow@24wspolnota.pl

Redaktor naczelny
Mateusz Orzechowski
lubartow@24wspolnota.pl

Dziennikarze
Marcin Kusyk
kusk@24wspolnota.pl

Dominik Smagała
region24wspolnota@o2.pl

Dyrektor ds. marketingu
i reklamy

Anna Mokrzycka
tel. 691 782 434
mokrzycka@24wspolnota.pl

Specjalista ds. reklamy
Agata Badziak
tel. 517 070 803
e-mail: badziak@24wspolnota.pl

Izabela Szczygielska
tel. 791 184 007
e-mail: wielgosz@24wspolnota.pl

Sport:

Mateusz Połynka
Jakub Załuski

Skład - Jarosław Pałys

Wydawca
Wydawnictwo Wspólnota
Mateusz Orzechowski

Druk
Seregni Printing Group S.A.

Księgowość
tel. 510 166 892

Kolportaż
tel. 791 193 007

Informacja o polityce ochrony danych
osobowych Wydawnictwa Wspólnota
dostępna jest na naszej stronie internetowej
24wspolnota.pl oraz w siedzibach redakcji.

TU NADASZ
OGŁOSZENIE

POWIAT LUBARTOWSKI

Lubartów

- Redakcja ul. Ks. Szulca 1
- Lombard Karat ul. Lubelska 33

Kamionka

- Sklep Karolina
ul. Lubartowska 12

Ostrów Lubelski

- Witex Witold Barszcz
ul. Żabia 2

Ostrówek

- Sklep Korona,
Ostrówek Kolonia 12

Kock

- Ubezpieczenia Tomasz
Przeworski, ul. Piłsudskiego 17
(obok Stokrotki)

- Ubezpieczenia Tomasz
Przeworski, ul. Kleeberga 10
(obok Biedronki)

Jeziorzany

- Dom Handlowy Anna
Blicharz, ul. Rynek 24

Michów

- Komis Bogusława
Staniak ul. Rynek 1 21

PRZERWY
W DOSTAWIE
PRĄDU

31 października

godz. 8.00 - 12.00,
Wolica (4),
Brzeźnica Leśna (1)
godz. 11.00 - 15.00,
Wielkolas (2)

2 listopada

godz. 8.00 - 13.00,
Rudzienko (2B)
godz. 12.00 - 15.00,
Rudzienko (4)

3 listopada

godz. 11.00 - 15.00
Wolica (1)

W niedzielę rozstrzygnie się
bój o Firlej

Grzegorz Siwek i Małgorzata Zagojska stają w szranki II tury wyborów na wójta gminy Firlej. II tura musi się odbyć, bo w I turze nikt nie uzyskał więcej niż 50 proc. głosów. Grzegorz Siwek pełni obecnie funkcję wójta gminy Firlej po śmierci Dawida Tarnowskiego. Jest członkiem PiS, w wyborach startuje z własnego komitetu wyborczego (KWW Grzegorza Siwka).

W I turze wyborów 22 października zdobył 1022 głosy (41,51 proc.).

Małgorzata Zagojska była zastępcą

wojta gminy Firlej, zmarłego 25 lipca Dawida Tarnowskiego. Nie należy do partii politycznej, kandyduje z własnego komitetu wyborczego (KWW Małgorzaty Zagojskiej). W I turze zdobyła 697 głosów (28,34 proc.).

Ich kontrkandydaci zdobyli:
Waldemar Turmowicz - 500 głosów (20,33 proc.)

Jarosław Gryglicki - 202 głosy (8,21 proc.)

Marianna Powalka - Przybysz - 38 głosów (1,54 proc.)

Marcin Kusyk

Małgorzata Zagojska

Grzegorz Siwek

Parking przy cmentarzu
w Lubartowie ma być
zmodernizowany

Kierowcy mają dość takiego parkingu

Parking przy cmentarzu parafialnym w Lubartowie oblegany jest zwłaszcza w okolicach 1 listopada. Na placu robią się kałuże, których zasypanie poprawia sytuację tylko tymczasowo. Ma to się zmienić. Miasto ma koncepcję modernizacji parkingu przy cmentarzu przy ul. Szaniawskiego.

- Będzie to bezpłatny, nowoczesny, oświetlony parking typu Park&Ride z drogą dojazdową i wydzielonymi miejscami po-

stojowymi. Wraz z parkingiem powstanie też fragment sieci kanalizacji deszczowej (odcinek w ul. Szaniawskiego pomiędzy parkingiem a skrzyżowaniem z ul. Moniuszki). Projekt zakłada również zagospodarowanie zieleni w obrębie parkingu. Budowa zaplanowana jest na przyszły rok i będzie finansowana ze środków w ramach Lubelskiego Obszaru Metropolitalnego - zapewniają urzędnicy.

Marcin Kusyk

Regionaliści będą kwestować
na lubartowskim cmentarzu.
XI kwesta na odnowienie
zabytkowych nagrobków

Renowację zabytkowych nagrobków na lubartowskim cmentarzu parafialnym można będzie wspierać, wrzucając pieniądze do puszek wolontariuszy oraz wpłacając na konto.

Datki będzie można wrzucać do puszek od godz. 8 do godz. 17 na terenie cmentarza parafialnego. Wpłaty indywidualne

można będzie dokonywać na rachunek bankowy: 10 8707 0006 0003 4018 2000 0001 Lubartowskiego Towarzystwa Regionalnego z tytułem przelewu „KWESTA 2023” od 1 do 30 listopada.

Marcin Kusyk

R E K L A M A

- internet
- telewizja
- telefon

Lubartów, ul. Księdza Szulca 7
tel. (81) 854 3763

GAMA

SPÓŁEM LUBARTÓW

PROMOCJA 31 PAŹDZIERNIKA - 6 LISTOPADA:
Twaróg sernikowy President wiaderko 1 kg - 11,99 zł
Ser Gouda Włoszczowa - 19,99 zł/kg
Kawa mielona Tchibo Family 250 g - 7,99 zł
Szynka sołtysówka JBB - 35,99 zł/kg
Sernik Wiedeński - produkcja własna - 31,99 zł/kg
Znicz Luks 355 BT 15H - 3,59 zł

CAŁODOBOWA APTEKA

na Mickiewicza

Lubartów, ul. A. Mickiewicza 3-5

Kompleksowe usługi pogrzebowe

"Marcin Grzegorzczak"

Sala pożegnań

Chłodnia

Lubartów, Lubelska 224

dyżur całodobowy

508 107 618

Centrum Medyczne curate Lubartów

Poradnia Ortopedyczna

lek. Med. Michał Kołtun

Poradnia preluksacyjna

dr Anna Danielewicz-Bromberek

pn - pt 7:00 - 19:00

www.curatecm.pl

tel. (81) 855 44 77

ul. A. Mickiewicza 3-5

kom. 797 709 908

DOM POGRZEBOWY

OSTRÓW LUBELSKI UL. MICKIEWICZA 6

- Gwarantujemy najwyższy standard usług
- Zabieranie zwłok z domu
- Załatwiamy formalności w ZUS, KRUS

TEL. 508 505 702 • CZYNNE CAŁĄ DOBĄ

Malesa

SALA POŻEGNAŃ WŁASNA CHŁODNIA

PROFESJONALNE USŁUGI POGRZEBOWE

DYŻUR CAŁODOBOWY : 501 688 811

www.malesa.com.pl, ul. Cicha 39, 21-100 Lubartów

INFORMATOR
BRANŻOWY

USŁUGI

USŁUGI POGRZEBOWE

DOM POGRZEBOWY
MALESA

ul. Cicha 1
21-100 Lubartów
całodobowo:
Tel. 501688811
www.malesa.com.pl

ZAKŁAD POGRZEBOWY
GRZEGORCZYK

Lubartów
ul. Lubelska 224
(Rondo w Łucce)
tel: 508 107 618
DYZUR CAŁODOBOWY

DOM POGRZEBOWY

Ostrów Lubelski
tel. 508 505 702
całodobowo

USŁUGI POGRZEBOWE CHARON

Kock, ul. Jabłonowskiej,
tel. 663 718 430,
570 746 317
całodobowo

NAPRAWA

Naprawa Sprzętu AGD

montaż i serwis klimatyzacji
Lubartów ul. Słowackiego 21
tel. 505 867 030

REMONTOWO-
BUDOWLANE

Prace na wysokościach
technikami alpinistycznymi:
tel. 601 946 134

KOMINIARZ/GAZOWNIK

Przeglądy stanu technicznego
budynków

kominiarskie, gazowe,
budowlane, elektryczne
502 402 728

POMOC DROGOWA

POMOC DROGOWA 24/7

PUCHACZÓW
tel. 691 668 724

TRANSPORT ciągników

i maszyn rolniczych. Maszyn
budowlanych. Samochodów.
ładunków o masie do 7t
POMOC DROGOWA 24H
PRO-CARS Tel. 881415508

TRANSPORT maszyn rolniczych

i budowlanych o masie do 10 t
POMOC DROGOWA 24 h
FREEHOLPL
tel. 793 793 136

SERWIS

AUTO-SERVICE JUBLEWSKY

STACJA KONTROLI POJAZDÓW
SERWIS KLIMATYZACJI
tel. 600 500 522

KASY I DRUKARKI FISKALNE

SYSTEMY KASOWE, WAGI,
METKOWNICE
SPRZEDAŻ, SERWIS
ŁĘCZNA tel. 602-289-687

KANTOR

Kantor Wymiany Walut

Frank (przy Poczcie)
atrakcyjne ceny, negocjacja kursu
81 854 20 35,
Lubartów, Legionów 33

GASTRONOMIA

A Nóż Widelec - obiady domowe
pon. - pt. 9-17.30
tel. 508 577 635"
ul. Nowodworska 18D

Kwiaty dla odwołanego zastępcy burmistrza Lubartowa. Tak żegnał go PiS

- Bardzo dziękuję Tadeusza za merytoryczną i spokojną pracę w roli zastępcy burmistrza Lubartowa - powiedziała radna Beata Pasikowska z klubu PiS do odwołanego zastępcy burmistrza, Tadeusza Małyjskiego.

Zastępca burmistrza, Tadeusz Małyjski, wskazany na tę funkcję przez PiS po rozpadzie koalicji ze Wspólnym Lubartowem, z którego wywodzi się burmistrz Krzysztof Pańnik, został odwołany ze stanowiska przez burmistrza.

- Tadeusz Małyjski odpowiadał w urzędzie za politykę społeczną, oświatę i gospodarkę komunalną. Ważne sfery życia, które w sposób bezpośredni dotyczą naszych mieszkańców. Z przykrością stwierdzam, że nie poradził sobie z żadnym z tych zadań. To nie tylko moja opinia. Wystarczyło posłuchać tego, co o panu Małyjskim sądzi środowisko związane z lubartowską oświatą - uzasadniał odwołanie Pańnik.

- Naprawdę dużo dobrych rzeczy zrobiłem, a ta opinia pana burmistrza jest podsygnowana tylko jakąś zemstą za to, że ostatnie głosowania nie było po jego myśli i za to, że radni, z którymi współpracuję, mają inne zdanie. Ja również mam inne zdanie. To nie jest jakieś zaskoczenie, że zostałem odwołany. To była kwestia czasu. Pan burmistrz czekał jeszcze do wyborów

Tadeusz Małyjski ściska rękę radnej Marii Kozak z klubu PiS, obok niej odwrócona radna Halina Jaworska, w centrum Piotr Kusyk

parlamentarnych. Cekał, ponieważ nie był pewien, czy PiS jeszcze będzie mógł pomagać panu burmistrzowi w kwestii zdobywania środków inwestycyjnych - odgryzał się Małyjski.

Na sesję 24 października przyszedł w charakterze obserwatora, siedział na miejscu dla publiczności.

Odwołany zastępca dziękuje

Na zakończenie sesji poprosił przewodniczącego Rady Miasta Tomasza Krówczyńskiego o głos.

- Swoje podziękowania w pierwszej kolejności kieruję do radnych z klubu PiS. Dzię-

kuję Wam za zaproszenie do współpracy i zaufanie, jakim mnie obdarzyliście - mówił. - Jesteście prawdziwymi przyjaciółmi.

- Dziękuję też za konstruktywną krytykę. Informacja zwrotna o popełnianych błędach jest również potrzebna i bardzo ważna. Wszystkim Państwu bardzo serdecznie dziękuję za współpracę i do zobaczenia - powiedział Tadeusz Małyjski. Po wystąpieniu burmistrz Krzysztof Pańnik uściślił mu rękę. Kwiaty i uściśki na sesji

W imieniu klubu PiS wystąpiła radna Beata Pasikowska.

- Bardzo dziękuję Tadeuszowi za merytoryczną i spokojną pracę w roli zastępcy burmi-

strza Lubartowa. Doświadczenie w pracy w firmie komercyjnej sprawia, że decyzje w samorządzie można podejmować w oparciu o fakty i liczby, a nie emocje i komentarze tej czy innej osoby na FB. Dziękujemy bardzo! - powiedziała. W tym momencie radna Elżbieta Mizio wniosła bukiet kwiatów, które wręczyła Tadeuszowi Małyjskiemu. Odwołany zastępca burmistrza uściśkał wszystkich radnych z klubu PiS.

Za współpracę podziękował Tadeuszowi Małyjskiemu także radny Artur Kuśmierzak ze Wspólnego Lubartowa.

Marcin Kusyk

Czego chcą radni w budżecie na 2024 r.? Lista wniosków

Co chcą zrealizować radni w przyszłym roku? Już rozpoczął się festiwal życzeń. Radny Artur Kuśmierzak z klubu Wspólny Lubartów przedstawił na sesji Rady Miasta listę wniosków

do realizacji z budżetu miasta w 2024 r. Chwilę po nim listę wniosków klubu PiS odczytał radny Piotr Kusyk.

Marcin Kusyk

Artur Kuśmierzak

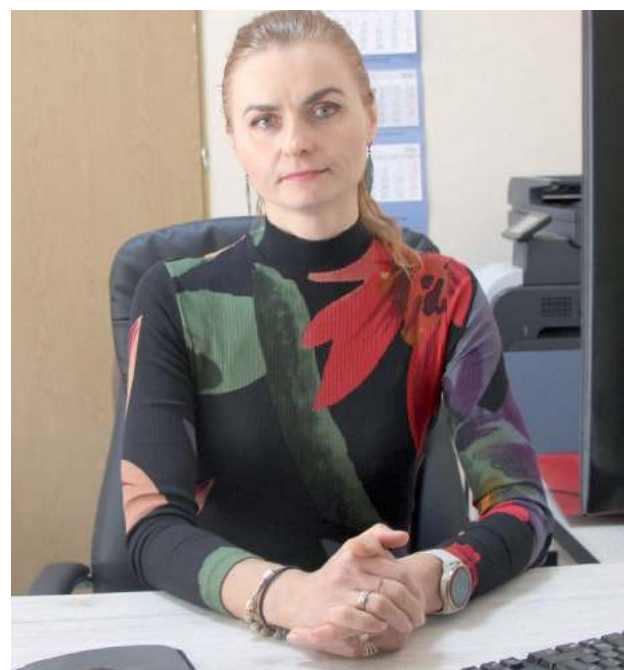
- Budowa chodnika na ul. ks. Jerzego Popiełuszki wzdłuż bloków nr 6 i nr 16 od ul. Licińskiego do ul. Szkolnej
- 10 tys. zł na Młodzieżową Radę Miasta w Lubartowie
- 200 tys. zł na działalność Rady Seniorów w Lubartowie
- Wykup działki pod drogę na odnodze ul. Szafirowej oraz zaprojektowanie i wybudowanie nawierzchni asfaltowej lub z kostki brukowej
- Zaprojektowanie i budowa nawierzchni z asfaltu lub kostki brukowej na ul. Bursztynowej i Rubinowej oraz połączenie ul. Rubinowej z ul. Piaskową
- Remont basenu w Lubartowie - zabezpieczenie kwoty 750 tys. zł w budżecie daje możliwość złożenia wniosku do Ministerstwa Sportu i Turystyki o dofinansowanie
- Remont boiska Orlik (wymiana nawierzchni boiska do piłki nożnej - 500 tys. zł, wymiana bieżni - 166 tys. zł, zakup kontenerów - 100 tys. zł)
- Wymiana nawierzchni i oświetlenie kortu tenisowego między budynkami SP 3 (koszt zmiany nawierzchni na trawiastą - ok. 350 tys. zł, koszt oświetlenia - ok. 50 tys. zł)
- Wynajem lodowiska z wypożyczalnią łyżew
- Zakup kontenera na sprzęt przy boisku Orlik przy SP 3 (25 tys. zł)

Piotr Kusyk

- Remont ul. Aleje Zwycięstwa
- Budowa ul. Królów Polskich
- Budowa wielofunkcyjnego boiska przy SP 4
- Budowa ul. Okopowej wraz z chodnikiem
- Wykonanie ciągu pieszo - rowerowego od ul. Kopernika do parkingu za SP 4
- Przygotowanie dokumentacji technicznej budowy parkingu przy cmentarzu komunalnym przy ul. Gazowej
- Budowa parkingu przy cmentarzu komunalnym
- Naprawa nawierzchni ul. Armii Ludowej
- Budowa drogi bocznej do ul. Krańcowej
- Budowa chodnika na ulicy bocznej do Krańcowej
- Przygotowanie terenu pod targowisko miejskie na terenach należących do miasta Lubartów przy ul. Koźmińskiego
- Ścieżka rowerowa wzdłuż ul. Krańcowej

Justyna Rycuniak sekretarzem gminy Lubartów

Justyna Rycuniak pracuje w Urzędzie Gminy Lubartów od 2004 r. Od 2008 r. była kierownikiem referatu spraw społecznych. Od lutego 2022 r. pracowała w Samorządowym Zespole Administracyjnym Szkół jako inspektor do spraw księgowości. Od 19 października w ramach awansu wewnętrznego objęła stanowisko sekretarza gminy Lubartów. Poprzednia sekretarz, Katarzyna Brzozowska od wielu lat zajmująca to stanowisko, wygrała konkurs na sekretarza gminy Firlej

Marcin Kusyk

Śmierć mieszkańca Lubartowa. Tragiczny wypadek w Świdniku

50-letni mieszkaniec Lubartowa zmarł w wyniku obrażeń odniesionych w wypadku w Świdniku.

Do wypadku doszło 24 października około godz. 13.20 w Świdniku na skrzyżowaniu ulicy Kusocińskiego i Legionów Polskich. 50-letni mieszkaniec Lubartowa, kierujący pojazdem marki Audi, jadąc drogą podporządkowaną, nie udzielił pierwszeństwa przejazdu 56-letniemu mieszkańcowi Świdnika, jadącemu samochodem renault.

- Siła uderzenia była tak duża, że kierowca audi wypadł poza pojazd, natomiast drugi samo-

Siła uderzenia była tak duża, że kierowca Audi wypadł poza pojazd

chód wypadł z drogi i zatrzymał się na polu. Dwie osoby, tj. kierujący pojazdami, zostali przetransportowani do szpitala.

Niestety 50-latek w wyniku odniesionych obrażeń zmarł - opisuje zdarzenie asp. szt. Elwira Domaradzka z KPP w Świdniku.

Policja ustala dokładne okoliczności wypadku.

Marcin Kusyk

- To wszystko jest palcem na wodzie pisane - mówi o pomyśle p.o. dyrektora szpitala radny Antoni Bielski

Szef Komisji Rewizyjnej chce kontroli dyrektora szpitala. „Zaczął pan od 5 mln zł pożyczki i te pieniądze zostały przejedzone”

Do ostrej wymiany zdań doszło podczas piątkowej sesji Rady Powiatu Lubartowskiego. Radny Antoni Bielski zarzucił p.o. dyrektora szpitala, że ten „nie złożył żadnego sprawozdania i programu naprawczego”. - Bardzo chętnie poddam się kontroli Komisji Rewizyjnej - ripostował Artur Szczupakowski.

Jedenaście aneksów

Zmiana statutu szpitala była jednym z głównych tematów piątkowej sesji Rady Powiatu. Zaproponowana zmiana miała dać możliwość dyrekcji SPZOZ-u na utworzenie w ramach szpitala zakładu diagnostyki laboratoryjnej, zajmującego się m.in. badaniami krwi pobranej od pacjentów. Zdaniem Artura Szczupakowskiego, p.o. dyrektora SPZOZ-u, takie rozwiązanie zapewniłoby znaczne oszczędności. Obecnie szpital zleca takie badania firmie zewnętrznej.

Podpisana w 2019 roku umowa z firmą prowadzącą laboratorium diagnostyczne na potrzeby lubartowskiego szpitala była aneksowana 11 razy.

- Jeden tylko z tych aneksów podwyższał koszty funkcjonowania laboratorium o 40 proc. Ostatnia umowa została zawarta w listopadzie 2022 roku. Konkurs przewidywał, że 2-letnia umowa

będzie kosztowała szpital prawie 6,4 mln zł. Z obecnych faktur wynika, że szacunkowy koszt będzie wynosił prawie 7,7 mln zł - podkreślił Artur Szczupakowski. - Jesteśmy winni tej firmie ponad 3 mln zł. Do tej pory szpital nie płacił tych faktur. Uregulowano jedynie 0,5 mln zł. Koszty wzrosły ogromnie i kompletnie rozjechały się z planowaną procedurą. Standardowy koszt dla szpitala takiego jak nasz z własnym laboratorium powinien wahać się od 150 do 200 tys. zł miesięcznie. Na utworzeniu własnego laboratorium szpital powinien więc zaoszczędzić 150 tys. zł miesięcznie. Do tego NFZ premiuje szpitale mające własne laboratoria, dzięki temu szpital otrzymuje dodatkowe środki - wyjaśnił p.o. dyrektora.

Przedstawiciele szpitala ostrzegali radnych, że w umowie z firmą zewnętrzną nie ma gwarancji niezmienności ceny.

- Może powtórzyć się sytuacja z 2020 roku, gdy firma zagroziła szpitalowi, że wypowie umowę w ciągu trzech miesięcy, jeśli ten nie zgodzi się na 40 proc. podwyżkę cen. I szpital się na to zgodził. Następstwem było niesamowite podniesienie kosztów - powiedział Beata Olesiejuk z SPZOZ-u w Lubartowie.

Firma świadcząca usługi diagnostyki laboratoryjnej dla szpitala zgodziła się rozłożyć zadłużenie w wysokości 3 mln zł na raty. Sprzęt w szpitalnym laboratorium miałby zostać wydzierżawiony,

a nie zakupiony. Jednocześnie szpital zwiększył zatrudnienie o osoby potrzebne do prowadzenia zakładu diagnostyki.

Będzie kontrola?

Swojej dezaprobaty nie krył radny Antoni Bielski. Wytknął Arturowi Szczupakowskiemu odniesienie się w wypowiedzi do działań poprzedniego dyrektora, Mirosława Makarewicza czy też zaciągnięcie pożyczki w wysokości 5 mln zł na potrzeby bieżącego funkcjonowania szpitala.

- To wszystko jest palcem na wodzie pisane. Szpital jest tak zadłużony... Pan już trzy miesiące zarządza szpitalem, a nie złożył pan żadnego sprawozdania i programu naprawczego. Pan Makarewicz był zarzucany dokumentami, kontrolami. Pan ma tę samą śpiewkę: wszystko zarzuca pan Makarewiczowi, a on nie może się nawet obronić. Jestem za tym, żeby to nasi pracownicy mieli zatrudnienie. Ale pan nawet nie przedstawił, ile tych badań będzie robionych prywatnie, a ile na NFZ. Zaczął pan od 5 mln zł pożyczki i te pieniądze zostały przejedzone - powiedział radny z rządzącego klubu Prawa i Sprawiedliwości.

I zapowiedział, że chciałby skontrolować działalność Artura Szczupakowskiego.

- Przecież pan od pięciu lat odpowiada za szpital. Specjalnie dla pana zostało ustanowione

Antoni Bielski
radny Rady Powiatu Lubartowskiego
Zarzuca pan poprzednikowi. Najlepiej tak... Niech pan pokaże, że coś zrobił oszczędności

Artur Szczupakowski
p.o. dyrektora szpitala w Lubartowie
Jestem pierwszym dyrektorem, który wypowiedział dodatek edukacyjny pracowników

stanowisko, nie jest pan nowicjuszem (przed objęciem stanowiska w szpitalu Artur Szczupakowski był urzędnikiem Starostwa Powiatowego odpowiadającym za kontrolę, m.in. szpitala - przyp. red.). Więc przez pięć lat pan tego nie widział, a teraz raptem przejrzał na oczy? Zarzuca pan poprzednikowi. Najlepiej tak... Niech pan pokaże, że coś zrobił oszczędności. Chciałbym, żeby Rada Powiatu wyraziła zgodę, by pańskiej pracy przez ostatnie trzy miesiące przyjrzała się Komisja Rewizyjna - powiedział Antoni Bielski, przewodniczący Komisji Rewizyjnej.

Szef szpitala nie pozostał dłużny wobec wypowiedzi radnego.

- Do pięciu lat pracy w Lubartowie jeszcze mi daleko, pracuję tu ponad trzy lata. Można odsłuchać nagrania poprzednich sesji i zobaczyć, ile razy nazwisko Sylwii Domagały (dyrektor SP ZOZ przed

Mirosławem Makarewiczem - red) padało z ust Mirosława Makarewicza. To prawda, nadzorowałem szpital, wskazywałem błędy poprzedników. Natomiast za nadzór nad szpitalem odpowiada Zarząd Powiatu - bronił się Artur Szczupakowski. - Jestem pierwszym dyrektorem, który wypowiedział dodatek edukacyjny pracowników. To 1,2 mln zł oszczędności rocznie. Przyjęty w sierpniu 2022 roku regulamin wynagradzania w szpitalu rozszerzył zakres dodatku stażowego o pracę we wszystkich innych zakładach pracy, w tym w rolnictwie. To się również liczy do nagrody jubileuszowej.

Jego zdaniem decyzje dyrektora Makarewicza spowodowały powiększenie zobowiązań szpitala wobec pracowników o miliony złotych.

- Nie została wtedy podjęta decyzja, że tak, jak w innych szpi-

talach, że przyznawane są dodatki jedynie za kwalifikacje wymagane, a nie za posiadane. Oznacza to, że teraz każdemu należy się tyle, ile dusza zapagnie. Już wtedy można było podjąć odpowiednie decyzje, które przyniosłyby oszczędności. Nie dokonano analizy, czy laboratorium diagnostyczne w takich kształcie spełnia swoją funkcję, tylko były podpisywane kolejne aneksy. Ja to zrobiłem. Dlatego bardzo chętnie poddam się kontroli Komisji Rewizyjnej - podkreślił p.o. dyrektora szpitala.

Wszyscy „za”

Radni mieli wątpliwości, czy przypadkiem stworzenie przez szpital własnego laboratorium nie pogorszy sytuacji ekonomicznej SPZOZ-u.

- Zerwiemy kontrakt z obecnym laboratorium, a nie będziemy w stanie zmontować własnego laboratorium i na tym ucierpią pacjenci. Niech pan dyrektor złoży nam rzetelną informację, jak to wygląda od strony finansowej i organizacyjnej - powiedział Marian Starownik, jednak dodał: - Jesteśmy w stanie poprzeć warunkowo ten pomysł jako klub Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Ostatecznie za zmianą statutu szpitala, dającą szefowi jednostki możliwość utworzenia laboratorium, zagłosowali wszyscy obecni na sesji radni - 18 osób.

Dominik Smagała

Komisja liczy pięć osób: czterech radnych i lekarza

To oni wybiorą nowego dyrektora szpitala. Jacek Pożarowszczyk szefem komisji

Wiemy już, kto znajdzie się w komisji konkursowej do przeprowadzenia konkursu na stanowisko dyrektora SPZOZ-u w Lubartowie. Decyzję w tej sprawie podjęli radni.

Rada Powiatu na piątkowej sesji wybrała komisję konkursową do przeprowadzenia konkursu na stanowisko dyrektora SPZOZ-u w Lubartowie (powiat jest organem tworzącym SPZOZ i sprawuje nad nim kontrolę zarządczą).

Już wcześniej ustalono, że przedstawicielem Rady Społecznej SPZOZ (organ opinii

jący i inicjujący przy szpitalu) w komisji będzie jej członek - Andrzej Rodak, radny Rady Powiatu Lubartowskiego.

Podczas sesji radni zdecydowali, że komisja będzie liczyć łącznie sześć osób. Poza przedstawicielem Rady Społecznej SPZOZ-u w takiej komisji musi być lekarz. Kandydata - prof. dr hab. n. med. Jacka Kurzepę, profesora Uniwersytetu Medycznego w Lublinie - wskazał starosta Tomasz Marzęda. Większość radnych poparła taką kandydaturę - 14 osób było za, cztery wstrzymały się od głosu.

Następnie kolejne kandydatury przedstawiciele Rady Powiatu wskazali radni: Jerzego Zwolińskiego, Jacka Pożarow-

Przy każdej kandydaturze Rada Powiatu głosowała „za”, „przeciw” lub „wstrzymuję się”

szczyka, Tomasza Marzędę, Tadeusza Nastaję i Jana Zaworskiego. Kandydatów było więcej niż miejsc w komisji, więc zarządzono głosowanie. Do obsadzenia były trzy miejsca.

Przy każdej kandydaturze Rada Powiatu głosowała „za”, „przeciw” lub „wstrzymuję się”. Najwięcej głosów „za” - 12 - otrzymał Tomasz Marzęda, po 11 takich głosów

KOMISJA KONKURSOWA

Andrzej Rodak (przedstawiciel Rady Społecznej SPZOZ, radny), Jacek Kurzepa (lekarz), Tomasz Marzęda (starosta, radny), Jacek Pożarowszczyk (wicestarosta, radny), Jerzy Zwoliński (radny)

otrzymali Jacek Pożarowszczyk i Jerzy Zwoliński. Kandydatka Jana Zaworskiego zdobyła osiem głosów, a Tadeusza Nastaję siedem.

Na przewodniczącą komisji konkursowej wybrano Jacka Pożarowszczyka.

Konkurs na dyrektora szpitala w Lubartowie musi być rozstrzygnięty do końca br. Pod koniec czerwca ze stanowiska został odwołany Mirosław Makarewicz, który kierował SPZOZ-em od sierpnia 2021

roku. Przez miesiąc jednostką tymczasowo kierowała dotychczasowa zastępczyni dyrektora ds. leczenia Marzena Kijewska. Pod koniec lipca Zarząd Powiatu powierzył stanowisko p.o. dyrektora Arturowi Szczupakowskiemu, dotychczasowemu urzędnikowi Starostwa Powiatowego w Lubartowie, w jego zakresie był m.in. nadzór nad funkcjonowaniem szpitala.

Dominik Smagała
LUB

- Rozumiem, że Lucjan Mileszczyk czuje potrzebę, by to jednoznacznie wyjaśnić - mówi Tomasz Marzęda

Prześwietlili rzekome powiązania syna członka Zarządu Powiatu z umowami SPZOZ-u. „Szpital nadal korzysta z dostaw sprzętu od tej firmy”

Starosta nakazał zbadać sprawę rzekomych kontaktów syna Lucjana Mileszczyka, członka Zarządu, zatrudnionego w firmie dostarczającej sprzęt szpitalowi. Co ustalił Artur Szczupakowski, p.o. dyrektora szpitala?

Kilka miesięcy temu pod artykułami „Wspólnoty” zaczęły pojawiać się anonimowe komentarze dotyczące syna Lucjana Mileszczyka, byłego wicestarosty, a obecnie członka Zarządu Powiatu. Podnoszono, że był zatrudniony w firmie, która dostarczała sprzęt SPZOZ w Lubartowie. Według tych komentarzy syn członka Zarządu Powiatu miał mieć rzekomy wpływ na zawieranie umów pomiędzy firmą, w której pracował, a lubartowskim szpitalem. Co istotne, władze powiatu sprawują nadzór zarządczy nad SPZOZ-em i są jego organem założycielskim.

„Podłe oszczerstwa”

Były wicestarosta publicznie zabrał głos w tej sprawie podczas majowej sesji Rady Powiatu Lubartowskiego. - Ktoś próbuje zniesławić mnie w oczach opinii publicznej i robi to z ogromną starannością - powiedział Lucjan Mileszczyk, po czym pokazał kilka stron z wydrukowanymi, jak podkreślał, komentarzami Czytelników portalu internetowego „Wspólnoty Lubartowskiej”. - Dotyczą (rzekomych - przyp. red.) pewnych działań stricte korupcyjnych mojego syna za moim przyzwoleniem w powiązaniu z dyrekcją szpitala - wskazał członek Zarządu Powiatu. - Stanowczo zaprzeczam, że mój syn prowadził jakiegokolwiek i kiedykolwiek działania biznesowe ze szpitalem w Lubartowie. Wszystkie komentarze dotyczące działań mojego syna Karola związane z zamówieniami publicznymi w naszym szpitalu są podłymi i niemającymi nic wspólnego z prawdą oszczerstwami - zastrzegł w maju były starosta.

Rzeczywiście, jego syn był pracownikiem korporacji, która startowała w przetargach ogłaszanych przez lubartowski szpital. Firma zajmuje się m.in. dostarczaniem technologii medycznych. Lucjan Mileszczyk szczegółowo wyjaśnił, jak wyglądała ścieżka zawodowa jego syna w ostatnich miesiącach.

- Mój syn Karol, od 28 września 2021 roku, czyli po półtora miesiąca po objęciu przez Mirosława Makarewicza funkcji w szpitalu w Lubartowie, nie prowadził żadnej działalności zawodowej w swojej firmie, ani w żadnej innej. Był na zwolnieniu chorobowym, potem na urlopie, potem miał zwolnienie ze świadczenia pracy, a od 22 września 2022 roku rozwiązał umowę o pracę - powiedział wówczas Lucjan Mileszczyk.

„Nie uczestniczył w żadnych negocjacjach”

W czerwcu br. starosta Tomasz Marzęda polecił Arturowi Szczupakowskiemu, wtedy jeszcze urzędnikowi Starostwa Powiatowego w Lubartowie (obecnie p.o. dyrektora szpitala), wystąpienie

Artur Szczupakowski
p.o. dyrektora SP ZOZ w Lubartowie
Uważam, że doszukiwanie się wpływu syna członka Zarządu na jakiejkolwiek postępowanie między szpitalem i daną firmą jest bezpodstawne

z zapytaniem do firmy dostarczającej sprzęt medyczny do SPZOZ-u oraz do dyrektora szpitala Mirosława Makarewicza w celu wyjaśnienia kwestii rzekomych kontaktów syna Lucjana Mileszczyka, który był zatrudniony we wspomnianej firmie, ze szpitalem. Podczas wrześniowego posiedzenia Zarządu Powiatu powrócił do tematu. Dlaczego?

- Z powodu pewnych postulatów Lucjana Mileszczyka, który uważa, że sprawa jest nie do końca wyjaśniona. Rozumiem, że on czuje potrzebę, by to jednoznacznie wyjaśnić. Ja także uważam, że to powinno zostać w całości wyjaśnione. Nie zgadzam się jednak z tym, że powinniśmy pytać tę firmę o pewne informacje, np. kto i kiedy był w niej zatrudniony. To jest rola prokuratury, a nie

starosty - odpowiada Tomasz Marzęda.

Czy zatem udało się sprawę wyjaśnić?

- Chodzi o podejrzenie, że syn Lucjana Mileszczyka miał jakikolwiek wpływ na kontrakty pomiędzy jego firmą a szpitalem. Dokumenty, którymi ja dysponuję, absolutnie to wykluczają. Z moich informacji wynika, że syn Lucjana Mileszczyka był zatrudniony w tej firmie przez pewien okres, ale nie uczestniczył w żadnych negocjacjach ze szpitalem w Lubartowie - wyjaśnia starosta powiatu lubartowskiego.

Jak informuje Artur Szczupakowski, została przygotowana informacja dla Zarządu Powiatu na temat postępowań i przetargów, w których brała udział firma, w której, zgodnie z doniesieniami

prasowymi, pracował syn Lucjana Mileszczyka.

- W żadnym z dokumentów znajdujących się na terenie szpitala nie ma informacji o jakimkolwiek udziale w tych procesach syna członka Zarządu. Uważam, że doszukiwanie się wpływu syna członka Zarządu na jakiejkolwiek postępowanie między szpitalem i daną firmą jest bezpodstawne. Nie ma na to żadnego dowodu. Szpital nadal korzysta z dostaw sprzętu od tej firmy i wszystko jest transparentne - mówi Artur Szczupakowski, p.o. dyrektora szpitala w Lubartowie. - Łączenie Lucjana Mileszczyka i jego syna z rzekomymi nieprawidłowościami przy przetargach szpitala jest krzywdzące dla Lucjana Mileszczyka, jego syna, wspomnianej firmy, a także SPZOZ-u w Lubartowie. To narusza dobre imię wszystkich wymienionych podmiotów - dodaje szef SPZOZ-u.

Lucjan Mileszczyk w maju podkreślał, że złożył doniesienie do policji w sprawie komentarzy dotyczących jego syna pod artykułami „Wspólnoty”.

Dominik Smagała

- Uważam, że każdy ma prawo do oceny mojej pracy - zapewnia były wicestarosta powiatu

Mój syn nie ma żadnych związków z przetargami w lubartowskim szpitalu

- Nie mogę być obojętny na notoryczne stawianie korupcyjnych zarzutów, takich jak ustawianie przetargów w szpitalu przeze mnie i mojego syna. To są kłamstwa i to jest nękanie - mówi w rozmowie ze „Wspólnotą” Lucjan Mileszczyk, członek Zarządu Powiatu Lubartowskiego.

W Starosta Tomasz Marzęda i p.o. dyrektora SPZOZ-u Artur Szczupakowski wskazują, że temat rzekomych powiązań pańskiego syna z przetargami szpitala w Lubartowie został wyjaśniony. Stanowczo podkreślają, że według ich wiedzy pański syn nie miał żadnego związku ze wspomnianymi przetargami. Jak Pan komentuje tę sprawę?

Mają rację. Mój syn nie ma żadnych związków z przetargami w lubartowskim szpitalu.

- Zarząd Powiatu, który jest organem wykonawczym powiatu w żaden sposób nie jest uwikłany w korupcyjne działania - mówi Lucjan Mileszczyk, członek Zarządu Powiatu Lubartowskiego

W Dochodzi Pan swoich praw, zgłaszając sprawę do organów ścigania? Uważam, że każdy ma prawo do oceny mojej pracy. To jest naturalne w demokracji. Rozumiem i szanuję merytoryczną krytykę. Natomiast nie mogę być obojętny na notoryczne stawianie korupcyjnych zarzutów, takich

jak ustawianie przetargów w szpitalu przeze mnie i mojego syna. To są kłamstwa i to jest nękanie.

W Sprawa została zgłoszona na policję. Zarówno anonimy, jak też pisma podpisane przez kilka osób dotyczące korupcyjnych działań moich

i mojego syna, kierowane były to wielu instytucji. M.in. wojewody, do marszałka województwa, nawet prezydenta RP, a także ciągle hejt w internecie. Na takie zachowanie nie mogę być obojętny.

W Zarząd Powiatu przyjął specjalne stanowisko właśnie w związku

z tą sprawą? Chodziło o przekazanie informacji do społeczeństwa, że Zarząd, który jest organem wykonawczym powiatu, w żaden sposób nie jest uwikłany w korupcyjne działania, jak też poza wszelkimi podejrzeniami jest czysty.

W Zarząd Powiatu wezwał w tym stanowisku organy ścigania do sprawnego działania. Mając świadomość, że organy ścigania mają ogrom różnych prowadzonych spraw, chcieliśmy zaapelować o jak najszybsze zajęcie się wyjaśnieniem tej sprawy.

Rozmawiał Dominik Smagała

**DOFINANSOWANO ZE ŚRODKÓW
RZĄDOWEGO FUNDUSZU ROZWOJU DRÓG**

**„Przebudowa drogi powiatowej nr 1359 L
((Adamów - Krzówka) - Przytoczno - do dr kraj. nr 48)
Etap I”**

**DOFINANSOWANIE 1 722 694,90 ZŁ
CAŁKOWITA WARTOŚĆ 3 445 389,80 ZŁ**

Małe kotki wyrzucone do wychodka przy cmentarzu

Ktoś wyrzucił trzy małe kotki do wychodka koło cmentarza w Milejowie. Brodziły w odchodach, nie mogąc się z nich wydostać. Uratowali je przypadkowi świadkowie i Agnieszka Łabęcka, prezeska Stowarzyszenia Milej(ów) dla zwierząt. Jeden kotek znalazł już dom, ale dwa nadal czekają na adopcję.

Ktoś je potraktował jak g...

- Kociaki zostały wyrzucone do wychodka, do kibla, do g... wrzucone – mówi w filmie opublikowanym na Facebooku Agnieszka Łabęcka. - Ktoś je potraktował jak g... - stwierdza.

I niemal płacząc, pyta: - Boże, gdzie jest to nasze człowieczeństwo?

Silne emocje nie dziwią, bo film powstał w czasie ratowania małych czworonogów, gdy w ludzkich odchodach była jeszcze jedna mała kotka.

Ostatecznie udało się uratować wszystkie trzy. Wyjęła je młoda kobieta, która przyjechała tego dnia na cmentarz, by zrobić porządku.

Ale po kolei.

Od smrodu mało nie zemdlą

Była ciepła sobota, 14 października. Na cmentarzu w Milejowie spory ruch, czas sprzątania grobów przed zbliżającym się 1 listopada i uroczystością Wszystkich Świętych.

Jeden z mężczyzn, korzystając

„Kotki schły w kocyku, który do dzisiaj traktują jak swoją matkę”

z wychodka znajdującego się w pobliżu cmentarza, usłyszał miauczenie. Okazało się, że w ludzkich odchodach znajdują się... trzy małe kotki.

Mężczyzna zawołał do pomocy młodą kobietę, która również sprzątała na cmentarzu. Wspólnie też zadzwonili do Agnieszki Łabęckiej.

- Zrobiłam z drzewa podbierak, a ta młoda dziewczyna z wielkim trudem wyjęła kotki. Musiała bardzo mocno spuszczać głowę w te odchody, bo kotki były już tak wyczerpane, że nie miały siły się przesunąć. Po ich wyciągnięciu dziewczyna mało nie zemdlą od tego smrodu – opowiada Agnieszka Łabęcka, która wzięła kotki do azylu.

Szczególne okrucieństwo

- Gdy je myłam, smród w ca-

łym domu był niewyobrażalny. Potem kotki schły w kocyku, który do dzisiaj traktują jak swoją matkę. Są słodziutkie i zdrowe. Ale mogło to się skończyć dla nich bardzo źle, bo nie utopiły się tylko dlatego, że tam nie było wybetonowanego dołu i wszystkiego, co rzadkie, wsiąkło w ziemię. A kotki brodziły w odchodach i nie mogły się z nich wydostać – mówi prezeska Stowarzyszenia Milej(ów) dla zwierząt.

- Codziennie spotykam się z bestialstwem wobec zwierząt, ale to było dla mnie szczególne okrucieństwo, przekraczające wszelkie granice i normy. Te kotki nie miały tam żadnych szans. Naprawdę nie rozumiem, dlaczego ludziom nie chce się przywieźć zwierząt do mnie i skorzystać z darmowej sterylizacji,

Po ich wyciągnięciu, dziewczyna mało nie zemdlą od tego smrodu

zacji, a zamiast tego woła wyrzucić żywe stworzenia do otworu z odchodami. Mam do tych ludzi jeden apel: jeśli nie kochacie zwierząt, to chociaż nie róbcie im krzywdy – kończy Agnieszka Łabęcka.

Kotki do adopcji

Jedna z kotek znalazła już dom, ale na adopcję czeka jeszcze dwie – Coco i Chanel. Jeśli chcesz je przysiąć, skontaktuj się ze Stowarzyszeniem Milej(ów) dla zwierząt – nr tel. 691611025.

Kamil Kulig

IKEA nie rezygnuje z prądu. Kuria ma uzupełnić kwoty

W gminie Michów szwedzka firma IKEA planuje stworzyć hybrydę prądu, czyli połączyć energię wiatrową i słoneczną

GMINA MICHÓW:

Kto ostatecznie zajmie się budową fotowoltaiki na terenie gminy? W grze jest Archidiecezja Lubelska i szwedzka firma IKEA. Komu jest bliżej, by „włożyć” wtyczkę do gniazdka?

Przypomnijmy. Najpierw swoje zakusy na budowę dwóch farm fotowoltaicznych ogłosiła spółka, za którą stoi Archidiecezja Lubelska. Podjęto już nawet odpowiednie kroki o wydanie decyzji środowiskowych. Pierwsza z nich (dla miejscowości Michów Wieś), zgodnie z zapowiedziami wójta, spotkała się z decyzją odmowną.

Dla miejscowości Mejnierzyn nadal toczy się postępowanie. A zgodnie z obwieszczeniem Janusza Jankowskiego inwestor został wezwany do uzupełnienia dokumentów.

IKEA usiadła do rozmów

Szwedzka firma również chce zbudować farmę fotowoltaiczną i stworzyć tzw. hybrydę z uwagi na fakt, iż wiatraki górujące nad gminą należą właśnie do niej.

W tej sprawie pracownicy reprezentujący firmę wzięli udział w ostatniej sesji rady gminy (25 września dop. red.). Jak podkreślali przedstawiciele firmy, za zgodą mieszkańców i samorządu zaczęną się dopiero analizy konkretnych terenów.

W drugiej połowie października do urzędu gminy ponownie przyjechali przedstawiciele firmy. – Było kolejne spotkanie w tej sprawie. Nie mamy nic przeciwko temu projektowi, ale na mniejszą skalę i na obrzeżach, gdzie są tereny klasy V i VI – mówi „Wspólnocie” Roman Adamczyk, przewodniczący rady gminy Michów. Jak dodaje: Ale pod warunkiem, że nie będzie sprzeciwu mieszkańców i przede wszystkim właścicieli gruntów.

Konrad Sławiński

Rok w zawieszeniu za śmierć kierującego quadem. Wyrok utrzymany

Obrona kierowcy opła odwoływała się od wyroku Sądu Rejonowego w Lubartowie. Bez skutku.

Do tragedii w Stanisławowie doszło ponad dwa lata temu. 26 maja 2021 r. Quad kierowany przez 35-latkę z gminy Michów podczas skręcania w lewo w drogę gruntową zderzył się z oplem. Zginął kierowca quada. Opel, którym podróżowały cztery osoby, w tym dwoje dzieci, dachował. Nikt spośród osób jadących samochodem nie odniósł poważniejszych obrażeń. Sprawą zajmowała się Prokuratura Rejonowa w Lubartowie. Najpierw postępowanie zostało umorzone,

ponieważ prokuratura uznała, że winę za wypadek ponosi kierujący quadem. Ale rodzina zmarłego nie była z tym zgodna i odwołała się do sądu. Ten zaś uchylił postanowienie prokuratury. Postępowanie wszczęto na nowo.

Naruszył zasady bezpieczeństwa

Opinia sporządzona przez innego, niż poprzednio, biegłego skutkowałą skierowaniem aktu oskarżenia do Sądu Rejonowego w Lubartowie. Oskarżony został kierowca opła. - Nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym: kierując Oplem Astrą na prostym odcin-

ku w kierunku Abramowa, nie obserwował w należyty sposób drogi oraz innych uczestników ruchu, pomimo oznakowania sygnalizującego skrzyżowanie z drogą podporządkowaną po lewej stronie, wyprzedził quad Alfarad, poruszający się w tym samym kierunku. Quad wykonywał manewr skrętu w lewo, w wyniku czego kierujący quadem Piotr K. został potrącony przez pojazd marki Opel i poniósł śmierć na miejscu - napisał w akcie oskarżenia.

Według opinii biegłego oskarżony Emil R. poruszał się z prędkością dozwoloną, ale złamał przepisy, wykonując manewr wyprzedzania na skrzyżowaniu.

Miał obowiązek powstrzymać się od tego manewru.

Oskarżony kierowca opła potwierdził swój udział w zdarzeniu, ale był pewien, że bezpośrednio przed skrzyżowaniem nie było żadnego znaku ostrzegawczego, a przynajmniej on takiego nie zauważył. W innym wypadku nie podjąłby takiego manewru. Według uzasadnienia aktu oskarżenia oznaczenie było ustawione.

Apelacja bez skutku

Proces oskarżonego ruszył w lutym 2020 r. Kierowca opła nie przyznawał się do zarzutów. Nie chciał odpowiadać na pyta-

nia sądu.

Sędzia odczytał więc wcześniejsze wyjaśnienia oskarżonego.

Według nich Emil R. wraz z żoną i dwójką dzieci jechali 26 maja do Abramowa. Kierowca widział jadącego quadem w odległości około 200 metrów. Twierdził, że przyglądał się, czy nie sygnalizuje on skrętu, ale nie zauważył żadnego sygnału. Zbliżył się na 20 metrów. Według wyjaśnień oskarżonego, kiedy zrównał się z quadem, kierujący nim skręcił w lewą stronę. Doszło do zderzenia, opel odbił w lewo i dachował, zatrzymał się na rosnących przy drodze brzo-
zach.

Emil R. utrzymywał w wyjaśnieniach, że nie widział żadnego oznakowania drogi. Później ktoś mu powiedział, że był tam znak, ale - jak określił - strzałka na drzewie, a nie prawdziwy znak. Ocenia, że jechał z prędkością ok. 70 km/h, z podobną prędkością jechał quad.

Wyrok zapadł w kwietniu. Kierowca Opła został skazany na rok pozbawienia wolności w zawieszeniu na trzy lata oraz grzywnę w wysokości 6 tys. zł.

Od tego wyroku obrona oskarżonego złożyła apelację. Sąd drugiej instancji utrzymał wyrok w mocy.

Marcin Kusyk
LUB

Pani Alicja świętowała swoje setne urodziny!

Wiek i pogody ducha zazdrości jej niejedna osoba. Przez wiele lat pracowała w stolicy, aby potem zamieszkać w Puławach. Jesień życia spędza w Kazimierzu Dolnym pod opieką rodziny. Alicja Zakrewska skończyła 100 lat.

Mieszkała w kilku miejscach

Alicja Zakrewska urodziła się 24 października 1923 r. w Lublinie. Kobieta jest ostatnią z rodu Berentsów, dawnych właścicieli „Restauracji Chrześcijańskiej Berents” w Kazimierzu Dolnym. Pani Alicja pracowała jako urzędniczka, a potem była księgową. 29 września 1948 r. wyszła za mąż za Michała z Berentsów. Para nie miała dzieci i przez większość

Urodziny Alicji Zakręskiej odbyły się w Willi Słoneczna w Kazimierzu Dolnym. W tym ważnym dniu towarzyszyła jej rodzina oraz prezydent Puław Paweł Maj wraz z kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Puławach, Dorotą Lisowską

To już 100 lat!

życia mieszkała w Warszawie. W 1996 r. małżeństwo przeprowadziło się do Puław. Pięć lat temu zmarł mąż pani Alicji i od tego czasu kobieta przebywa pod opieką rodziny w Kazimierzu Dolnym.

W związku z okągłą rocznicą jej urodzin w nadwileńskim miasteczku zorganizowano uroczystość, podczas której jubilatce towarzyszyli bliscy. Specjalnie na tę oka-

zę przyjechał prezydent Puław Paweł Maj wraz z kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Puławach, Dorotą Lisowską, którzy złożyli seniorce życzenia. Pani Alicja otrzymała list gratulacyjny oraz

Na urodzinach nie mogło zabraknąć tortu

prezenty. Jaki jest przepis na długoletnie życie?

- Według tego, co widzę, to jest pogoda ducha, pozytywne nastawienie do życia oraz dobra dieta. Razem z mężem uprawiali mnóstwo sportu i jeździli na róż-

ne wycieczki. Życzę jej zdrowia i następnych 100 lat - mówi Józefa Wolny z rodziny jubilatki, właścicielka pensjonatu „Willa Słoneczna”.

Dominik Kęsik

Pijany kierowca wjechał w płot

Uszkodzone ogrodzenie i zniszczony samochód - tak zakończył swoją podróż nietrzeźwy kierowca. 45-latek stracił panowanie nad pojazdem i wjechał w ogrodzenie. Miał ponad półtora promila alkoholu w organizmie.

Pijany kierowca nie zdążył wyhamować przed skrzyżowaniem i wskutek czego wjechał w ogrodzenie posesji

żył wyhamować przed skrzyżowaniem i wskutek czego wjechał w ogrodzenie posesji. Funkcjonariusze na miejscu zastali świadka zdarzenia oraz kierowcę. Badanie stanu trzeźwości kierującego wykazało

ponad 1,5 promila alkoholu w organizmie. Funkcjonariusze zatrzymali mu prawo jazdy - informuje sierżant sztabowy Jagoda Stanicka z KPP w Lubartowie.

Joanna Niecko

Zderzenie trzech aut w Parchatce. Wśród poszkodowanych dzieci

Czterooosobowa rodzina trafiła do szpitala po kolizji, do jakiej doszło w Parchatce. Volvo nagle zjechało na sąsiedni pas ruchu i uderzyło w kię.

Do zdarzenia doszło (26 października) ok. godz. 20.00 na drodze wojewódzkiej nr

824 w Parchatce. Kierujący volvo 58-letni mieszkaniec Radomia, jadący od strony Puław w kierunku Kazimierza Dolnego, z niewyjaśnionych przyczyn zjechał na przeciwny pas ruchu i zderzył się z jadącą z naprzeciwka kią. Widząc, co się dzieje, jadąca za nią swoim volvo 49-letnia mieszkanka powiatu piaseczyńskiego, zatrzymała się.

W tym czasie kia odbiła się od pojazdu, z którym się zderzyła i uderzyła w auto 49-latki.

Kię podróżowała czteroosobowa rodzina z powiatu opolskiego - dwoje dorosłych i dwoje dzieci. Cała czwórka została przewieziona do szpitala. Kierujący volvo 58-latek był trzeźwy.

Marta Pietróń

Omijała roboty drogowe, zderzyła się z dostawczakiem

Kierująca toyotą chciała ominąć roboty drogowe lewym pasem, nie zauważyła nadjeżdżającego nim dostawczaka

Jedna osoba trafiła do szpitala po zderzeniu osobówki z dostawczakiem na obwodnicy Puław. Na drodze z Lublina do Radomia przez jakiś czas występowały utrudnienia.

Do zdarzenia doszło w czwartek (26 października) po południu na drodze ekspresowej S12 w kierunku Radomia. 38-letnia kobieta z powiatu zamojskiego, kierująca toyotą, chciała ominąć lewym pasem prowadzone tam roboty drogowe. Niestety nie zauważyła nadjeżdżające-

go nim forda transita, którym kierował 40-latek z Puław. Doszło do zderzenia, w wyniku którego do szpitala trafiła pasażerka z toyoty.

Oboje kierujący byli trzeźwi. 38-latek będzie odpowiadać za spowodowanie kolizji drogowej.

Marta Pietróń

BMW wypadło z drogi i koziołkowało

GM. ŁAZISKA: 1500 zł mandatu i 10 punktów karnych - tak zakończyła się sobota dla kierowcy BMW, który spowodował kolizję na drodze wojewódzkiej.

Do szpitala trafiły dwie osoby, pasażer i kierowca BMW. Mogą mówić o dużym szczęściu. Doznali jedynie potłuczeń

Siła uderzenia była tak duża, że BMW wypadło z drogi i zatrzymało się kilkanaście metrów za jezdnią, w poręczkach. Po drodze koziołkując.

Do szpitala trafiły dwie osoby, pasażer i kierowca BMW. Nie odnieśli poważniejszych

obrażeń. Po badaniach zostali wypisani do domu.

Uczestnicy kolizji byli trzeźwi. Policjanci ukarali sprawcę mandatem w wysokości 1500 zł oraz 10 punktami karnymi.

ACH

Doszło do niej na drodze wojewódzkiej 747, na wysokości wsi Wojciechów, podczas wyprzedzania. Zawinił kierowca BMW.

- 65-latek z powiatu kraśnickiego, wykonując manewr wyprzedzania, uderzył w bok volkswagena, którym kierowała 60-latek z Lublina - informuje asp. Katarzyna Bigos, rzecznik prasowy opolskiej policji.

Końskowola: Wójt podał radnego do sądu. Za wypowiedzi o agenturalnej przeszłości

POWIAT PUŁAWSKI:

Stanisław Gołębiowski, wójt gminy Końskowola uznał, że Leszek Rodzoś w swoich wypowiedziach na sesji naruszył jego dobra osobiste. Przeprasza się nie doczekał, dlatego, jak zapowiadał, sprawiedliwości chce szukać w sądzie.

TW „Sylwester” zablokował prawa miejskie?

Sprawa w sądzie to pokłosie wydarzeń z marcowej sesji Rady Gminy, poświęconej skierowaniu wniosku o przywrócenie Końskowoli praw miejskich. To temat zapalny pomiędzy zwolennikami wójta a opozycją. O zwołanie sesji nadzwyczajnej w tej kwestii zawnioskowała wtedy grupa radnych z komitetu wójta. Jednak część rajców zwłaszcza z opozycji, skupionych wokół Stowarzyszenia „Zielone Powiśle”, stanęła na stanowisku, że ze złożeniem stosownego wniosku o przyznanie praw miejskich należy poczekać do przyszłego roku, kiedy mają odbyć się wybory i aby to miesz-

Stanisław Gołębiowski,

wójt gm. Końskowola

Nie mam zamiaru rozstrzygać tych spraw, myślę, że sąd będzie bardziej kompetentny

Leszek Rodzoś,

radny (wypowiedź na sesji w maju)

Jako radny nie mam sobie nic do zarzucenia. Jeśli będę musiał stanąć przed sądem za swoje przekonania, to jestem na to gotowy

kańcy zdecydowali, kto ewentualnie zostanie burmistrzem.

W marcu „Zielone Powiśle” po raz kolejny wyraźnie dało do zrozumienia, że zdania nie zmieniło, czego wyrazem miało być oświadczenie zaprezentowane przez jednego z radnych. W dokumencie odczytanym przez Leszka Rodzosią, radni „ZP” odnoszą się także do związku Stanisława Gołębiowskiego ze służbami bezpieczeństwa, nie dając wiary w zapewnienia wójta, że jako TW „Sylwester” nie współpracował z bezpieką. Taką wersję przedstawił Stanisław Gołębiowski, tłumacząc, że choć podpisał tzw. „lojalkę”,

która umożliwiła mu wyjazd za ocean, to nigdy żadnego raportu nie złożył, co potwierdzają również ustalenia IPN.

Wójt: Radny posunął się za daleko

Oświadczenie wygłoszone przez Rodzosią, Stanisław Gołębiowski uznał za naruszenie dóbr osobistych i skierował do niego wniosek na piśmie, w którym zażądał przeprosin na sesji oraz w lokalnej prasie. Radny do żądań wójta się nie zastosował, a do przesłanego przez niego dokumentu odniósł się na majowej sesji, stwierdzając,

że przygotowując pismo wójt „odleciał” oraz że w ten sposób ogranicza jemu - radnemu swobodne wyrażanie swoich poglądów. Leszek Rodzoś podnosił, że w oświadczeniu, które odczytał na marcowej sesji, nie było żadnych treści ani stwierdzeń, że Stanisław Gołębiowski donosił.

- Oświadczam, że jako radny nie mam sobie nic do zarzucenia. Jeśli będę musiał stanąć przed sądem za swoje przekonania, to jestem na to gotowy - stwierdził w maju.

Wójt odpuszczać nie zamierzał i zgodnie z zapowiedzią skierował do sądu pozew przeciwko radnemu do sądu po ochronę dóbr osobistych. Domaga się od Leszka Rodzosią przeprosin na łamach lokalnej prasy, na łamach której ukazały się relacje ze wspomnianych sesji oraz 10 tys. zł na cele charytatywne - na puławskie hospicjum. Sprawę rozpatrzy Sąd Okręgowy w Lublinie. Na razie nie ma jeszcze wyznaczonego terminu rozprawy.

Marta Pietróń

Gmina Wohyń. Zwłoki motorowerzysty na drodze

Przed godziną 17 dyżurny radzyńskiej komendy dostał zgłoszenie o znalezieniu mężczyzny leżącego na drodze w miejscowości Bezwola

Okoliczności śmierci 55-letniego motoro- werzysty, który został znaleziony na drodze gminnej w Bezwoli (gm. Wohyń), wyjaśniają śledczy z Radzyna Podlaskiego.

Dramat rozegrał się w niedzielę, 22 października. Przed godziną 17 dyżurny radzyńskiej komendy dostał zgłoszenie o znalezieniu mężczyzny leżącego na drodze w miejscowości Bezwola. Po reanimacji lekarz stwierdził zgon 55-latk, mieszkańca gminy Wohyń.

- Wstępne ustalenia policjantów pracujących na miejscu zdarzenia nie wykazały, aby doszło do potrącenia motorowerzysty.

Motorowerzysta prawdopodobnie zjechał na prawe pobocze, w wyniku czego pojazd przewrócił się. Ciało mężczyzny zostało zabezpieczone w celu przeprowadzenia sekcji zwłok - relacjonował podkomisarz Piotr Mucha z Komendy Powiatowej Policji w Radzynie Podlaskim.

Janusz Syczyński, prokurator rejonowy w Radzynie Podlaskim powiedział nam w miniony czwartek, że sekcja zwłok została już przeprowadzona. - Czekamy na wyniki - poinformował. Czy śledczy biorą pod uwagę, że motorowerzysta został jednak potrącony przez inny pojazd? - Postępowanie jest we wstępnej fazie, na tym etapie nie udzielamy kategoriycznych informacji - wyjaśnił Syczyński.

Grzegorz Rekiel

Przez trzy tygodnie cierpieli bez wody pitnej. Dramat mieszkańców Przypisówki

POWIAT

LUBARTOWSKI:

Dopiero 27 października sanepid stwierdził, że woda z wodociągu zaopatrującego m.in. Przypisówkę w gm. Firlej jest przydatna do spożycia. Według p.o. wójta wszystko trwało tak długo, nawet w miejscowej szkole nie odkręcono kranu z wodą.

Od czasu, gdy 4 października PSSE w Lubartowie opublikowała komunikat o nieprzydatności wody w Przypisówce do spożycia, sytuacja mieszkańców wsi była dramatyczna.

Grzegorz Siwek, p.o. wójt

Jak można pozbyć się bakterii, jeśli krany są pozakręcane i woda pozostaje w instalacji?

Woda tylko do spłukiwania toalet

- Wodę dostarczają beczkowsko, ale nadaje się do picia i przygotowania potraw dopiero po przegotowaniu. Mamy małe dzieci, jesteśmy pozbawieni dostępu do wody na miejscu - wciąż skarżyła się jedna z mieszkanki Przypisówki 24 października - trzy tygodnie od publikacji komunikatu. Kolejne badanie wody przeprowadzone przez sanepid wykazało, że wciąż nie nadaje się do spożycia. - W chwili obecnej, w związku z wykrytym przekroczeniem

parametru mikrobiologicznego w próbkach wody pobranej w dniu 18.10.2023 r. decyzja o braku przydatności wody do spożycia z magistrali w Przypisówce wodociągu zbiorowego zaopatrzenia w Serocku nie została zmieniona. Woda z magistrali w Przypisówce wodociągu zbiorowego zaopatrzenia w Serocku w dalszym ciągu nadaje się wyłącznie do spłukiwania toalet - stwierdziła Justyna Kurębska z WSSE w Lublinie. - Czas trwania takiej sytuacji i moment, w którym mieszkańcy będą mogli korzystać z wody bez

przeszkód, zależy od efektywności działań naprawczych wykonanych przez administratora wodociągu oraz wyników badań jakości wody. Stwierdzenie przez PPIS w Lubartowie przydatności wody do spożycia będzie możliwe dopiero po uzyskaniu pozytywnych wyników badań, które potwierdzą brak zanieczyszczeń mikrobiologicznych - napisała. Odpowiedź otrzymaliśmy 25 października. Ludzie w Przypisówce ciągle byli pozbawieni wody pitnej.

Woda zdatna do picia. Po trzech tygodniach...

Dlaczego tak długo woda nie była przydatna do picia?

- Bakteria coli występuje tylko w jednym punkcie

w Szkole w Przypisówce. W pozostałych miejscach woda ma wynik „0” czyli bakteria nie występuje. Dzisiaj po raz kolejny zostały pobrane próbki. Po mojej porannej interwencji w szkole w Przypisówce okazało się, że nie został odkręcony kran przy badanym punkcie i z tego, czego się dowiedziałem, wcześniej wody nie upuszczano w większych ilościach. Zadać należy pytanie, jak można pozbyć się bakterii, jeśli krany są pozakręcane i woda pozostaje w instalacji? - napisał p.o. wójt Grzegorz Siwek.

Wreszcie 27 października mieszkańcy Przypisówki mogli odetchnąć. Na stronie gminy Firlej ukazał się komunikat PSSE w Lubartowie.

- Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Lubartowie na podstawie analizy spra-

wozdań z badań wody z dnia 26.10.2023 r. zawiadamia, że woda z wodociągu zbiorowego zaopatrzenia w wodę w Serocku, Gmina Firlej, jest przydatna do spożycia przez ludzi.

W próbkach wody pobranych do badań mikrobiologicznych 24 października 2023 r. z wodociągu zaopatrzenia w wodę w Serocku nie stwierdzono zanieczyszczenia mikrobiologicznego wody - głosi komunikat PSSE w Lubartowie. Jedną z miejscowości, które są zaopatrywane w wodę z tego właśnie wodociągu, jest Przypisówka. Ogółem wodociąg zaopatruje ponad 3,5 tys. mieszkańców gminy w wodę.

Marcin Kusyk

REG

Sąd zdecydował o podaniu wyroku do publicznej wiadomości

Hodowca skazany za znęcanie się nad psami. Dostał rok więzienia w zawiasach

POWIAT OPOLSKI:

Wyrok jest nieprawomocny. Odwołał się od niego oskarżony i Fundacja Wolności Na Rzecz Praw Zwierząt EX LEGE.

Zapadł 6 września br. po trwającym dwa lata procesie. Sąd Rejonowy w Opolu Lubelskim ostatecznie skazał hodowcę owczarków ze Szczuczek Kolonii za znęcanie się nad zwierzętami. I za to wymierzył mu karę w zawiasach - rok pozbawienia wolności w zawieszeniu na trzy lata.

Skazany za znęcanie się nad psami

Sąd nie miał wątpliwości, że mężczyzna, prowadząc hodowlę psów, znęcał się nad nimi, utrzymując je w niewłaściwych warunkach - w zbyt małych i nieprzystosowanych do tego klatkach, bez dostępu do światła dziennego i bez ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi, wśród zalegających odchodów i elementów zagrażających okaleczeniem, a także bez stałego dostępu do wody. Psy nie były poddawane zabiegom pielęgnacyjnym, nie miały zapewnionej też właściwej opieki lekarskiej.

Czworonogi były przywiązane krótkimi łańcuchami do drzew i różnych sprzętów gospodarczych. Stały na mrozie i śniegu, bez dachu nad głową

Karmione były też nieodpowiednio.

Psy, których znajdowało się w tej hodowli 82 i które zostały przez obrońców zwierząt zabrane, nie trafią już do hodowcy. Sąd orzekł ich przepadek. Dodatkowo mieszkaniec Szczuczek Kolonii nie może posiadać psów przez sześć najbliższych lat. Ma on też zapłacić na rzecz Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Puławach 4 tys. zł nawiazki i 2 tys. zł kosztów sądowych.

Sąd zdecydował również o podaniu wyroku do publicznej wiadomości. Wywieszony ma zostać na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Poniatowie.

Wyrok jest nieprawomocny. Apelacje wpłynęły od hodowcy i oskarżyciela posiłkowego Fundacji Wolności Na Rzecz Praw Zwierząt EX LEGE. Akta z Opo-

la Lubelskiego trafiły już do Sądu Okręgowego w Lublinie.

Odbierali mu psy dwa razy

Sprawa hodowcy z gminy Poniatowa ciągnie się od 2021 roku. W styczniu i maju dwukrotnie służby interweniowały w hodowlę prowadzoną przez Adama P. Za każdym razem efekt ich wizyty był taki, że hodowli zabierane były psy. Łącznie 82. A powód zawsze był taki sam - złe warunki przetrzymywania zwierząt.

Czworonogi były przywiązane krótkimi łańcuchami do drzew i różnych sprzętów gospodarczych. Stały na mrozie i śniegu, bez dachu nad głową. Były niedożywione i wychudzone. Niektóre miały nawet

problemy z poruszaniem się. Większość psów nie miała zapewnionego dostępu do wody i ważnych szczepień przeciwko wściekliznie. Część trzymana była w ciemnym pomieszczeniu. Wiele do życzenia pozostawiały również same pomieszczenia, w których panował bałagan.

Mieszkaniec Szczuczek Kolonii nie może posiadać psów przez sześć najbliższych lat

Śledczy, przedstawiając 51-latkowi zarzut znęcania się nad zwierzętami, bazowali na wywołanej opinii biegłego behawiorysty zwierzęcego. Specjalista nie miał wątpliwości, że warunki, w jakich trzymane były psy, miały zły wpływ na ich stan. Dlatego też prokuratura skierowała do miejscowego sądu akt oskarżenia.

Hodowca od samego początku nie zgadzał się z szeregiem zastrzeżeń. Tłumaczył, że psy mają się dobrze, bo dostają jeść. A to, że stoją przywiązane na łańcuchach, to jest tresura i przyzwyczajanie do smyczy.

Agnieszka Ciekot - Hunek

Kierowca BMW pod wpływem narkotyków. W samochodzie kilka porcji marihuany

GM. ŁAZISKA: Kierował samochodem pod wpływem narkotyków. I w aucie miał kilka porcji marihuany.

W poważne tarapaty wpadł młody mieszkaniec gminy Łaziska. We wtorek w Lesie Dębowym zatrzymali go do kontroli drogowej policjanci. Niestety wynik kontroli nie był dla niego przyjemny.

- Od 21-latka czuć było woń marihuany. W związku z powyższym funkcjonariusze poddali kierującego badaniu na zawartość narkotyków - relacjonuje asp. Katarzyna Bigos, rzecznik prasowy opolskiej policji.

Wynik badania okazał się pozytywny.

- Mężczyzna był pod działaniem zabronionych środków. Pobrana została od niego krew do dalszej weryfikacji - dodaje.

Policjanci przeszukali też BMW. W środku znaleźli kilka porcji dilerkich z suszem marihuany.

Finał rutynowej kontroli drogowej był taki, że 21-latek został zatrzymany. Trafił do policyjnego aresztu. W środę usłyszał prokuratorskie zarzuty - kierowania pojazdem pod wpływem środków odurzających oraz ich posiadania.

Teraz czeka go sąd. Mieszkańcowi gminy Łaziska grozi do trzech lat więzienia.

ACH

Oszust przejął jego konto w mediach społecznościowych

Oszust przejął konto mieszkańca powiatu lubartowskiego na portalu społecznościowym. Następnie z jego konta wysłał wiadomości do znajomych z prośbą o pożyczkę pieniędzy.

W sobotę (21 października) do 26-letniego mieszkańca gminy Serniki zadzwoniła znajoma z pytaniem, czy dalej potrzebuje „tych pieniędzy”.

- W trakcie rozmowy wyszło, że nieznana osoba przejęła konto 26-latka na jednej ze znanych

platform społecznościowych i komunikatorem wysłał prośby o pieniądze po jego znajomych. Niestety w wyniku tego działania, jeden ze znajomych stracił 1000 złotych. Pokrzywdzony, chcąc pomóc, przesłał oszustowi pieniądze BLIKIEM. Zostały one wypłacone w jednym z bankomatów w Warszawie - informuje sierżant sztabowy Jagoda Stanicka z KPP w Lubartowie.

Joanna Niećko

Uciekał przed policjantami. Podróż zakończył dachowaniem

POWIAT OPOLSKI: Nie zatrzymał się do kontroli drogowej, zignorował znak STOP, a uciekając, stracił panowanie nad autem i dachował.

W piątek, 20 października ok. godz. 22 funkcjonariusze z Opolu Lubelskiego zauważyli volkswagena, który w Zadolu nie zatrzymał się przed znakiem STOP. Dodatkowo, skręcając w lewo, kierowca zapomniał o kierunkowskazie i nie miał podświetlenia tylnej tablicy rejestracyjnej. Na wydane przez policjantów polecenie zatrzymania się kierowca zaczął uciekać. W trakcie pościgu popełniał kolejne wykroczenia, aż w końcu w Chruślinie stracił panowanie nad samochodem na łuku drogi, co skończyło się dachowaniem.

Okazało się, że za kierownicą

W trakcie pościgu kierowca popełniał kolejne wykroczenia, aż w końcu w Chruślinie stracił panowanie nad samochodem na łuku drogi, co skończyło się dachowaniem

volkswagena siedział 17-letni mieszkaniec gminy Opole Lubelskie, a pasażerką była jego 16-letnia koleżanka. Nie doznali poważnych obrażeń.

- Kierowca nie potrafił wyjaśnić, dlaczego nie zatrzymał się do kontroli drogowej. Nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami. Za swoje zachowanie odpowie przed sądem, grozi mu kara do 5 lat pozbawienia wolności - mówi aspirant Katarzyna Bigos z KPP w Opolu Lubelskim.

- Pamiętajmy, że w przypadku, gdy policjant wyda nam polecenie do zatrzymania pojazdu poprzez zastosowanie sygnałów pojazdu uprzywilejowanego - świetlnych oraz dźwiękowych (na ogół z urządzeń umieszczonych na dachu radiowozu), za nie zatrzymanie się i kontynuowanie ucieczki grozi kara nawet do pięciu lat pozbawienia wolności - dodaje.

AG

Wracały ze zbioru jabłek. Spadły z platformy sadowniczej

W poniedziałek we wsi Majdany (gm. Wilków) doszło do nieszczęśliwego wypadku podczas prac polowych. Poszkodowane zostały dwie kobiety.

26-latka i 32-latka spadły z platformy sadowniczej. Kobiety wracały z sadu po zakończonym zbiorze jabłek. Siedziały na platformie sadowniczej, na której znajdowały się również skrzynie palety z owocami. Platformę ciągnął ciągnik rolniczy. Kierował nim 48-letni mieszkaniec gminy Wilków.

Gdy na skrzyżowaniu ciągnik skręcał w lewo, kobiety spadły z platformy. Do szpitala z obrażeniami trafiła 32-latka. Na szczęście życiu

Do wypadku doszło na skrzyżowaniu, gdy ciągnik zaczął skręcać w lewo

kobiety nie zagraża niebezpieczeństwo.

Problemy za to ma traktorzysta. Gdy policjanci sprawdzili jego stan trzeźwości, okazało się, że był pijany. Al-

komat wykazał w jego organizmie ponad 2,5 promila alkoholu. Kobiety były trzeźwe.

(ach)

Napadła na bank w Kurowie. Gdzie ukrywa się zamaskowana kobieta?

Puławska policja wciąż szuka sprawcy napadu na bank w Kurowie (pow. puławski). Kobieta sterroryzowała pracownicę, zabrała pieniądze i pieszo oddaliła się w nieznanym kierunku.

Napad w biały dzień

Do zdarzenia doszło w środę 25 października przed południem w centrum Kurowa. Około godz. 10.30 do tamtejszej placówki Banku Spółdzielczego w Niemcach weszła zamaskowana kobieta tęgiej budowy ciała, w kapтурze, na oczach miała okulary typu google. Podeszła do jednej z kasjerek i grożąc jej nożem i przedmiotem przypominającym broń, zażądała wydania pieniędzy. Między nią a napastniczką doszło do szarpaniny. Agresorka zabrała pewną kwotę gotówki i wybiegła z budynku, oddalając się pieszo w nieznanym kierunku.

Zamaskowana kobieta w biały dzień weszła do banku, sterroryzowała pracownicę i wybiegła z gotówką

W chwili napadu w placówce było kilku pracowników. To jeden z nich zawiadomił o zajściu policję. Chwilę później przed bank zajęły radiowozy i rozpoczęły się szeroko zakrojone poszukiwania sprawcy.

Jednak jak informuje podinsp. Waldemar Łazuga z Komendy Powiatowej Policji w Puławach, mimo wzmoczonych działań, do tej pory nie udało się ująć kobiety. Wczoraj policja zorganizowała

punkty blokadowe, powiadomiła o zdarzeniu także sąsiednie jednostki.

W związku z trwającymi poszukiwaniami Urząd Gminy Kurow wydał również specjalny komunikat do mieszkańców, w którym prosi o zachowanie szczególnej ostrożności.

W dalszym ciągu prowadzone są policyjne czynności w sprawie. Stróże prawa analizują zapisy monitoringu i przesłuchują świadków zdarzenia.

Ktokolwiek widział, ktokolwiek zna

W miniony piątek, dwa dni po napadzie puławska policja opublikowała wizerunek kobiety, utrwalony na nagraniu z monitoringu.

- W przypadku posiadania informacji na temat miejsca pobytu osoby, której wizerunek znajduje się na zdjęciach lub jej danych personalnych, prosimy o pilny kontakt z Komendą Powiatową Poli-

To właśnie tej kobiety szuka policja w związku z napadem na bank w Kurowie

cji w Puławach. Informacje można przekazać pod nr telefonu 47 812 32 10 lub 812 32 90 (oficer dyżurny jednostki), nr alarmowy 112

lub kontaktując się z najbliższą jednostką Policji - apelując stróże prawa.

Marta Pietroni

Co dalej z połączeniem Azotów z Orlenem?

To pytanie zadają sobie pracownicy i mieszkańcy Puław, a przede wszystkim związkowcy, przed którymi w czerwcu swoje plany fuzji nakreślał Daniel Obajtek. Ich zdaniem to jedyna droga do odzyskania przez puławski zakład pozycji na rynku, a dla pracowników zapewnienie stabilności. Ale czy sen się ziści?

Na początku czerwca Grupa Azoty Puławy i PKN Orlen podpisały umowę o współpracy i zachowaniu poufności, która rozpoczęła proces due diligence, czyli badania kondycji puławskich zakładów. Proces ten w dalszym ciągu trwa, a żadna ze stron nie informuje o jego przebiegu. Wtedy Daniel Obajtek podkreślał, że widzi wiele płaszczyzn, na których współpraca

obu spółek mogłaby się zawiązać, a to pozwoliłoby z kolei na zwiększenie efektywności polskiego sektora nawozowego (Orlen jest również właścicielem Anwilu) i zwiększenie konkurencyjności na rynku europejskim.

- Widzimy tu bardzo duży potencjał rozwoju nawozów, petrochemii, zeroemisyjnej energetyki. Planujemy tę fuzję przeprowadzić na zasadzie spokoju społecznego i dialogu - mówi Daniel Obajtek i zapewniał również o podjęciu dialogu z pracownikami, którzy nie muszą obawiać się o miejsca pracy.

W czerwcu prezes Orlenu spotkał się także z związkowcami, którym obiecał, że jeśli badanie kondycji puławskich zakładów wyjdzie pozytywnie, przedstawi im kalendarz przebiegu i przystąpi z nimi do negocjacji warunków przejęcia. Związkowcy pytali Daniela Obajtka również o to, co

w sytuacji, kiedy PiS przegra wybory parlamentarne? Czy wtedy fuzja dojdzie do skutku? Jednoznacznej odpowiedzi nie dostali. Otrzymali jedynie, podobnie jak dziennikarze, informację, że przejęcie miałyby zostać zrealizowane do końca roku. Dlatego już wtedy związkowcy podkreślali, że nie zamierzają odpuścić tej szansy.

- Będziemy chcieli uzyskać deklarację od wszystkich zainteresowanych, że bez względu na to, kto wygra wybory, to szaleństwo ostatnich 10 lat w Grupie Azoty Puławy zostanie przerwane - podnosił Sławomir Wręga, przewodniczący Związku Zawodowego Pracowników Ruchu Ciągłego.

NSZZ „Solidarność” również w fuzji widzi pozytywy, które mogą wzmocnić puławski zakład. Wyrazem tego jest chociażby oświadczenie, jakie związek publikuje na swojej stronie internetowej. - „Rada Oddziału NSZZ Solidarność

Ziemia Puławska wspiera wszelkie działania zmierzające do wyjścia Grupy Azoty „Puławy”, jako całości, z Grupy Azoty Tarnów oraz do połączenia jej z silnym podmiotem gospodarczym dającym szansę na rozwój, utrzymanie i wzrost zatrudnienia, a także zdobywanie nowych rynków na produkty Grupy „Puławy”. Podmiotem takim jest z całą pewnością ORLEN, który wyraził zainteresowanie przejęciem Grupy Azoty „Puławy”. Jeśli przejęcie Grupy Azoty Puławy przez Orlen nie miałyby dojść do skutku, oczekujemy od osób odpowiedzialnych za przedsiębiorstwo zarówno na szczeblu lokalnym, jak i centralnym - konkretnych rozwiązań, których efektem będzie utrzymanie miejsc pracy i rozwój Grupy Azoty Puławy - jako całości” - piszą związkowcy.

Marta Pietroni

Chciała sprzedać suplementy diety. Została oszukana

Radzyń Podlaski: Blisko 12 tys. zł straciła kobieta, która zamierzała sprzedać na jednym z portali aukcyjnych suplementy diety przeznaczone dla kobiet w okresie laktacji.

28-lletnia mieszkanka Radzyna Podlaskiego na jednym z portali aukcyjnych chciała sprzedać suplementy diety dla kobiet w okresie laktacji. Po wystawieniu aukcji znalazła się chętna, która chciała kupić produkty. Wartość towaru przez sprzedającą była określona na 15 złotych.

- Zainteresowana kupnem przesłała link w celu finalizacji transakcji. Sprzedająca kliknęła przesłany link, a następnie postępowała zgodnie z informacjami, które się wyświetlały. Kobieta wpisała między innymi login i hasło do swojej bankowości elektronicznej. Z uwagi na wyświetlony komunikat o błędzie technicznym, miał się

z nią skontaktować telefonicznie konsultant portalu aukcyjnego, który przeprowadzi ją przez procedurę logowania. Rzeczony konsultant w trakcie rozmowy poprosił o wygenerowanie i podanie kodu BLIK w celu potwierdzenia, że 28-latką jest osobą uprawnioną do odbioru pieniędzy za oferowane do sprzedaży suplementy. Wszystkie te czynności były wykonywane przez kobietę, a prośba konsultanta o podanie kodu BLIK była kilkukrotna - informuje podkomisarz Piotr Mucha z KPP w Radzynie Podlaskim.

Za każdym razem zgłaszające przekazywała wygenerowany kod. Potem rzeczony konsultant nagle się rozłączył i nie było możliwości ponownego nawiązania połączenia telefonicznego. 28-latką zaniepokoiła się tym faktem i zadzwoniła na infolinię swojego banku. Tam uzyskała informację, że z jej konta łącznie zostało wypłacone niemal 12 tysięcy złotych.

Joanna Niecko

Koniec procesu w „aferze przetargowej”. Prokurator: Stosunki między urzędnikami a przedsiębiorcami były „familiarne”

W procesie w sprawie bialskiej „afery przetargowej” strony wygłosiły mowy końcowe. Prokurator wnioskował o duże kary grzywny - od 30 tys. zł do 100 tys. zł, kary pozbawienia wolności w zawieszeniu oraz w przypadku urzędników - kilkuletni zakaz zajmowania stanowisk w samorządach i instytucjach państwowych. Adwokaci zaś twierdzili, że nie doszło do przestępstw i prosili o uniewinnienie klientów.

Sprawa stała się głośna w mediach krajowych, gdy w kwietniu 2021 r. Centralne Biuro Antykorupcyjne poinformowało o zatrzymanych na przesłuchanie urzędnikach Urzędu Miasta w Białej Podlaskiej i bialskiego Urzędu Gminy oraz lokalnych przedsiębiorcach, którzy mieli brać udział w ustawianych przetargach na budowę dróg w mieście i gminie. Na podstawie nagrań z podsłuchów, CBA stwierdziło, że od lutego do lipca 2020 r. wspólnie uzgadniano warunki, które musieli spełniać potencjalni biznesmeni, by mieć szansę na otrzymanie zlecenia.

Twierdzą, że są niewinni

W miniony wtorek w bialskim Sądzie Rejonowym ostatnie wyjaśnienia składali oskarżeni, któ-

Mowy stron bialskiego procesu urzędników i przedsiębiorców trwały ponad dwie godziny

rzy zgodzili się odpowiadać tylko na pytania obrońców.

Inspektor ds. inwestycji Władysław S. z bialskiego UM kategorycznie stwierdził, że pomiędzy nim a przedsiębiorcą Wiesławem H. nie było żadnych uzgodnień, aby za nawiezienie ziemi z budowy na jego działkę i rozgarnięcie jej miał przekazywać informacje o przetargach przygotowywanych w urzędzie.

Zaznaczył, że nie informował też Bogdana Sz. o ofertach składanych w kopertach. Wiesław H. twierdził, iż zgodził się pomóc Władysławowi S., gdy zaproponował mu wysypanie ziemi na działkę blisko budowy, pod warunkiem rozgarnięcia gleby na łące.

Inny bialski przedsiębiorca Bogdan Sz. nie przyznał się też do zarzucanych mu czynów.

– Zawsze przetargi były jawne. Nigdy moim celem nie było naruszeniem przepisów – mówił. Wyznał, że z powodu sprawy ma duże problemy kardiologiczne.

– W żadnej z rozmów telefonicznych nigdy nie posługiwałem się kwotami z kosztorysów inwestorskich. Działalem na rzecz gminy i interesu publicznego. Nie miałam zamiaru narazić interesu publicznego na uszczerbek – oświadczył oskarżony bialski wicewójt Adam O.

Prokurator żąda dotkliwych kar

Po ostatnich wyjaśnieniach oskarżonych sędzia Marta Załęska stwierdziła, że zakończyła postępowanie dowodowe. Udzieliła głosu stronom.

– Treść rozmów świadczy o dużym stopniu zażyłości oskarżonych pracowników samorządowych i przedsiębiorców. Te stosunki były familiarne i raczej były pochodną długotrwałych, bliskich związków między tymi osobami – mówił prokurator Marek Maksymowicz.

Podkreślił, iż uzgadnianie treści zapytań, ceny ofert oraz konsultowanie korekty zmian części składowej ofert nie są dopuszczalnymi praktykami w trakcie przeprowadzania przetargów. Zdaniem oskarżyciela, tego rodzaju zachowania naruszyły podstawowe zasady przygotowywania i przeprowadzania przetargów. Oskarżyciel zaznaczył, iż nie zarzucił oskarżonym wpływu na wynik przetargów.

Prokurator wnioskował o wymierzenie wszystkim oskarżonym kar po roku pozbawienia wolności warunkowo zawieszonych na 3 lata. Ponadto wnosił wobec inspektora Władysława S. o karę 100 tys. zł grzywny oraz pięć lat zakazu zajmowania wszelkich stanowisk we wszelkich organach i instytucjach państwowych i samorządach.

Wobec zastępcy wójta, Adama O., żądał 30 tys. zł grzywny i też trzyletniego zakazu zajmowania stanowisk w samorządach i insty-

tucjach państwowych. O podobny wyrok wnosił w stosunku do Grzegorza G. z bialskiego Urzędu Gminy, jedynie podnosząc grzywnę do 40 tys. zł.

Wobec przedsiębiorcy Wiesława H. żądał kary 100 tys. zł grzywny, a wobec Bogdana Sz. 50 tys. zł grzywny.

Jednolity front obrońców

– W moim przekonaniu trudno doszukiwać się przekroczenia uprawnień. Być może te rozmowy od strony formalnej pozostawiają trochę do życzenia, ale nie stanowią przekroczenia przepisów. Oskarżyciel zagalopował się w tym postępowaniu bez dokładnego przeanalizowania dokumentów udostępnionych w Biuletynie Informacji Publicznej – argumentowała adwokat Agnieszka Caruk, obrońca Władysława S.

Jej zdaniem, niedopuszczalne było wykorzystanie przez prokuratora kontroli operacyjnej CBA dotyczącej tajemnicy zawodowej urzędników.

Adwokat Przemysław Bałut, obrońca zastępcy wójta, Adama O., kategorycznie stwierdził, że jego klient nie działał na szkodę interesu gminy.

– Nigdzie w rozmowach nie pada kwota przeznaczona na sfinalizowanie przetargu – mówił. Zaznaczył, że nawet wójt stwierdził, że nie było żadnej straty w omawianych przetargach, a nawet odnotowano niższą cenę, niż zakładał urząd.

Warszawski adwokat Krzysztof Siemaszko, obrońca Grzegorza

G., ironicznie skomentował wystąpienie oskarżyciela o jedynie istotnych dowodach, jakim są podsłuchane przez CBA rozmowy. Mecenass stwierdził, że jest to owoc drzewa zakazanego.

– Wążył i skusił oskarżyciela – mówił. Dodał, że już wcześniej postawił tezę, że jest to proces polityczny.

– W wypowiedziach może pewne sformułowania nie powinny paść, ale nie na gruncie postępowania karnego – przyznał i prosił sąd o uniewinnienie Grzegorza G.

Także o uniewinnienie Bogdana Sz. wnosił jego obrońca mec. Krzysztof Gotkiewicz. Miał on zastrzeżenia do legalności kontroli operacyjnej.

– Mamy do czynienia z owocem zatrutego drzewa. W ocenie obrony zatem zarzuty nie mogą się ostać. Kontrola operacyjna nie temu miała służyć. Korzystanie z niej powinno podlegać granicom, a one zostały przekroczone – mówił adwokat.

Mec. Michał Maksymiuk, obrońca Wiesława H., stwierdził zaś, że nie ma dowodów na ustanowienie przetargów. Przytoczył wyroki sądów kwestionujące legalność podsłuchów. Wniósł o uniewinnienie swego klienta. Dodał, że jeśli jednak H. zostanie skazany, to warto, aby sąd wziął pod uwagę jego znaczenie dla lokalnej gospodarki, osiągnięcia na rzecz miejscowej społeczności.

Sędzia Marta Załęska odczytała wydanie wyroku do 7 listopada.

Marek Pietrzela

Za przerwanie ciąży za zgodą kobiety z naruszeniem przepisów ustawy grozi do trzech lat pozbawienia wolności

Zwrot w sprawie ciąży Pauliny Sikory. Prokuratura wszczęła śledztwo

POWIAT LUBARTOWSKI:

Prokuratura wszczęła śledztwo w sprawie związanej z ciążą Pauliny Sikory, byłej pacjentki lubartowskiego szpitala. Kobieta wskazuje, że w związku z błędną diagnozą lekarze z lubartowskiego szpitala omal nie doprowadzili do usunięcia jej zdrowej ciąży.

Marysia przyszła na świat w czerwcu

O sprawie Pauliny i Tomasza Sikorów z miejscowości Lipniak (gm. Kock) „Wspólnota” napisała jako pierwsza.

Będącej w ciąży kobiecie w październiku ub.r. kilku lekarzy z lubartowskiego szpitala

Krzysztof Maryńczak

Prokurator Rejonowy w Lubartowie

Sąd uchylił postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa. Jesteśmy zobligowani, by śledztwo wszcząć i wykonać czynności

postawiła błędną diagnozę. Pacjentkę poinformowano, że to poronienie chybione, co oznacza obumarcie płodu w macicy, bez oznak wydalenia. Na Oddziale Ginekologicznym szpitala w Lubartowie zupełnie inną diagnozę postawił jednak dr Mohammad Suleiman - według niego ciąża rozwijała się prawidłowo. Pomimo tego, po kolejnych badaniach, przeprowadzonych na oddziale przez innych lekarzy, ponownie stwierdzono poronienie chybione. Według relacji Pauliny

Sikory zaproponowano jej przyjęcie medykamentu mającego za zadanie oczyszczenie macicy. Kobieta, jak podkreśla, kategorycznie odmówiła. W czerwcu br. na świat przyszła córka Pauliny i Tomasza Sikorów - Marysia. W pełni zdrowa.

Odmowa wszczęcia postępowania

Paulina Sikora złożyła zawiadomienie do prokuratury, która odmówiła wszczęcia postępowania.

Decyzja ta została zaskarżona. Pod koniec września Sąd Rejonowy w Lubartowie wydał postanowienie o uchyleniu postanowienia i przekazał sprawę Prokuratorowi Rejonowemu w Lubartowie celem przeprowadzenia postępowania przygotowawczego.

„Przewidywały możliwość przerwania prawidłowo rozwijającej się ciąży”

11 października Prokuratura postanowiła wszcząć śledztwo.

„W sprawie (...) bezpośredniego zmierzania przez ustalonych lekarzy z SPZOZ w Lubartowie do przerwania ciąży Pauliny Sikory za jej zgodą przez postawienie błędnej diagnozy wskazującej na ob-

umarciu płodu i konieczność oczyszczenia macicy, a następnie brak należytej weryfikacji trafności owej diagnozy i dalsze zlecenie pokrzywdzonej, by poddała się procedurze oczyszczenia macicy, mimo iż wyniki przeprowadzonych kolejno badań podważały trafność pierwotnej diagnozy i wskazywały, iż płód nie obumarł, lecz rozwija się prawidłowo, przez co osoby te, przewidywały możliwość przerwania prawidłowo rozwijającej się ciąży z naruszeniem przepisów ustawy i się na to godziły, przy czym do dokonania nie doszło z uwagi na postawę pokrzywdzonej, która odmówiła poddania się zabiegowi oczyszczania macicy” - brzmi treść zawiadomienia o wszczęciu śledztwa.

Sąd uchylił postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa, więc nie było innego wyjścia. Jesteśmy zobligowani, by śledztwo wszcząć i wykonać czynności zleczone przez Sąd - mówi Krzysztof Maryńczak, Prokurator Rejonowy w Lubartowie. Sąd wskazał kilka czynności. Przede wszystkim to jest przesłuchanie ustalonych świadków oraz lekarzy i ewentualnie opinia biegłego. Kolejne, inne czynności prokurator podejmie w zależności od ustaleń w toku śledztwa - dodaje prokurator.

Chodzi o artykuł 152 kodeksu karnego - przerwanie ciąży za zgodą kobiety z naruszeniem przepisów ustawy. Grozi za to do trzech lat pozbawienia wolności.

Dominik Smagała

Podróżniczka z Kazimierza pokazała, jaka jest Rosja

W każdym mieście spała tylko trzy noce. Bo hotele muszą zawiadamiać służby bezpieczeństwa o cudzoziemcach

KAZIMIERZ DOLNY:

Zjeżdżała całą Rosję w poszukiwaniu materiału do swojej najnowszej książki. Udało jej się namówić na rozmowę aż 106 osób, ale przy okazji dostała 20-letni zakaz wjazdu do Rosji. - To pokazuje, że ta władza, ten system, te ciemności kłają z przesadzoną siłą - mówi Maja Wolny.

W piątek, 20 października w Kazimierzu Dolnym odbyło się spotkanie autorskie z Mają Wolny połączone z promocją jej ostatniej książki „Pociąg do imperium”. Motyw podróży pociągiem u Mai nie pojawia się po raz pierwszy. Jest ona również autorką książki podróżniczej „Powrót z Północy” oraz „Pociąg do Tybetu”.

W Rosji nie czuła się komfortowo...

Dla pewności, może bardziej dla komfortu psychicznego, zabrała ze sobą... kolorowe rybki. Jechała jako wędkarka ze spławikami - to było jej „alibi” na wjazd do Rosji, bo tam każdy łowi ryby. - Jak po raz kolejny wjechałam do Rosji i jak tylko się zalogowałam do sieci (...), to natychmiast wpadło zaproszenie do Russia Today, do propagandowej telewizji Putina - opowiada autorka. - To poczucie, że wiedzą, widzą, śledzą... I teraz co robić? - wspomina. A wrócić do Polski nie mogła. Była przerażona, ale się nie poddała. Jak opowiada, ze względów bezpieczeństwa w każdym mieście spędzała tylko trzy noce... Rosyjskie hotele mają obowiązek meldowania służbom bezpieczeństwa informacji o cudzoziemcach, którzy się u nich zatrzymali.

Lekko nie było, a przy okazji „wkurzyła Ruskich”

A to skończyło się deportacją i 20-letnim zakazem wjazdu do Rosji. Jeden z dziennikarzy z białoruskiej sekcji radia Wolna Europa, napisał, że jej „wyrok” jest rekordowy... Białoruski pogranicznik zapytał nawet: „No dobra, powiedz prawdę, czym wkurzyłaś Ruskich?”.

- Nikt nie pamięta aż takich zakazów od czasu upadku ZSRR. Nawet politycy - opozycjoniści dostają „tylko” po 10 lat zakazu.

Maja Wolny ze swoją najnowszą książką podczas spotkania autorskiego w Kazimierzu Dolnym

Donald Tusk ma pięć. Wyższą karę dostali tylko pewni artyści z Ukrainy. Nie wiem, czy się śmiać, czy płakać. W każdym razie to oznacza, że ten reżim obawia się pisarzy i ludzi twórczych. To jest jakaś pociecha... - pisze Maja. - Dziennikarze są postrzegani przez reżim Putina jako osoby szczególnie niebezpieczne. Mówienie i pisanie o tym, co się dzieje w Rosji, grozi zatrzymaniem, albo tak jak w moim przypadku - zakazem wjazdu do tego kraju na 20 lat - pisze Maja na swoim Facebooku.

Sama autorka nie kryje jednak swojego zadowolenia i dumy z tego powodu...

- Zakaz wjazdu do Rosji - smutno mi bardzo, ale i duma mnie rozpiera. Jak patrzę na ten wyrok, to myślę: „rewelacja, żaden dyplom, żadna nagroda literacka mnie tak nie cieszyła”. Ta nagroda to taka „odznaka honorowa” - mówi. Zakaz wydany został w listopadzie, Maja otrzymała go dopiero w styczniu. I - jak sama przyznaje - opieszałość

ruskiej biurokracji pozwoliła jej jeszcze na zwiedzenie całej północy Rosji. Ale są i ciemniejsze strony zakazu.

Nawet politycy - opozycjoniści dostają „tylko” po 10 lat zakazu wjazdu. Donald Tusk ma pięć. Wyższą karę dostali tylko pewni artyści z Ukrainy

- Jestem jedną z nielicznych, jeśli nie jedyną autorką, które zjechały całą Rosję w czasie wojny i mobilizacji. I nawet teraz powraca myśl, że mnie stamtąd wypędzono, nie mogę wrócić przez kolejnych dwadzieścia lat. Choć powinnam odetchnąć z ulgą, jest mi przede wszystkim smutno. Robię dobrą minę do złej gry, ale wiem, że już prawdopodobnie nigdy nie zobaczę

kraju, który pokochałam toksyczną, nieodwzajemnioną miłością. Chyba że stanie się cud i Imperium w obecnym złowrogim kształcie zupełnie się rozsypie. Kiedyś musi skończyć się ta wojna, musi umrzeć pokolenie, które ją wywołało, muszą skończyć się ciemności. Chcę w to wszystko wierzyć już teraz. Na zewnątrz jednak wciąż jest noc - napisała Maja Wolny na swoim profilu na Facebooku. - Ale śpiewają ptaki - dodaje z nadzieją. Jak rekrutowała swoich rozmówców?

Przez tzw. regionalnych misjonarzy, wszelkiego typu przewodników, taksówkarzy... Chodziła również do księgarni, do kościołów. Ale została zmuszona szukać jeszcze innych opcji...

- Odkąd władze Rosji wydalili mnie z Białorusi, musiałam nieco zmienić metodę pracy. Jednym z najlepszych wynalazków, które pomagają mi teraz w znajdowaniu ciekawych kontaktów, jest... pewna popularna aplikacja randkowa - wspomina autorka.

Jak dodaje Maja Wolny, w ten

Maja Wolny

Pisarka, doktor nauk humanistycznych. Jest autorką siedmiu bestsellerowych powieści oraz reportaży, esejów i sztuk teatralnych oraz laureatką wielu nagród i wyróżnień.

Swoją karierę zawodową rozpoczynała w dziale kultury tygodnika „Polityki”. W 2003 roku wyjechała na stypendium do Belgii, a potem tam zamieszkała.

W latach 2010-2015 była dyrektorem belgijskiego muzeum NAVIGO. Zrealizowała tam liczne wystawy i spektakle wizualne poświęcone związkom kultury, literatury i morza, stworzyła też kilka filmów dokumentalnych.

W 2016 roku Wolny wydała powieść „Czarne liście”. Przedstawiła w niej losy polsko-żydowskiej fotografi Julii Pirote i problematykę pogromu kieleckiego. Powieść ukazała się także w Belgii i Holandii (w 2017 r.).

W rankingu belgijskiej gazety De Standaard pozycja ta została uznana za jedną z 20 najlepszych książek wydanych na świecie 2017 r. Ale książka zyskała też ogromny rozgłos w Polsce - wywołała dyskusję o wyda-

rzeniach z 1946 r., otrzymując rekomendację m.in. Olgi Tokarczuk.

Maja Wolny jest też autorką tekstów teatralnych, m.in. wystawionej w 2019 r. i w 2021 r. adaptacji „Zamku” Franza Kafki.

Jej powieści - w całości lub we fragmentach - przetłumaczone zostały m.in. na język niderlandzki, niemiecki i angielski.

Odbyła wiele samotnych podróży koleją do Rosji, Mongolii oraz Chin, w wyniku których powstał wydany w 2020 r. „Pociąg do Tybetu”.

Po wybuchu wojny w Ukrainie jako jedna z nielicznych autorek na świecie wyjechała do Rosji. W tamtym czasie publikowała korespondencje z kraju Putina w Onecie, Polityce i w belgijskim De Standaard.

W styczniu 2023 Maję Wolny zatrzymano na granicy polsko-białoruskiej, otrzymała 20-letni zakaz wjazdu na teren Federacji Rosyjskiej, w tym także Białorusi, który został wydany przez władze Rosji. Od 2016 roku na stałe mieszka w Kazimierzu Dolnym.

Najbezpieczniej Rosjanie czuli się, rozmawiając w samochodzie... Zdecydowana większość nie zgadzała się także na to, by autorka nagrywała rozmowy z nimi

sposób udało jej się pozyskać kilku naprawdę ciekawych rozmówców. Zauważyła również, że jak już udało jej się przełamać olbrzymią barierę nieufności, znajdowała w ludziach potrzebę opowieści. - Widać, że to poczucie zagrożenia jest na tyle duże, że ludzie się boją rozmawiać. Kultura donosu wróciła na maksa... - opowiada.

Najbezpieczniej Rosjanie czuli się, rozmawiając w samochodzie... Zdecydowana większość nie zgadzała się także na to, by autorka nagrywała rozmowy z nimi. Napisanie tej książki do najłatwiejszych nie należało...

... a hejt jest dla Mai na porządku dziennym, zdążyła się już na to jednak uodpornić. - Były groźby w stylu „i tak cię znajdziemy i dopadniemy”, a także konkretne plany egzekucji przy

użyciu różnego rodzaju broni. Mam do tego wszystkiego konieczny dystans, ale muszę powiedzieć, że bywało mi ciężko, bo ciężko jest znosić czystą nienawiść, nawet taką na zamówienie - opowiadała Wolny. Jej zmagania z pisaniem „Pociągu do Imperium” w pewien sposób odzwierciedlają czasy, w jakich żyjemy. Słyszac groźby skierowane do siebie, mimochodem stawała się bardziej podejrzliwa. Podejmując to wyzwanie, nie zdawała sobie sprawy z tak daleko idących konsekwencji.

- Trudne było to wszystko, ale wszystko bym zrobiła od nowa, nawet mając tę wiedzę, tę świadomość (...). Trudnymi sprawami też trzeba się zająć - podsumowuje autorka.

Dwulatek walczy z nowotworem.

Tata Gabrysia: To było najdłuższe osiem i pół godziny w moim życiu

POWIAT ŁĘCZYŃSKI: Gabrys ma dwa lata. Od kilku miesięcy walczy z nowotworem złośliwym mózgu. Tata Gabrysia – Szczepan Głęb-Mazur – opowiada o walce syna z chorobą.

W Kiedy dowiedzieliście się, że Gabrys jest chory?

Zaczął się od nietypowego zachowania, które zgłosiła nam pani ze żłobka w Cyco-wie. Miał dziwne drgawki, więcej czasu spędzał u pani na rękach, nie bardzo miał ochotę do zabawy. Żona zapisała Gabrysia na wizytę 17 maja do neurologa w Lublinie. Pani neurolog stwierdziła, że nie widzi żadnych objawów chorobowych. Po przeprowadzeniu wywiadu stwierdziła, że wszystko jest wynikiem wcześniejszej choroby (zapalenia płuc), a drgawki są na tle nerwowym. Nie chcieliśmy w to uwierzyć. Zapisaliśmy dziecko do innego neurologa i do ortopedy, choć prywatnie, to i tak czas oczekiwania był długi. Zrobiliśmy również przeswietlenie bioder, bo jak wyczytaliśmy, po przyjęciu zastrzyków mogło dojść do zapalenia bioder, którego objawami była niechęć do chodzenia, syn wracał do raczkowania. Przeswietlenie nic nie wykazało. Jeszcze przed wizytami u kolejnych lekarzy poprosiliśmy lekarza rodzinnego o skierowanie na kompleksowe badania do Uniwersyteckiego Szpitala Dziecięcego w Lublinie. Tam po tomografii głowy okazało się, że jest to nowotwór. Wszystko działało się tak szybko, zebrało się konsylium, a badanie rezonansem potwierdziło diagnozę. Lekarze w Lublinie rozłożyli ręce i stwierdzili: my wam nie pomożemy, pojedźcie do Warszawy.

W Dlaczego nie pomożemy?

Niestety szpital chyba nie posiadał takiego specjalistycznego sprzętu i odpowiednich lekarzy. Jak

Gabrys ma dwa lata. Od kilku miesięcy walczy z nowotworem złośliwym mózgu. Tata Gabrysia – Szczepan Głęb-Mazur – opowiada o walce jego syna z chorobą

później poinformowała nas pani doktor z oddziału onkologicznego w CZD, rak splotu naczyniówkowego (taka jest jego właściwa nazwa) to bardzo rzadka choroba. Choruje na nią od 2 do 5 proc. dzieci. Przewidywalność też jest bardzo niska.

W Co zalecili lekarze?

Bardzo szybko zostaliśmy przewiezieni do Centrum Zdrowia Dziecka w Warszawie. Tam zebrało się kolejne konsylium. Guz zajmował praktycznie lewą komorę głowy. No i w piątek, 9 czerwca przeżyliśmy najdłuższe osiem i pół godziny w życiu. Gabrys został poddany operacji usunięcia guza, a później spędził cztery doby na OIOM-ie.

W Jak wygląda teraz leczenie Gabrysia?

Jesteśmy po piątej chemii. Jeździmy co trzy tygodnie na prawie tygodniowe turnusy. Gabrys ma wszyty port na klatce piersiowej, przez który podawana jest chemia. Jeżeli jest wszystko w porządku, to jedziemy na przepustkę do domu. Tu również musimy robić co parę dni badania kontrolne, gdyż po podaniu chemii mogą wystąpić działania niepożądane, które mogą

się pojawić od siódmego do dziesiątego dnia.

W Co się wtedy dzieje?

Chemia powoduje spadek liczby czerwonych krwinek (erytrocytów). Gabrysiowi wypadły już włosy. Przez cały taki pobyt w szpitalu praktycznie nie pije, nie je. Po podaniu chemii cały czas leży, nie ma na nic ochoty, widać, jak go to wyniszcza, męczy.

W Ile takich chemii musi brać Gabrys?

Jesteśmy po piątej, akurat w jego drugie urodziny. Lekarz twierdzi, że trzeba ich przyjąć około ośmiu. Każdy taki cykl składa się z trzech wlewów zakończonych długim płukaniem organizmu. Wtedy ja lub żona jesteśmy z nim w Warszawie. Jeśli wystąpią duże spadki czerwonych krwinek, w każdej chwili możemy być wezwani na przetaczanie krwi. Niestety, ale trzeba się z tym liczyć, bo jest to ten negatywny wpływ chemii.

W Jakie są ostatnie wyniki badań?

We wrześniu Gabrys miał robiony rezonans magnetyczny głowy. Okazało się, że nowotwór nie został do końca usunięty. Jest jeszcze guz wielkości 15 na 14 mili-

metrów. W tej chwili ciężko jest określić lekarzom, jakie są efekty chemioterapii. W czasie rezonansu stwierdzono dużo zmian pooperacyjnych i pozostałości niewielkich krwaków. Czekamy na kolejny rezonans, który z pewnością już lepiej przedstawi nam sytuację i efekty chemioterapii. Prawdopodobnie Gabrysia czeka kolejna operacja. Myśleliśmy również o naświetlaniu, ponieważ operacja niesie ze sobą bardzo duże ryzyko, ale naświetlanie jest od trzeciego roku życia. Żyjemy z dnia na dzień, od wyjazdu do wyjazdu, od badania do badania i modlimy się, aby po drodze nic się nie stało. Aby nie było tych spadków, aby starsze dzieci nie przyniosły do domu jakiejś infekcji.

W Rozumiem, że nie jesteście sami w tej walce?

Mamy bardzo dużo życzliwych osób wokół siebie. Każdy deklaruje pomoc czy to przy starszych synach, czy materialną i jakoś dajemy sobie radę. Na początku nie chcieliśmy, ale po rozmowach z innymi rodzicami podopiecznych Centrum Zdrowia Dziecka zapisaliśmy się do fundacji. Była tam prowadzona zbiórka, wiele osób chce nam dalej pomagać i wpłacając środki na subkonto Gabrysia. Dzięki znajomym i ludziom dobrego serca są organizowane różne licytacje, kiermasze, aby zebrać fundusze na dalsze leczenie, rehabilitację i wyjazdy, bo to generuje największe koszty.

W W imieniu redakcji życzymy synowi wytrwałości w tej najważniejszej jego walce w życiu.

Dziękujemy. Ale nie ukrywamy, że żyjemy z dnia na dzień. Nikt nie bierze pod uwagę, że coś może się nie udać. Żyjemy tym, co tu i teraz. Proszę również, by to podkreślić, dziękujemy z całego serca wszystkim, którzy nas wspierają i pomagają.

Konrad Sławiński

Witamy na świecie Szpital w Lubartowie

Julia Niechoda z tatą,
Parczew
ur. 27 października,
g. 13, 4090 g, 56 cm
Rodzice:
Katarzyna i Łukasz

Robert z córeczką, Lubartów
ur. 25 października, g. 10:41,
2870 g, 53 cm
Rodzice: Iwona i Robert
Rodzeństwo: Marysia

Bianka Świć, Czemierniki,
pow. radzyński
ur. 27 października, g. 8:45, 3630
g, 53 cm
Rodzice: Paulina i Krystian
Brat: Antek (8 lat)

Szpital w Radzyniu

Amelia Janczura, Borki
ur. 24 października,
g. 8.40, 3860 g, 55 cm
Rodzice: Anna, Krzysztof

Nikodem Kwiatosz,
Bedlno Radzyńskie
ur. 25 października, g. 00.09
3440 g, 55 cm
Rodzice: Ewelina, Adam
Rodzeństwo: Maciej 6 l.

Przedwojenne spory duchowieństwa z ludowcami, socjalistami, nauczycielami i innymi wywrotowcami (cz. I)

Co z ambony mógł usłyszeć łukowski parafianin

Wydawany przez Związek Nauczycielstwa Polskiego w latach trzydziestych XX wieku dwutygodnik „Podlasie” oraz wspomnienia zasłużonego nauczyciela dostarczają nam ciekawych opowieści m.in. o ówczesnych łukowskich księżach. Niektórzy kapłani bardziej niż sprawami wiary katolickiej zajmowali się walką z postępowymi ruchami społecznymi, ograniczaniem dostępu do kultury czy konfliktami z nauczycielami.

Jeżeli ktoś dziś narzeka, że duchowieństwo „miesza się do polityki”, gdyby trafił do przedwojennego Łukowa, wyrwałby sobie wszystkie włosy z głowy. Aktywność społeczna księży sto lat temu dalece wykraczała poza mury plebanii i kościoła.

Wróg pierwszy: księża przeciwko ludowcom!

Gdy w czerwcu 1938 r. w Hucie Dąbrowej odbył się zjazd sympatyków „Stronnictwa Ludowego” (poprzedniczki dzisiejszego PSL), wydarzenie to odbyło się przy „licznym i żywym” udziale lokalnej społeczności, a podczas przemówień „robotnicy wyrazili swą solidarność z masami chłopskimi w dążeniu do wywyższenia z nędzy materialnej ludzi pracy, do wzięcia czynnego udziału w rządach i wzięcia na swoje barki odpowiedzialności za losy i obronę Państwa”.

Wydawałoby się, że takie uniwersalne hasła powinny spotkać się z ogólnym poparciem wszystkich uczestników lokalnego życia społecznego, szczególnie że sytuacja polskich chłopów i robotników w związku z trwającym wtedy kryzysem gospodarczym była bardzo ciężka. Niestety – jak donosiła redakcja „Podlasia” – „rażąco i nietaktownie [...] wyglądało zachowanie się miejscowego proboszcza”.

Proboszcz: nie poświęć sztandaru!

Co dokładnie zrobił proboszcz? Otóż, kiedy delegacja ludowców zwróciła się do niego z prośbą o poświęcenie swojego sztandaru – ksiądz odmówił. „Idee mas chłopskich i robotniczych są widać księdzu proboszczowi obce” – gorzko kwitowała redakcja, zwracając przy tym uwagę na dotychczasowe wsparcie okazywane plebanowi przez mieszkańców. To właśnie „nie kto inny tylko robotnicy i chłopie ze swoich głodowych zarobków wnieśli kościół, wybudowali plebanię o ośmiu pokojach dla

Dopiero wszyscy członkowie Dozoru zmuszeni byli złożyć poręczenie za skarbnika.

Dla p. Wójta i ten argument był niedostateczny, gdyż w dalszym ciągu realizuje, będąc w posiadaniu Motka kwity i rachunki, Dozoru Szkolnego.

Piszę o tem dlatego, gdyż pragnę zwrócić uwagę miarodajnych czynników, aby „pośrednictwem” między Urzędem Gminnym i Motkiem, zechciały się bliżej zainteresować. W Wojcieszówce jest coś, co należy jak najrychlej wyświecić.

Rubin.

Za ile i jak ks. Barański w Jeleńcu udziela sakramentu małżeństwa.

Z gminy Tuchowicz.

Chcąc zawrzeć związek małżeński z Józefą Kopciówną, udałem się do ks. Barańskiego w Jeleńcu, dnia 28 maja r. b. w poniedziałek, z prośbą o danie nam ślubu. Ks. Barański zażądał odemnie bardzo wysokiej ceny, a mianowicie 200 zł. Zacząłem się skarżyć na kryzys i ciężkie czasy i oświadczyłem, że wystawno ślubu zakupić nie mogę. Ks. proboszcz tym razem nie chciał się zgodzić na ustępstwo.

Na drugi dzień, dnia 29 maja ponownie przybyłem i „targ w targ” ks. proboszcz oświadczył kategorycznie, że mniej od stu złotych nie weźmie, a prócz tego sam o płacić muszę organistę i kościelnego, przytem jeżeli zechcę ślub

wziąć w innym kościele jak inni już to chcieli zrobić, to żebym wiedział, że całą djeczę objadę i powrócę do niego, padnę na kolana i będę błagał o ślub. Wobec tak postawionej kwestji zapłaciłem ks. proboszczowi 100 zł., organście 25 zł. i kościelnemu 4 zł. 50 gr. Na trzeci dzień t. j. w środę dnia 30 maja r. b. przybyłem z orszakiem weselnym i wtedy zaczęły się szyskany ze strony ks. proboszcza. Przed ołtarzem zapalono, jak ostatniemu niedziedzicowi dwie świece, ślub za 129 zł. 50 gr.!

Ten „ślubny” wstęp przybił nas wszystkich: to znaczy mnie, pannę młodą i obecnych, bo przecież ślub człowiek bierze, a przy-

najmniej chce brać jeden raz w życiu. W silnem zdenerwowaniu i przynęceniu klękaliśmy przed ołtarzem i w tych warunkach o wzniesieniu serca i duszy do Boga nie mogło być mowy. Miała nastąpić przysięga, kapłan odwrócił się do nas. Na pytanie, jak Ci na imię, młoda odpowiedziała: Józefa. Wtedy ks. proboszcz przy formule obrzędu nibyto się omylił i wypowiedział: „Zofko” – nie Zofja, bo mógł nie dosłyszeć. Wtedy powiedziałem: „Józefa”, a ks. proboszcz znowu „Zofka”, ja mówię: „Józefa”, a ksiądz poraz trzeci „Zofka”. Tak byłem tem wyprowadzony z równowagi, że chciałem przerwać ślub i odejść od ołtarza.

W tym czasie mój brat Alarceli Kisiel zwrócił się do kościelnego z energicznym i kategorycznym żądaniem, aby więcej świec zapalił. Kościelny przy końcu ślubu zaczął zapalać świece, lecz zdolał zapalić jeszcze tylko dwie i odszedł, bo ksiądz dał mu znak, aby więcej nie zapalał.

Ale koroną wszystkiego było umyślne rzucenie obrączki na ziemię, którą kapłan przed chwilą poświęcił. Twierdzą, że umyślne, bo kiedy kościelny przez kilkanaście minut poszukiwał obrączki to ksiądz z drwiącym uśmiechem, z zimną krwią oczekiwał na nią.

Ten krótki przeciąg czasu tak mnie zdenerwował, że chociaż je-

nostkom, które z jakimś niepojętym zacięciem starają się paraliżować pęd ku oświacie i zjednoczeniu” – zauważyła redakcja i wskazała tu na proboszcza parafii Wola Osowińska, który dowiedziawszy się o planach młodzieży, stwierdził podobno, że „lepiej pomyśleliby o tym, by postawić u siebie i dla siebie „kozę” i zbierał datki na msze z intencją, by „Pan Bóg dopomógł rozpedzić te diabelskie koła”.

„Niech demagogia wścieka się i bryzga jadem” – podsumowała sytuację gazeta, dodając, że nawet jeśli nieprzychylnie osoby dopną swego i „sparalizują na jakiś czas pracę w jednym ośrodku dla swego niezrozumiałego programu szerzenia ciemnoty [...], w stu innych ośrodkach ze zdwojoną siłą wybuchnie ten ogień”.

Kto ma zorganizować pielgrzymkę nauczycieli? No chyba nie księża...

Inną grupą, z którą według „Podlasia” nie do końca dogadywali się łukowscy księża, byli nauczyciele. Z łukowskich ambon ponoć często padały słowa, że „nauczycielstwo jest owiane „duchem bezbożnym””. Gdy więc w maju 1937 r. oddział ZNP w Łukowie zamierzał zorganizować nauczycielską pielgrzymkę na Jasną Górę, okazało się, że jeden z księży próbował w niej sformułować „przejać” organizację tego wyjazdu. Związek zawodowy stanowczo odpowiedział, że „nauczycielstwo [...] organizuje samo wycieczkę czy pielgrzymkę, pozostawiając księżom pole do działania w Kółkach Różańcowych, Akcji Katolickiej czy Bractwach Tercjariskich”, dodając przy tym z przekąsem, że nie potrzebują wsparcia od łukowskich księży, którzy podobno „obciążeni są pracą do tego stopnia, że nie mogą podołać obowiązkowi prefektów szkolnych”.

Temat pielgrzymki nauczycielskiej ciągnął się jeszcze przez jakiś czas. Księża dopięli swego i zorganizowali konkurencyjny wyjazd łukowskich nauczycieli (dążąc do rozłamu w związku zawodowym), jednak we wrześniowym numerze „Podlasia” z tego samego roku czytamy, że pomysł ten zakończył się fiaskiem. Na „kościelną” pielgrzymkę, pomimo „demagogicznych chwytów czarnej reakcji”, poszedł raptem jeden nauczyciel spośród 290 członków ZNP w całym powiecie, co według redakcji pokazało, że „nauczycielstwo powiatu łukowskiego w godny sposób zareagowało na demagogiczną akcję grupy, która przez szereg miesięcy opluwała nauczyciela”.

cdn.

W następnej części: jak proboszcz z Jeleńca potraktował nowożeńca...

Niestety – jak donosiła redakcja „Podlasia” – „rażąco i nietaktownie [...] wyglądało zachowanie się miejscowego proboszcza”

wali plebanię o ośmiu pokojach dla tego proboszcza i co miesiąc dają ciężko zapracowane grosze poborcom na potrzeby plebanii. O tym ksiądz proboszcz zapomnieli. Ale robotnicy i chłopie o niewdzięczności księdza nie zapomną”.

Ludowcy, socjaliści, komuniści – jedno zło!

W „Podlasiu” dość często wspomniano o takiej niechęci, a wręcz wrogości łukowskiego kleru do ruchów lewicowych, a nawet ludowych, co akurat nie było niczym niezwykłym w tamtym czasie w naszym kraju. Przykładowo w jednym z numerów wspomniano proboszcza z powiatu łukowskiego, który nawoływał, aby „nie czytać pism komunistycznych, nie czytać «Robotnika» [pismo-organ prasowy Polskiej Partii Socjalistycznej (PPS) – przyp. autora]”. Redakcja w sarkastyczny sposób wytknęła księdzu wrzucanie wszystkich do jednego worka, ponieważ „Robotnik” był pismem partii socjalistycznej, która jednak jasno odcinała się od komunistów (do PPS swego czasu należał przecież nawet Józef Piłsudski, którego trudno pościć o sympatię do komunizmu). Dla wspomnianego księdza było to jednak widocznie takie samo zło, przed którym przestrzegał wiernych.

Do partii zapisać się można tylko za zgodą proboszcza

Inny przykład daje nam korespondent gazety z Jamielnika (okolic Stoczka Łukowskiego), który w ironicznym liście do redakcji pisał o sytuacji we wsi: „Parafia nasza znalazła się w niebezpieczeństwie. Tak przynajmniej głosił tutejszy (stoczkowski) proboszcz”. Według autora wspomniany duchowny oznajmił, że na terenie parafii „rozwija się i rośnie komunizm” i wspierana jest „żydo-komuna”, czego przejawem miało być czytanie przez mieszkańców ludowego pisma „Zielony Sztandar” i przynależność do „Stronnictwa Ludowego”. W związku z tym proboszcz chciał wydawać pozwolenia mieszkańcom na zapisywanie się do różnych organizacji. „Nie wolno należeć do legalnej organizacji, jeśli nie ma pozwolenia pasterza” – podsumowywał te oczekiwania autor-mieszkaniec Jamielnika, a redakcja zatytułowała jego relację jako... „Głosy z dzungli”.

Rekolekcje z „Łukowskim Narodowcem”

Warto wspomnieć, że gdy w 1939 r. Komitet Budowy Kościoła w Gręzówce zachęcał do wspierania tego przedsięwzięcia, jako jeden z argumentów za budową nowej

Od autora:

Przedwojenna prasa barwnie opisywała lokalną rzeczywistość, jednak nie stanowi ona mocnego „materiału źródłowego” i należy ją traktować z dystansem, mając na względzie profil danego pisma. I mimo że łukowskie „Podlasie” było nazywane przez jednego z proboszczów „najgorszą szmatą”, którą „czytają komuniści”, a w której „piszą szaleńcy”, to jednak dorobek redakcji – jak widać – daje nam ciekawy wgląd w życie codzienne naszego miasta i regionu.

Tak jak w „Podlasiu” czy „Robotniku” można natknąć się na relacje o złośliwych księżach, czy wyzyskujących ludność „obszarnikach”, tak w pismach katolicko-prawicowych-endeckich spotkamy podobne przykłady dotyczące rzekomych przewinień ruchów lewicowych i Żydów. Niestety te drugie w końcowych latach II RP stawały się coraz częściej miejscem sięgającym nienawiści i antysemityzmu pod płaszczykiem hasła patriotyczno-narodowego.

świątyni podano chęć pomocy „zaniedbanej pod względem moralnym i ulegającej niepożądanym wpływom” ludności i jej ochrona „przed zabójczymi wpływami wywrotowymi”. Tymi wpływami były zapewne właśnie ruchy lewicowe. I to zapewne przeciwko nim występował opisywany w innym numerze „Podlasia” zakonnik-franciszkanin, który w 1938 r. prowadził rekolekcje (osobno dla mężczyzn i kobiet) w jednej z podłukowskich wsi. Po rekolekcjach zakonnik przez dwa dni kwestował, zbierając datki „na klasztor” i przy okazji rozdawał mieszkańcom egzemplarze „Łukowskiego Narodowca” – przesączonego antysemityzmem pisma wydanego przez łukowską endecję silnie wspieraną przez Kościół. Gazeta zwracała przy tym uwagę, że mimo panującej na wsiach biedy, a nawet pojawiającego się miejscami głodu, zakonnik „nadzwigał się pełnych koszy jaj, płótka itp., bo grosze zapewne mniej

wały, chociaż były nie mniej ciężko zdobyte przez biedaków ofiarujących [...] «na klasztor»”.

Wróg drugi: kultura i oświata. Awantura o świetlicę w Oszczepalinie

W styczniu 1938 r. „Podlasie” opisywało sytuację związaną z planami budowy wiejskiej świetlicy w Oszczepalinie. Pismo bardzo mocno propagowało tego typu pomysły i – bardzo słusznie – widziało w nich „ogniska oświaty pozaszkolnej, gdzie zaczyna sobie zdobywać miejsce kultura i zrozumienie stanowiska obywatelskiego w społeczeństwie”, dzięki czemu „usuwa się w cień demagogia i maleje rozłam między ludźmi”. W takim duchu Koło Młodzieży Wiejskiej w Oszczepalinie postanowiło wybudować własnymi siłami swoją świetlicę. „Nie w smak to idzie jednak pewnym [...] jed-

Ze wspomnień Motla Siemiatyckiego. Kock w czasie I wojny światowej (cz. II)

Pamięć o żydowskim Kocku przechowana na wygnaniu

Motl Siemiatycki cudem przeżył Holocaust, ukrywając się w Warszawie. Po zakończeniu wojny, mieszkając w Kanadzie, spisał swoje wspomnienia. Są one bezcennym opisem miasteczka, którego już nie ma. W pamięci dziecka zapisało się za to wiele ciepłych scen i wydarzeń oraz osób zaludniających niegdyś ulice żydowskiego sztetla.

Przed wybuchem wojny rodzina Motla należała do najmniej pobożnych, ale i lepiej wykształconych rodzin żydowskich w Kocku. Ojciec prowadził oddział rosyjskiego banku, mama zajmowała się domem, synowie uczęszczali najpierw do szkoły żydowskiej, ale potem też do świeckiej.

Koccy Żydzi pomagają uchodźcom

A potem nagle wojna stała się zupełnie serio. Nie było już zacieklej kłótni, nie było już dziecinnych zabaw. W smutne, deszczowe dni jesienią 1915 r. w Kocku zaczęły pojawiać się rodziny żydowskie wypędzone z domów w Dęblinie, Kozienicach i miejscowościach położonych blisko frontu. Codziennie przyjeżdżały nowe wozy przewożące przemoczonych biednych żydowskich mężczyzn, kobiety i dzieci. Władze rosyjskie dały im tylko kilka godzin na opuszczenie domów. Nie zapewniły żadnego transportu. Koccy Żydzi, poruszeni tym tragicznym widokiem, natychmiast zaczęli pomagać. Bezdomnym przydzielono miejsca noclegowe w prywatnych domach. Zorganizowano komitet pomocy. Otworzono kuchnię dla bezdomnych, w której podawano śniadanie i obiad. Znajdowała się na podwórku i mojego wujka, Noyeka Grinhejma. Pamiętam wysiłek wolontariuszy kuchennych: Leybusia Krejtzmana, Avrahama Wełniarza, Abrahama Zakalika, Abrahama Ejbeszitz, Jechiela Tasiemki, Jakowa Hertza i innych. Komitet pomocy rozgrzewał serca niezszyśliwych swoją ciężką pracę

שורת חנויות בשוק. א בליק איפן קאצקער רינעק

Kocki rynek po I wojnie światowej

W czasie I wojny światowej powstała w Kocku m.in. pierwsza szkoła, do której razem uczęszczali dziewczynki i chłopcy

cą i poświęceniem. Spotykali się w naszym banku.

Ucieczka do Siedlec

Kilka miesięcy później front zbliżył się do Kocka i rozpoczęła się ewakuacja cywili.

Pewnego jasnego letniego poranka wynieśliśmy z domu nasze bagaże, wsiedliśmy na duży wóz i wyruszyliśmy do Siedlec, gdzie mieszkał mój wujek Josel. Pojechał z nami dziadek Icie, moja babcia Basza, wujek Simcha i ciocia Lea z dwójką jej dzieci. Babcia wzięła ze sobą tylko swój zbiór modlitw kobiecych w jidysz i *Tsene-rene*, czyli kobiece tłumaczenie Tory na jidysz.

Na drodze Radzyń – Łuków stale widzieliśmy wojska rosyjskie zmierzające w drugą stronę.

Mój dziadek rozpoznał jednego żołnierza i zawołał do niego ciepło „*Gut morn*”. Żołnierz nie odpowiedział. Potrząsnął tylko głową, żeby pokazać, że nie może przerwać modlitwy i modlił się dalej. Widok żydowskiego żołnierza idącego i modlącego się w drodze na front wzruszył mojego dziadka do łez.

Bieda w Siedlcach, zima w Kocku

Po roku w Siedlcach, które znajdowały się pod okupacją niemiecką, mój ojciec i dziadek postanowili wrócić do Kocka. W Siedlcach sytuacja była niezwykle trudna, nie było możliwości zarabiania na życie. Pewnego mroźnego zimowego dnia 1916 roku powróciliśmy do Kocka. W porównaniu z wielopietrowymi domami w Siedlcach rynek kocki, pokryty grubą warstwą śniegu, wydawał się jakoś szerszy i bardziej rozległy niż wcześniej. Lodowate płatki śniegu wirowały na mrozie. Czarne wrony siedziały na białych dachach starych chat. Wszystko było takie ciche. Przypomniała mi się historia, którą kiedyś opowiedziała babcia Basza. Stary kocki rabin rozmawiał z *sojchetem*, rzeźnikiem rytualnym pobliskich wsi. Wyobrażał sobie, że ta rozmowa odbywała się też w podobny spokojny zimowy poranek: „Pewnego dnia wiejski *sojchet* przyszedł do starego rabina i poskarżył się na wieśniaków, którzy sprawiali mu nieustanne problemy, ilekroć oznajmiał im, że zwierzę jest niekoszerne. Wynikało z tego, że chciał zastąpić *sojcheta* Łukowa, który był już starym i słabo widzącym człowiekiem. Kocki rebe odwrócił się tyłem do wiejskiego *sojcheta* i wyjrzał przez okno na białą, pokrytą śniegiem świąt za oknem. Czarne wrony walczyły o leżące w śmietniku wnętrzności kurczaka. „Widzisz te wrony?” - zapytał rebe. - „To są dusze niegodziwych *sojchetów*”. Kiedy byłem dzieckiem,

moja babcia Basza opowiadała mi wiele historii o kockim rabinie. Wiedziała o nim tyle, ile wiedzieli dawni chasydzi.

Niech stanie się jasność!

Zwiastunem zmian było wprowadzenie do Kocka oświecenia elektrycznego. Bracia Isroel i Lejbl Zakalik, prości, niewykształceni Żydzi, mieli za to mnóstwo energii. Pobudowali generator prądu i - jak Pan Bóg przykazał - w Kocku stała się jasność! Wszyscy byli zdumieni. Goje aż się przeżegnali. To było naprawdę coś! Światła nie zgasty nawet podczas wiatru i deszczu! Starsi Żydzi patrzyli na nie nieufnie, uznając je za zwiastuna nowoczesności i herezji.

Nowe wiatry wieją przez Kock

Znów zamieszkaliśmy w mieście. Sposobów na zarobek było mnóstwo. Żydzi krzątali się i krzątali, wykonując najróżniejsze prace. Po wypędzeniach i prześladowaniach carskich czasów wszyscy odetchnęli z ulgą. Również stosunki z Polakami nie były złe: byliśmy pod tą samą okupacją. Niemieckie władze utworzyły radę miejską w połowie polską. Nasze stosunki były przyjacielskie i oparte o współpracę. W tym czasie uczyłem się u mojego ostatniego nauczyciela, Pinchasa Itlsa. Ale czułem, że mnie ogranicza. W Kocku wiał nowy wiatr. Powstało stowarzyszenie kulturalne z klubem młodzieżowym, którego celem były nauka i utworzenie teatru. Krótko mówiąc, życie miało się zmienić.

חברי „ספארט פארײן” בקוצק מיטגלידער פון ספארט פארײן אין קאצק

Piłkarska żydowska drużyna z Kocka. Okres w czasie i po I wojnie światowej był okresem dużego ożywienia społecznego i kulturalnego, powstawały stowarzyszenia, partie polityczne, ale też amatorski teatr i klub sportowy

Wspomnienie Motla Siemiatyckiego opublikowano w Sefer Kock - czyli Księżce Kocka, jest jedną z wielu ksiąg pamięci, w których po wojnie Żydzi, którzy albo wyjechali z Polski przed wojną, albo udało im się ją przeżyć, spisali wspomnienia związane ze swoimi rodzinnymi miejscowościami. Sefer Kotsk ukazała się w 1961 roku w Tel Aviwie. Jej niektóre fragmenty tłumaczone na angielski dostępne są na stronie www.jewishgen.org/yizkor/Kock

W powołanej przez Niemców Radzie Miasta połowę miejsc zajmowali chrześcijanie, a połowę Żydzi. Proporcje mieszkańców była dość podobna

Kiedy skończył się semestr, przestałem uczęszczać do chederu. Matka była wściekła. Miała nadzieję, że przynajmniej jeden z jej synów będzie pobożny. Mój starszy brat uczył się w Gimnazjum w Łukowie, młodszy brat Dubsze też przestał praktykować.

Wielka polityka w małym miasteczku

Część moich znajomych już należała do klubu młodzieżowego działającego przy Towarzystwie Kulturalnym na ulicy Wesołej, niedaleko sklepu spożywczego Israhela Mendla. Mój ojciec nie pozwolił mi wziąć w tym udziału. „Jesteś jeszcze za młody” - argumentował - „i powinieneś się dalej uczyć”. Ale moi przyjaciele przeważyli. Rzucałem cheder, aby razem z nimi

uczęszczać do klubu młodzieżowego. Był to w Kocku czas wielkich zmian politycznych i społecznych. Powstała też organizacja syjonistyczna. Pierwsze spotkanie, na którym wybrano zarząd, odbyło się w domu Jankiela Tofela. Uczestniczyłem w nim razem z ojcem.

Przewodniczącym został Lejzer Siemiatycki, zebrania prowadził Jeszaja Wajsbrod, a skarbnikiem był Michał Rak. Członkami zarządu byli Jakow Tofel, Jakow Hertz, Avraham Czarne i Gerszon Bronshtajn. Z istic chasydzkim zapalem rzucili się do pracy, werbując członków, prowadząc zebrania, zbierając pieniądze dla Żydowskiego Funduszu Narodowego i zajmując się różnymi innymi sprawami.

śródtytuły od redakcji
Zbigniew Smółko

PIŁKA NOŻNA - FORTUNA 1. LIGA

Katastrofa w Małopolsce, „Górnicy” nie są już niepokonani

Łęcznianie stracili miano ostatniej w Polsce niepokonanej drużyny na szczeblu centralnym. Zielono-czarni doznali w sobotę w Niecieczy dotkliwej porażki 0:3 z Bruk-Bet Termalicą.

Do spotkania w Niecieczy, rozegranego w ramach 13. kolejki Fortuna 1. Ligi, gospodarze podchodzili po porażce 1:2 z liderem - Odrą Opole. Wcześniej piłkarze Bruk-Bet Termalicy mieli serię sześciu kolejnych meczów ligowych bez porażki. Górnik jechał w tę delegację jako jedyna w Polsce niepokonana jeszcze drużyna na centralnym szczeblu rozgrywek. Ostatnio zielono-czarni zremisowali u siebie 1:1 z GKS-em Katowice. Na bramki w sobotnim meczu trzeba było poczekać do drugiej połowy. Tuż po zmianie stron wynik otworzył Kacper Karasek. Zawodnik przyjął piłkę w polu karnym Górnika, po czym oddał mocny strzał z półwoleja.

Górnik jechał w tę delegację jako jedyna w Polsce niepokonana jeszcze drużyna na centralnym szczeblu rozgrywek

Na kwadrans przed końcem regulaminowego czasu gry zrobiło się 2:0, bo Macieja Gostomskiego pokonał Maciej Ambrosiewicz. Gracz gospodarzy popisał się bardzo precyzyjnym uderzeniem głową - po jego strzale piłka jeszcze odbiła się od słupka, zanim wpadła do siatki zielono-czarnych.

Chwilę później piłkarze „Słowników” postawili kropkę nad „i” - rzut karny wykorzystał Wiktor Biedrzycki i wiadomo było, że podopieczni trenera Ireneusza

Mamrota nie wywiozą z Małopolski nawet punktu. Jedenastka została podyktowana, bo jednego z rywali w swoim polu karnym sfaulował Souleymane Cisse.

Bruk-Bet Termalica Nieciecza pokonał Górnika Łęczna 3:0. To pierwsza porażka łęcznian w sezonie.

Bruk-Bet Termalica Nieciecza - Górnik Łęczna 3:0 (0:0)

Bramki: Karasek 48', Ambro-

Ireneusz Mamrot
trener Górnika
Przeegraliśmy pierwsze spotkanie i nie jest to przyjemne

siewicz 75', Biedrzycki 79' (k).

Termalica: Loska - Dombrowski, Branecki (85' Jakubik), Poliarus (74' Fassbender), Zawijscy (85' Wolski), Hilbrycht, Spendlhofer, Karasek (57' Radwański), Ambrosiewicz, Trubeha (85' Purece), Biedrzycki.

Górnik: Gostomski - Grabowski (79' Dziwniel), De Amo (71'

Do momentu straty pierwszej bramki na pewno nie powiedziałbym, że przegramy w Niecieczy 0:3. Mecz był bardzo wyrównany, sytuacje bramkowe były po obu stronach. Druga połowa bardzo dobrze ułożyła się dla gospodarzy dzięki szybko strzelonemu голу. Później był okres niezłej naszej gry przy wyniku 0:1. Gdy było już 0:2, gospodarze w pełni kontrolowali spotkanie. Trzeba to jasno powiedzieć. Byli zespołem zdecydowanie lepszym i wygrali zasłużenie. Pod względem wolicjonalnym nasza gra powinna dużo lepiej wyglądać. Do końca powinniśmy próbować zdobyć bramkę kontaktową, żeby wrócić do gry. Tego nam dzisiaj zabrakło. Przegraliśmy pierwsze spotkanie i nie jest to przyjemne. Mam pretensje, że przy wyniku 0:3 nadal mocno się odkrywaliśmy i narażaliśmy się na kontrataki.

Cisse), Klemenz, Zbozień, Deja (79' Gąska), Durmus, Żyra, Kryeziu, Starzyński (71' Janaszek), Podliński (71' Roginić).
Żółte kartki: Zawijscy - Grabowski, de Amo, Klemenz.
Sędziował: Marcin Kochanek (Opole).

Widzów: 1433.

Dominik Smagała

FORTUNA**Wyniki 13. kolejki:**

Termalica - Górnik 3:0
Motor - Odra 2:0
Płock - Chrobry 2:1
Resovia - Arka 1:2
Podbeskidzie - Wisła 2:1
Zagłębie - Tychy 0:1
Lechia - Stal 2:1
Katowice - Polonia 0:2
Znicz - Miedź (po zamknięciu wydania)

L.p.	Nazwa zespołu	M.	Pkt.	Bramki
1	Odra Opole	13	27	18-9
2	GKS Tychy	13	25	18-14
3	Arka Gdynia	13	23	21-16
4	Miedź Legnica	12	22	22-12
5	Górnik Łęczna	13	22	15-11
6	Motor Lublin	13	22	16-17
7	Wisła Kraków	13	20	28-17
8	Bruk-Bet Termalica Nieciecza	13	19	23-16
9	Lechia Gdańsk	12	19	19-14
10	Wisła Płock	13	19	17-18
11	Polonia Warszawa	12	16	20-18
12	GKS Katowice	13	16	16-15
13	Stal Rzeszów	13	14	16-21
14	Podbeskidzie Bielsko-Biała	13	12	11-19
15	Resovia	13	11	11-25
16	Zagłębie Sosnowiec	13	10	12-17
17	Znicz Pruszków	12	10	9-18
18	Chrobry Głogów	13	9	11-26

Następna kolejka (3-6.11.):

Odra - Górnik (4.11., g. 17.30),
Polonia - Termalica, Stal - Katowice, Tychy - Lechia, Wisła - Zagłębie, Arka - Podbeskidzie, Miedź - Resovia, Chrobry - Znicz, Motor - Płock (5.11., g. 18)

dsm

Wisła z punktem. „Retleś” w ostatnich chwilach

Przed spotkaniem Przemysław Skąlecki odebrał pamiątkową koszulkę z okazji rozegrania 100 meczów w barwach Wisły

Piłkarze z Puławy wywalczyli punkt w starciu z Zagłębiem II Lubin. Podopieczni Michała Piroso spadli na 11. pozycję w tabeli II ligi.

Wiślacy dwukrotnie wygrywali. W 29. minucie po dośrodkowaniu Przemysława Skąleckiego z bliska trafił Dawid Retlewski. Odpowiedział Daniel Dudziński, który huknął z 30 metrów z rzutu wolnego i Oskar Mielcarz musiał wyjmować piłkę z siatki. Tuż przed zmianą stron nasi ponownie wygrywali. Tym razem Mateusz Klichowicz trafił z rzutu karnego po faulu Kamila Sochana na Retlewskim.

Po kwadransie drugiej połowy sędzia jeszcze raz wskazał na „wapno”. Tym razem dla gości za faul Przemysława Skąleckiego. Oskar Mielcarz był bliski obrony strzału Patryka Kusztala, ale ostatecznie futbolówka po jego dłoniach wpadła do siatki.

„Miedziowi” mieli jeszcze większe powody do zadowolenia 11 minut później, kiedy Rafał Adamski za trzecim razem trafił do siatki w potężnym zamieszaniu w polu karnym Wiślaków. Za pierwszym razem piłkę odbił Mielcarz, następnie z linii bramkowej wybił Karol Noiszewski. Puławianie byli w stanie wyrównać. W doliznym czasie gry punkt uratował Retlewski. Dla

Dawid Retlewski (z prawej) i spółka wywalczyli punkt w starciu z rezerwami Zagłębia Lubin

32-latką było to siódme trafienie w sezonie.

Wisła Puławy - Zagłębie II Lubin 3:3 (2:1)

Bramki: Retlewski 29', 90+3', Klichowicz 44' (k) - Dudziński 34', Kusztal 60' (k), Adamski 71'.

Wisła: Mielcarz - Flak, Noiszewski, Wiech, Kaczorowski (80' Tkocz), Kołtański (72' Nojszewski), Skąlecki (80' Przywara), Puton, Kumoch (72' Janicki), Klichowicz (72' Pavlas), Retlewski.

Zagłębie II: Matys - Kolan, Sochań, Lepczyński, Karasiń-

ski, Masiak (61' Adamski, 85' Orlikowski), Kizyma, Terlecki, Dudziński, Kruszelnicki, Kusztal (77' Szafranek).

Żółte kartki: Flak, Noiszewski, Wiech, Kołtański, Skąlecki, Puton, Klichowicz, Retlewski - Lepczyński, Dudziński.

Sędziował: Krumplewski (Olsztyn).

Widzów: 200.

Zabolała ręka

Damian Krumplewski dzielił żółtymi kartkami. Naszym pokazał osiem napomnień, zaś goście obejrzeli dwa.

Kup bilet na mecz z Widzewem

Można już nabywać wejściówki na spotkanie 1/16 Fortuna Pucharu Polski, w którym Wisła Grupa Azoty Puławy zagra na swoim stadionie z Widzewem Łódź.

Spotkanie odbędzie się 8 listopada o godz. 21. Mecz będzie można obejrzeć również na antenach Polsatu.

Bilety można kupować stacjonarnie w siedzibie klubu od poniedziałku do piątku w godzinach 8-16. Koszt? 35 zł bilet normalny oraz 20 zł bilet ulgowy (pracownicy Grupy Azoty Puławy, emeryci, renciści, młodzież szkolna za okazaniem ważnego dokumentu uprawniającego).

Karnety na rundę jesienną obejmują mecze Pucharu Polski, tak więc ich posiadacze nie muszą kupować biletów.

II LIGA

WYNIKI 15. KOLEJKI

Wisła - Zagłębie II 3:3
Polonia - Chojnicz. 1:1
Olimpia E. - Sandecja 4:1
Lech II - Hutnik 4:3
Kotwica - KKS Kalisz 2:1
Olimpia G. - Stomil 3:0
Skra - Stal 1:2
Radunia - ŁKS II 0:0
Jastrzębie - Pogoń 2:1

MECZ ZALEGŁY

Zagłębie II - Jastrzębie 1:1

TABELA II LIGI

L.p.	Nazwa zespołu	M.	Pkt.	Bramki
1	Kotwica Kołobrzeg	15	27	28-19
2	KKS Kalisz	15	27	18-9
3	Pogoń Siedlce	15	26	25-16
4	Radunia Stężyca	15	25	20-14
5	Chojniczanka Chojnice	15	23	21-17
6	Skra Częstochowa	15	23	17-13
7	Olimpia Elbląg	15	23	18-15
8	ŁKS II Łódź	15	22	23-20
9	Hutnik Kraków	15	21	20-19
10	Stal Stalowa Wola	15	21	16-16
11	Wisła Puławy	15	19	22-23
12	Zagłębie II Lubin	15	19	21-22
13	GKS Jastrzębie	15	17	15-19
14	Stomil Olsztyn	14	17	15-21
15	Olimpia Grudziądz	15	15	18-25
16	Lech II Poznań	14	15	18-29
17	Polonia Bytom	15	14	14-21
18	Sandecja Nowy Sącz	15	12	13-24

NASTĘPNA KOLEJKA

(03/06.11): Wisła - GKS Jastrzębie (03.11., godz. 18:00): Chojniczanka - Pogoń, ŁKS II Łódź - Zagłębie II, Stal - Radunia, Stomil - Skra, KKS Kalisz - Olimpia G., Hutnik - Kotwica, Sandecja - Lech II, Polonia - Olimpia E.

Lepsi od wicemistrza kraju

Koszykarze Polskiego Cukru Startu Lublin wygrali piąty mecz w obecnym sezonie ligowym. W szóstej kolejce rozgrywek czerwono-czarni pokonali na własnym parkiecie WKS Śląsk Wrocław. Zespół pokazał w tym spotkaniu niesamowity charakter.

W pierwszej kwarcie zdecydowaną przewagę mieli bowiem goście i to oni prowadzili po 10 minutach różnicą 14 punktów. Nieudany początek konfrontacji nie sprawił jednak, że podopieczni trenera Artura Gronka zwiesili głowy. Wręcz przeciwnie - „Startowcy” zaciekle gonili wynik i do przerwy tracili do rywali już tylko sześć oczek.

Po zmianie stron lublinianie zaserwowali kibicom w hali Globus ogromny zastrzyk pozytywnych emocji. Podczas trzeciej odsłony lubelski zespół wreszcie był skuteczny i po raz pierwszy objął prowadzenie. Natomiast w trakcie ostatniej z ćwiartek, niesiony fantastycznym dopingiem, przypieczętował zwycięstwo nad faworyzowanymi wicemistrzami Polski. Gospodarze walczyli przy tym o każdą piłkę, grali bardzo zespołowo i wykorzy-

Koszykarze pokazali ogromną waleczność i charakter

stywali błędy rywali, zdobywając 90 punktów w ciągu pół godziny. Dzięki temu wygrali i zebrali od fanów owację na stojąco.

Klasą samą w sobie był na parkiecie Barret Benson. Środkowy ze Stanów Zjednoczonych zanotował w piątkowy wieczór 29 punktów i 11 zbiórek. Dzielnie wspierali go rodacy grający na obwodzie - Liam O'Reilly oraz Jabril Durham. To głównie ten tercet koszykarzy stanowi w obecnym sezonie o sile czerwono-czarnych, którzy rozpoczęli kampanię w bardzo dobrym stylu. To trio, w połączeniu ze

skutecznym chorwackim skrzydłowym Tomislavem Gabriciem, młodym i zadziornym Amerykaninem Treyem Wade'm oraz prezentującymi solidny poziom rodzimymi zawodnikami, tworzy niezwykle ciekawą mieszankę. To pokazuje, że transfery dokonane przez klub latem były trafne i mają dobry wpływ na zespół.

Polski Cukier Start Lublin - WKS Śląsk Wrocław
102:85
(12:26, 26:18, 28:20, 36:21)

Lublin: Benson 29, O'Reilly 19, Gabrić 19, Durham 13, Karolak 6, Krasuski 6, Szymański, Put, Pelczar

Po sześciu seriach gier lublinianie zajmują trzecie miejsce w tabeli Orlen Basket Ligi z dorobkiem 11 punktów. Na czele krajowej elity plasuje się aktualnie Anwil Włocławek, który jest jak dotąd niepokonany w bieżącym sezonie. 12 listopada „Startowcy” zmierzają na wyjeździe właśnie z ekipą z województwa kujawsko-pomorskiego. Zanim to nastąpi, drużyna trenera

Trener Artur Gronka:
Początkowo nie robiliśmy nic z tego, co sobie założyliśmy. Wszystko było na odwrót. Pewność siebie moich zawodników zgubiły niecelne proste rzuty. Niepotrzebnie o tym myśleli, zamiast zresetować głowy i grać dalej. Jednak są to koszykarze, w których trzeba wierzyć i którym należy dać więcej swobody. Nie rotować nimi zbyt często, ponieważ mają bardzo duży wpływ na naszą drużynę. Najważniejsze było, że zespół cały czas wierzył, wspierał się i motywował. To przede wszystkim było kluczem do wygranej. Zostawmy taktykę.

Gronka zagra 2 listopada w Szczecinie z mistrzem Polski - Kingiem.

Sześć dni później Start będzie rywalizował w rozgrywkach międzynarodowych Ligi Północnoatlantyckiej ENBL z duńskim klubem Svendborg Rabbits. Przypomnijmy, że Start broni wywalczonego w poprzedniej kampanii brązowego medalu European North Basketball League.

Karol Kurzępa

Wrócili z tarczą z Trójmiasta

Po raz drugi w obecnym sezonie Edach Budowlani Lublin pokonali Arkę Gdynia. W pierwszej kolejce rundy rewanżowej niebiesko-biało-czerwoni zwyciężyli na Narodowym Stadionie Rugby. Mecz zdecydowanie lepiej rozpoczął się dla gospodarzy, którzy już po niespełna jedenastu minutach prowadzili 15:0. Jeszcze w pierwszej połowie podopieczni grającego trenera Stanisława Powoła-Niedźwieckiego wyrównali jednak na 15:15.

Po zmianie stron Edach Budowlani zagrali lepiej zarówno w defensywie, jak i w ataku. Konsekwentna realizacja obranej taktyki oraz duża determinacja pomogły im triumfować.

Do końca roku lublinianie czeka jeszcze jedno spotkanie. 4 listopada zmierzają się na własnym boisku z Awenta Pogonią Siedlce.

Arka Gdynia - Edach Budowlani Lublin
22:29 (15:15)

Punkty: Szaszero 12, Steindl 5, Mohyla 5 - Trollip 9, Szczepański 5, Jasiński 5, Nyakufaringwa 5, Dube 5

Karol Kurzępa

Pokonali lidera tabeli

Piłkarze Motoru Lublin wygrali pierwszy mecz na własnym stadionie od 3 września. W 13. kolejce trwającego sezonu podopieczni trenera Goncalo Feio pokonali u siebie Odrę Opole.

Podczas pierwszej połowy nie brakowało ostrych zagrań, fauli, niedokładności i błędów z obu stron. Brakowało natomiast składnej gry, odpowiedniego tempa, celnych strzałów i emocji. Nie może więc dziwić fakt, że zespoły schodziły na przerwę przy rezultacie 0:0.

Po zmianie stron „Motorowcy” mieli wyraźną przewagę i zadali liderowi pierwszoligowej tabeli dwa nokautujące ciosy, zachowując przy tym czyste konto. Jako pierwszy do siatki trafił Arkadiusz Najemski, który zachował najwięcej spokoju w lekkim zamieszaniu w polu karnym i mierzonym uderzeniem przy słupku zdobył gola. Dla środkowego obrońcy lubelskiego zespołu była to druga bramka w obecnym sezonie.

Natomiast w doliczonym czasie gry wynik ustalił Kacper

Wełniak. Napastnik wprowadzony z ławki rezerwowych precyzyjnym strzałem głową zamknął dośrodkowanie Piotra Ceglarza z prawego skrzydła, pieczętując siódme zwycięstwo swojej drużyny w aktualnych rozgrywkach. Co ciekawe, dla 23-latkę było to debiutanckie trafienie na poziomie Fortuna 1 ligi.

W następnej kolejce żółto-biało-niebiescy znów zagrają na własnym stadionie. Tym razem na Arenę Lublin zawita Wisła Płock. Początek meczu Motoru z „Nafciarzami” zaplanowano 5 listopada o godzinie 18:00.

Motor Lublin - Odra Opole
2:0 (0:0)

Bramki: Najemski 67, Wełniak 90+4
Motor: Budziłek - Wójcik, Rudol, Najemski, Palacz (77 Luberecki), Gąsior (63 Scalet), R. Król (16 Wojtkowski), Wolski, Ceglarz, Rybicki (46 M. Król), Żebrakowski (63 Wełniak)

Karol Kurzępa

Nieudany tydzień mistrzyń

Koszykarki Polskiego Cukru AZS UMCS Lublin doznały dwóch porażek na przestrzeni czterech dni. Zielono-białe schodziły z parkietu pokonane zarówno w Eurolidze, jak i na krajowym podwórku.

W środowy wieczór podopieczne trenera Krzysztofa Szewczyka uległy na wyjeździe węgierskiemu DVTK HUN-Therm aż 44:74. Akademicki był w stanie nawiązać walkę do 28. minuty spotkania. Później rywalki miały znaczącą przewagę. – *Musimy sobie porozmawiać w zespole, bo nawet jeżeli przegrywamy na poziomie międzynarodowym, to styl powinien być trochę lepszy* – stwierdził po spotkaniu w Miskolcu szkoleniowiec.

DVTK HUN-Therm - Polski Cukier AZS UMCS Lublin
74:44
(19:19, 20:10, 12:8, 23:7)

Lublin: Gustavsson 9, Fiszler 8, Ziętara 7, Heal 6, Bernath 5, Fluker 4, Kalenik 3, Ziemborska 2, Ullmann, Jeziorna

Drużyna z Lublina nie poprawiła sobie nastrojów w niedzielę. Wtedy bowiem AZS UMCS doznał premierowej w obecnym sezonie porażki w Orlen Basket Lidze Kobiet. Obrończynie tytułu dość nieoczekiwanie przegrały na wyjeździe z Enea AZS Poznań. O wyniku przesądziła głównie fatalna trzecia kwarta w wykonaniu zielono-białych.

Enea AZS Poznań - Polski Cukier AZS UMCS Lublin
71:65
(24:18, 12:17, 19:5, 16:25)

Lublin: Ziemborska 17, Heal 16, Gustavsson 12, Fluker 4, Kalenik 4, Bernath 4, Ullmann 3, Fiszler 3, Ziętara 2, Jeziorna, Adamczuk

Ostatnie wyniki nie są dla mistrzyń Polski dobrym prognostykiem przed dużym wyzwaniem zaplanowanym na 31 października. Wówczas do hali MOSiR imienia Zdzisława Niedzieli w ramach Euroligi przyjedzie utytułowane tureckie Fenerbahce Alagöz Holding. Ekipa ze Stambułu będzie zdecydowanym faworytem.

Karol Kurzępa

Dziesięć setów w trzy dni

Siatkarze Bogdanki LUK Lublin mają za sobą dwa bardzo wymagające mecze w PlusLidze. W obu z nich o wyniku przesądził tie-break.

W czwartkowy wieczór lublinianie sensacyjnie przegrali na własnym parkiecie z Barkomem Każany Łwów. Goście rozpoczęli mecz od zwycięskiego seta, następnie dwie partie padły łupem żółto-czarnych, ale ostatecznie po 3:2 zwyciężyli Ukraińcy.

Usprawiedliwieniem słabszej dyspozycji podopiecznych trenera Massimo Bottiego mógł być fakt, że przed spotkaniem kontuzji dłoni doznał kapitan drużyny Marcin Komenda.

Bogdanka LUK Lublin - Barkom Każany Łwów
2:3
(21:25, 32:30, 25:15, 22:25, 13:15)

Lublin: Nowosielski 2, Nowakowski 8, Ferreira 2, Brand 14, Malinowski 24, Kania 2, Thales oraz Krysiak 12, Hudzik 8, Schulz 3, Kędziński

Rozstrzygać losy spotkania w pięciu partiach Jan Nowakow-

ski i spółka musieli także w Lublinie, gdzie zagrali w niedzielę. Po pełnym zwrotów akcji, emocjonującym boju tym razem górą był zespół z Lubelszczyzny. Bogdanka LUK zachowała więcej zimnej krwi i sięgnęła po drugie zwycięstwo w sezonie, choć pierwszą odsłonę przegrała różnicą aż 11 punktów. Mimo wszystko więcej jakości było po stronie żółto-czarnych, a statuetkę MVP zgarnął bardzo dobrze dysponowany w ataku Tobiasz Brand.

KGHM Cuprum Lubin - Bogdanka LUK Lublin
2:3
(25:14, 23:25, 21:25, 25:17, 11:15)

Lublin: Nowakowski 3, Malinowski 22, Kania 8, Nowosielski 1, Ferreira 4, Brand 19, Thales (libero) oraz Schulz 4, Krysiak 1, Hudzik, Zajac, Kędziński (libero)

Już w najbliższy czwartek lublinianie rozegrają kolejne starcie w delegacji. Tym razem czeka ich wyjazd do Bełchatowa, gdzie zmierzają się z tamtejszą PGE GIEK Skra. Początek spotkania zaplanowano 2 listopada o godzinie 17:30.

Karol Kurzępa

GieKsa Niemce niedługo osiągnie wiek... przedszkolny

Blisko 130 dzieci może rozwijać piłkarską pasję

GieKsa Niemce to młodzieżowy klub piłkarski, który niedługo będzie obchodził trzecią rocznicę powstania. Jak na tak młody twór rozwija się prężnie i dziś może pochwalić się pracą z blisko 130 dziećmi.

- Blisko dwa miesiące temu, na początku września, wkroczyliśmy w nowy sezon rozgrywkowy 2023/24, a pod koniec stycznia 2024 będziemy obchodzić trzecie urodziny – powiedział Marek Och, wiceprezes i koordynator grup młodzieżowych GieKsa Niemce. - Klub rozwija się harmonijnie i prawidłowo, co niezwykle nas cieszy. Obecnie trenuje u nas blisko 130 dzieciaków w sześciu grupach młodzieżowych, pod okiem czterech trenerów. Wszyscy nasi szkoleniowcy posiadają licencję UEFA.

Trenerzy wciąż się doskonalą, dwóch z nich rozpoczyna niedługo kurs UEFA B. **Grupy GieKsa:** rocznik 2011-12 (młodzik starszy) i 2013 (orlik starszy) – trener Waldemar Beda (licencja UEFA

Grupa 2018-19. Górny rząd od lewej: Leon Och, Wojciech Nalepa, Szymon Groszek, Wiktor Chodun, Michał Janczarek, Antoni Gol, trener Kacper Domownik. Dolny rząd od lewej: Filip Widyński, Ignacy Dziuba, Jagoda Czuma, Igor Wójcik, Marcel Gzara, Ksawier Szewczuk

C); rocznik 2014 (Orlik Młodszy) i 2015 (Żak Starszy) – trener Marek Och (UEFA A), rocznik 2016-17 (żak młodszy) – trener Daniel Kisiewicz (UEFA C), rocznik 2018-19 (skrzat) – trener Kacper Domownik (UEFA C).

Pięć grup GieKsy uczestniczy w rozgrywkach organizowanych przez Lubelski Związek Piłki Noż-

nej. Najmłodsza (tzw. naborowa), w najbliższym czasie będzie uczestniczyła w pierwszych meczach i turniejach towarzyskich. W listopadzie Niemce będą gospodarzem pięciu turniejów halowych o Puchar Starosty Lubelskiego, w których wezmą udział zespoły z całego województwa lubelskiego i nie tylko. Z kolei najstarsza grupa

Grupa 2013. Górny rząd od lewej: trener Waldemar Beda, Julia Szalast, Filip Aleksandrow, Leon Brzozowski, Antoni Żarnowski, Jakub Włodarczyk, Michał Paluszek, Adam Piotrowski, Kacper Kozłowski. Środkowy rząd od lewej: Miłosz Skoczylas, Mikołaj Piskorski, Jan Królik, Lara Pankowska, Maciej Pietrzak, Marcel Rozwałka, Kacper Banach. Dolny rząd od lewej: Antoni Wąchocki, Filip Wach, Nikodem Piotrowski, Szymon Mądrzyk, Myles Mould, Hubert Smoliński, Piotr Zysk-Sawicki

weźmie udział w trzydniowym turnieju w Rabce Zdroju. - Nasz klub w okresie ferii zimowych zamierza zorganizować po raz pierwszy półkolonie sportowe – dodał Marek Och. - Z kolei w lecie dzieci będą mogły doskonalić swoje umiejęt-

ności podczas czwartego obozu sportowego. Bardzo dziękujemy władzom gminy Niemce, z której funduszy jesteśmy współfinansowani. Naszą działalność wspierają także Powiat Lubelski oraz sponsorzy: Complexbud, Plastic Omnium,

TechBet i Nadleśnictwo Lubartów. Wielkie podziękowania kieruję także do rodziców naszych dzieciaków za wszelką pomoc.

Artur Toruń

Grupa 2010-11. Stoją od lewej: trener Waldemar Beda, Filip Stefaniak, Nikola Stachura, Emilia Smolińska, Dawid Grygiel, Oskar Pawłowski, Maciej Turowski, Oskar Słomka. Siedzą od lewej: Dawid Woźniak, Bartłomiej Wojcieszek, Victor Okoń, Filip Leszcz, Mateusz Beda, Oskar Winiarski, Olivier Ciszewski, Filip Wójtowicz, Wojciech Mytyk

Grupa 2014. Stoją od lewej: trener Marek Och, Marcel Turowski, Karol Pawłowski, Antoni Klempka, Maksymilian Choina, Aleksander Kasprzyk, Jakub Bartnik, Filip Gromaszek, Maksymilian Dudek, Fabian Turowski. Siedzą od lewej: Szymon Kosowski, Krystian Mickiewicz, Aleksandros Pliatsikas, Kacper Bartnik, Ksawier Puchała, Aleksander Choina, Marcel Łuczyński, Cezary Michaluk, Dominik Szalast, Łukasz Kwiecień

Grupa 2015. Górny rząd od lewej: trener Marek Och, Antoni Ilczuk, Wojciech Rusinek, Damian Stefaniak, Mikołaj Franczak, Miłosz Szczęch, Eryk Stelmasiewicz, Antoni Bodzak, Natan Wliżło. Dolny rząd od lewej: Mateusz Wiśniewski, Mikołaj Kumoś, Wojciech Pietrzak, Franciszek Piskorski, Natan Bodzak, Kacper Pieczywek, Rafał Adamek, Przemysław Słomka

Grupa 2016-17. Górny rząd od lewej: Miłosz Kosowski, Franciszek Młynarski, Aleksander Kasperek, Franciszek Zieliński, Mateusz Małek, Antoni Dziuba, Tymoteusz Wisztok, Wojciech Sokół, Stanisław Stępiak, trener Daniel Kisiewicz. Dolny rząd od lewej: Filip Tkaczyk, Damian Budzyński, Tomasz Wąchocki, Wojciech Ładziak, Gabriel Kowal, Filip Płaneta, Bartosz Goral, Aleksander Kroc, Franciszek Józwik

Mieszkańcy: Po tych zjazdach na posesje w zimie to będzie można na nartach skakać

GMINA UŚCIMÓW:

Przebudowa drogi powiatowej w Nowej Jedlance trwa w najlepsze. Choć widać już pierwsze efekty, to nie wszyscy mieszkańcy są zadowoleni z jakości wykonanych już prac. – W zimie będzie problem – twierdzą mieszkańcy.

Kierowcy, którzy przejeżdżają przez Nową Jedlankę (gmina Uścimów), muszą być cierpliwi. Dlaczego? Wszystko za sprawą remontu nawierzchni i budowy chodnika po lewej stronie (jadąc od Ostrowa Lubelskiego). Choć praca wre, to nie wszyscy mieszkańcy są zadowoleni z jakości wykonanych już robót.

– Zdecydowana większość mieszkańców to osoby starsze. A my już mamy zrobione ślizgawki i skocznie narciarskie. My Małyszami już nie będziemy – mówi „Wspólnocie” mieszkanka Nowej Jedlanki.

O co chodzi? Zdaniem

Widać pierwsze efekty przebudowy drogi powiatowej w Nowej Jedlance. Część mieszkańców uważa, że zjazdy wykonano zbyt strome

mieszkańców część zjazdów do posesji wykonano pod dużym kątem nachylenia. Co to oznacza? Mieszkańcy martwią się, że w zimie wyjazd pod taką „górkę” lub wyjście będzie utrudnieniem dla najstarszych mieszkańców wsi.

– Projektant chyba nie był

na miejscu, bo pojęcia nie ma żadnego. Robotnicy się męczą, a później będą się męczyć mieszkańcy – przyznaje. – Na razie wychodzimy z domu. Rozumiem, że pracownicy robią wszystko zgodnie z projektem. Ale cała robota jest spierniczona.

Dyrektor Grzegorz Jaworski uspokaja mieszkańców. – Jeśli są jakieś uwagi do wykonanych robót, proszę kontaktować się z sekretariatem Zarządu Dróg Powiatowych w Lubartowie. Zostawić do siebie namiar, wtedy ja się kontaktuję z właścicielem posesji

W podobnym tonie wypowiada się inny mieszkaniec Nowej Jedlanki. – Dzwoniłem do dyrektora rejonu dróg w Lubartowie, by ułożyć jakieś antypoślizgowe płytki. Starsza osoba nie wyjdzie po tej kostce.

„Będzie to wszystko sprawdzane”

W sprawie stromych zjazdów skontaktowaliśmy się z dyrektorem zarządu dróg powiatowych w Lubartowie. – Staramy się trzymać parametrów, które przewidziane

są w rozporządzeniu. Znamy temat informacyjnie. Wykonawca robót również sobie zaznacza, gdzie są tak strome te zjazdy – przyznaje Grzegorz Jaworski, dyrektor ZDP w Lubartowie.

Zapytaliśmy również o możliwość konsultacji właściciela posesji z wykonawcą robót. Jak przyznaje dyrektor Jaworski. – Wykonawca robót stara się informować, jaka będzie wysokość zjazdu. Staramy się przy każdym zjeździe znaleźć indywidualne rozwiązanie. Są wysokości, których nie możemy po prostu zmienić. Nie można sobie zaniżać lub zawyżać nawierzchni.

Wykonawca robót jest otwarty na możliwość m.in. przespawania zawiasów bramy, by ją podnieść. – Otrzymałem jeden sygnał od mieszkańca, by zwrócić uwagę na piesze zjazdy, które są wykonane. Ale mogą podlegać przeróbkom brukarskim – puentuje dyrektor zarządu dróg powiatowych w Lubartowie.

Konrad Sławiński

Latarnia oświecila krzaki. Za prąd idzie z podatków

Słup z latarnią stoi oddalony od drogi. Choć po zmroku jest włączona, to na jezdnię w miejscowości Rudzienko pada jedynie kilka smug światła. Mieszkańcy apelują do gminy o wycięcie zieleni, która wpływa na jakość oświetlenia

GMINA MICHÓW: Choć jesienią wygląda malowniczo, to po zmroku już nie jest tak pięknie. Droga w miejscowości Rudzienko w kierunku Michowa ma pewny defekt. Chodzi o latarnię, której prawidłowe funkcjonowanie zaburza dziko rosnąca roślinność. – To trzeba zobaczyć, tego nie da się opisać – twierdzi mieszkanka.

Wybraliśmy się do miejscowości Rudzienko, by „na żywo” zobaczyć zakamuflowaną latarnię.

I faktycznie, dla samochodów przejeżdżających przez tę miejscowość owa latarnia nie jest do zauważenia.

– Światło słabo pada na jezdnię. Jeszcze gorzej jest po zmroku. Wtedy widać tylko trzy smugi przebijające się przez roślinność – mówi „Wspólnocie” mieszkanka. Jak dodaje: – Skoro już jest w tym miejscu latarnia, to powinno się z niej korzystać w odpowiedni sposób.

„Temat był zgłaszany”

O przyczajonej przy drodze latarni rozmawialiśmy z przewod-

niczącym rady gminy. Jak twierdzi Roman Adamczyk, temat ten już był kilkakrotnie poruszany. – Linie energetyczne nie stoją w pasie drogowym, tylko na prywatnych terenach. A na takich słupach montowane są lampy uliczne – przyznaje przewodniczący. Jak dodaje: – Jeśli to jest prywatna działka, to można poprosić właściciela o podcięcie tych krzaków.

Jak zapewnił nas Roman Adamczyk, osobiście ma przeprowadzić oględziny owego miejsca. Dodatkowo temat ten miał być poruszony na sesji rady gminy w poniedziałek (30 października).

Konrad Sławiński

Strażacy z OSP zebrali już około 35 ton elektroodpadów

Jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej w Michowie funkcjonuje od 1916 roku

GMINA MICHÓW: Czwarta zbiórka w ramach akcji „OSP na straży środowiska”. Około 35 ton zebranych elektroodpadów. O jednostce z Michowa rozmawiamy z prezesem Jarosławem Kosem.

W Ponad siedem ton zebranych elektroodpadów. Ile pieniędzy zebraliście?

Jarosław Kos, prezes jednostki OSP w Michowie: Dopiero będzie to przeliczane. Jest kilka kategorii sprzętu. Około sześciu tygodni potrwa to podliczanie i wypłacenie pieniędzy.

W Siedem ton to dużo czy mało?

Jak na jednorazową zbiórkę siedem ton to dużo. Najwięcej mieliśmy chyba 11.

W Od kiedy bierzecie udział w tej akcji?

W 2022 roku dwa razy, w tym roku również. W pierwszej tegorocznej zbiórce zebraliśmy około 4 tys. zł.

W Co się udało zakupić dla jednostki?

My te pieniądze zbieramy. Bo zakupy robimy z różnych dotacji. Pieniądze z tych zbiorów są przechowywane na takie nagłe potrzeby. Nie jest tak, że od razu kupujemy. Zbieramy je jako zabezpieczenie jednostki.

W Od kiedy funkcjonuje wasza jednostka i ilu liczy aktualnie członków?

Historia rozpoczęła się w 1916 roku. Aktualnie w swoich szeregach mamy 96 ochotników.

W Były poważniejsze wyjazdy w tym roku?

Ten rok był mniej wyjazdowy. Była mokra wiosna i było mniej wyjazdów zwłaszcza do pożarów trawy w dolinie Wieprza. Ale mieliśmy dużo wyjazdów do zdarzeń medycznych, czyli załabnięcia, udary.

Konrad Sławiński
LUB

PIŁKA NOŻNA - LUBELSKA KLASA OKRĘGOWA

Bramkarz Polesia strzelił gola. Strzelanina i trzy czerwone kartki w meczu Tura

Niecodzienny przebieg miały mecze Polesia i Tura Milejów w 13. kolejce lubelskiej okręgówki. Gola dla ekipy z Kocka strzelił bramkarz, wykorzystując stały fragment gry. Z kolei w spotkaniu Tura padło aż siedem bramek, a do tego milejowanie długo grali w osłabieniu, by zawody zakończyć w przewadze.

Nagroda dla bramkarza

W sobotę do Kocka przyjechał POM Iskra Piotrowice, czyli drużyna, która miała za sobą serię sześciu meczów bez zwycięstwa. Polesie z kolei przed tym spotkaniem wygrało dwa poprzednie mecze. Na pierwszego gola trzeba było poczekać do drugiej połowy. Na początku drugiej części wynik spotkania otworzył Arkadiusz Adamczuk, który trafił głową po błędzie obroń-

ców. W końcówce gospodarze strzelili jeszcze dwa gole. W 80. minucie Daniel Gliniak zdobył bramkę po strzale z półwoleja. W ostatniej minucie regulaminowego czasu gry wynik ustalił... bramkarz Polesia. Dawid Kuźma wykorzystał rzut karny. - Jest bardzo dobry w tym elemencie gry, świetnie gra nogami. Możliwość wykonywania rzutu karnego była dla niego nagrodą za to, że solidnie trenuje i nigdy nie zawodzi - zaznacza Fabian Ciok, trener Polesia. Ekipa z powiatu lubartowskiego wygrała 3:0. To piąte zwycięstwo Polesia w tym sezonie.

POLESIE KOCK - POM ISKRA PIOTROWICE 3:0 (0:0)
Bramki: Adamczuk 52', Gliniak 80', Kuźma 90' (k). Polesie: Kuźma - Sowiński (93' Przekaziński), Laskowski, M. Białek, Munashe (90' K. Och), Pikul, K., Białek, Ciechański (85' Pożarowszczyk), Gliniak, Sowa (80' Czechowski), Adamczuk.
Żółte kartki Polesia: Sowa.

Siedem goli i trzy czerwone kartki
Jeszcze przed przerwą kibice zgromadzeni na stadionie w Biskupicach, gdzie milejowanie rozgrywa swoje mecze w roli gospodarzy, obejrzeni pięć goli. Wynik w 22. minucie otworzył Marcin Borówka, który po dośrodkowaniu w pole karne i niefortunnej interwencji obrońcy trafił do bramki rywala z bliskiej odległości. W ciągu kilkunastu minut goście zdołali najpierw wyrównać, a później wyjść na prowadzenie. Końcówka pierwszej części należała jednak do gospodarzy. Najpierw Kamil Warecki wpisał się na listę strzelców bezpośrednio z rzutu wolnego, za chwilę po indywidualnej akcji Wiktora Winiarczyka i jego dośrodkowaniu do pustej bramki piłkę skierował Marcin Gil. Drugą połowę Tur zaczął źle, bo od czerwonej kartki dla Borówki. Był to efekt dwóch żółtych kartek. Pomimo gry w osłabieniu milejowanie zdołali w 70. minucie wyjść na prowadzenie 4:2 za sprawą gola Woj-

DAMIAN MIAZGA
trener Tura
Byliśmy bardziej doświadczoną drużyną
Mecz był wyrównany, obie drużyny miały swoje sytuacje. Piłkarsko byliśmy jednak lepsi, szczególnie fajnie pokazaliśmy się, kiedy graliśmy w dziesiątkę. Goście rzucili się do ataku, a my kontrowaliśmy i strzeliliśmy dwa gole. Byliśmy bardziej doświadczoną drużyną.

FABIAN CIOK
trener Polesia
Najlepszy mecz w tej rundzie
Poziom meczu był wysoki, wręcz czwartoligowy - przesuwanie, tempo, granie piłką. To my częściej stwarzaliśmy sytuacje bramkowe. W drugiej części mecz się nieco otworzył i odblokowaliśmy się. To był nasz najlepszy mecz w tej rundzie.

ciecha Kozyry, który skutecznie strzelił zza pola karnego. Co ciekawe, Tur kończył mecz w przewadze. W końcówce goście obejrzeni dwie czerwone kartki. Jeden z zawodników Hetmana dostał czerwoną kartkę za dwie żółte. A potem z boiska wyleciał bramkarz przyjezdnych za faul poza polem karnym. Podopieczni trenera Damiana Miazgi kropkę nad „i” postawili tuż przed ostatnim gwizdkiem sędziego, gdy na 5:2 uderzeniem z rzutu wolnego z bliskiej odległości gola strzelił Warecki. To siódma wygrana Tura w tym sezonie.

TUR MILEJÓW - HETMAN GOŁĄB 5:2 (3:2)
Bramki: Borówka 22', Warecki 43', 90', Gil 45', Kozyra 70' - 35', 38'.
Tur: Łobejko - Śliwa (70' M. Gabreliński), Żmuda, Suryś, Orysz, Ziemkiewicz (46' Kozyra), Warecki, Borówka, Winiarczyk (55' Sowa), Gil (65' P. Gabreliński), Rembiesa (85' Mińczuk).
Czerwone kartki: Borówka 50' (za dwie żółte) - zawodnik Hetmana 80' (za dwie żółte), bramkarz Hetmana 89' (za faul).

Dominik Smagała

KLASA O				
Wyniki 13. kolejki: Sygnał - Ryki 4:0 Unia - Sokół (przełożony) Wisła II - Stal II 4:0 Tur - Hetman 5:2 Polesie - Piotrowice 3:0 Avia II - Orion 1:3 Trawena - Czarni 1:1 Cisy - Stróża 4:0				
Lp	Nazwa zespołu	M	Pkt	Bramki
1	Sygnał Lublin	13	37	42-13
2	Wisła II Puławy	13	32	44-18
3	Avia II Świdnik	13	24	32-18
4	MKS Ryki	13	23	23-19
5	Cisy Nałęczów	13	22	26-20
6	Tur Milejów	13	22	25-29
7	Polesie Kock	13	18	20-20
8	Unia Bełżyce	12	17	24-22
9	Hetman Gołąb	13	17	25-26
10	Iskra Piotrowice	13	14	18-27
11	Sokół Konopnica	12	13	16-24
12	LKS Stróża	13	13	26-36
13	Trawena Trawniki	13	13	21-28
14	Stal II Kraśnik	13	12	18-31
15	Orion Niedźwica D.	13	9	20-32
16	Czarni 1947 Dęblin	13	7	10-27
Następna kolejka (4-5.11.): Ryki - Stróża, Czarni - Cisy, Piotrowice - Trawena, Orion - Polesie (4.11., g. 12), Hetman - Avia II, Stal II - Tur (5.11., g. 13), Sokół - Wisła II, Sygnał - Unia				

dsm

BRAZYLIJSKIE JIU-JITSU

Brazylijskie jiu-jitsu rządziło w Łęcznej

Zawodniczki i zawodnicy od trzeciego do osiemnastego roku życia rywalizowali w Mistrzostwach Polski w Brazylijskim Jiu-Jitsu Dzieci i Młodzieży w Łęcznej. Miejscowy klub Copacabana wystawił 50 reprezentantów.

21 października 2023 roku w Łęcznej odbyły się Mistrzostwa Polski w brazylijskim jiu-jitsu dzieci i młodzieży. W zawodach wzięło udział 276 dzieciaków z różnych zakątków Polski, w wieku od trzeciego do osiemnastego roku życia. Łęczyńską Copacabanę reprezentowało 50 zawodniczek i zawodników.

W trakcie zawodów wyróżniono mistrzów Polski w poszczególnych kategoriach wagowych i wiekowych. „Zawodnicy musieli wykazać się nie tylko umiejętnościami technicznymi, ale także determinacją i hartem ducha. Były to zmagania na najwyższym poziomie, które dostarczyły wielu emocji zarówno zawodnikom, jak i publiczności” - podkreśla-

W zawodach wzięło udział 276 dzieciaków z różnych zakątków Polski, w wieku od trzeciego do osiemnastego roku życia. Łęczyńską Copacabanę reprezentowało 50 zawodniczek i zawodników

ję organizatorzy z Copacabna Łęczna. Nagradzane były nie tylko indywidualne osiągnięcia, ale także drużynowe - wyróżniono drużynowych mistrzów Polski. Impreza cieszyła się ogromnym zainteresowaniem, przez halę przeszło około 1,3 tys. osób, które chciały zobaczyć te niezwykle zawody. To dowód na to, że brazylijskie jiu-jitsu zyskuje coraz większą popularność wśród dzieci i młodzieży.

„Mistrzostwa Polski w brazylijskim jiu-jitsu dzieci i młodzieży w Łęcznej były niezapomnianym wydarzeniem, które na długo pozostanie w pamięci zarówno zawodników, jak i wszystkich obecnych. To dowód na to, że sport ma ogromną moc jednoczenia i rozwijania młodych talentów” - zaznaczają organizatorzy. Głównym sponsorem wydarzenia była kopalnia Bogdanka.

oprac. dsm

BOKS

Trzy medale Gwarka Łęczna

Daniel Gil wywalczył złoto, a Bartosz Czuchryta brąz Mistrzostw Polski Młodzików. Z kolei Sandra Bobowicz wróciła do domu z brązem Młodzieżowych Mistrzostw Polski.

Ponad 300 zawodniczek i zawodników, a więc rekordowa liczba, rywalizowała w zorganizowanych w Śremie bokserskich Mistrzostwach Polski Młodzików. Wśród nich reprezentanci Gwarka Łęczna.

Daniel Gil startujący w kategorii wagowej 48 kg zaprezentował wzorową formę, wygrywając wszystkie swoje walki. Boksujący w kategorii 66 kg Bartosz Czuchryta raz musiał uznać wyższość rywala, w pojedynku, którego stawką było wejście do finału. Nie wiele do miejsca medalowego zabrakło Wiktorowi Lipcowi z kategorii 42 kg, który przegrał walkę ćwierćfinałową. Gwarek do Śremu wysłał także Filipa Czuchrytę walczącego w kategorii 63 kg - młody pięściarz został sklasyfikowany na miejscu 17-28. W klasyfikacji klubowej Gwarek Łęczna

Pięściarze Gwarka Łęczna mieli w ostatnich tygodniach powody do radości. Od lewej Daniel Gil, Sandra Bobowicz i Bartosz Czuchryta

zajął siódme miejsce. W stawce było 107 klubów. Turniej był bardzo mocno obsadzony. W każdej kategorii wagowej byli kadrowicze, uczestnicy mistrzostw Europy - podkreśla Paweł Berejowski, trener pięściarzy Gwarka. W odbywających się w dniach 17-21 października w Puławsku XII Młodzieżowych Mistrzostwach Polski Kobiet do ringu weszło 68 zawodniczek. Gwarka reprezentowała doświadczona Sandra Bobowicz. Pięściarka Gwarka

przegrała walkę o wejście do pojedynku o złoto i musiała zadowolić się brązowym medalem. Sandra miała pecha, bo do turnieju nie przystępowała w optymalnej formie z powodu choroby. Pierwszą walkę wygrała, ale w drugiej, po wyrównanym pojedynku, sędziowie wskazali na jej rywalkę - zaznacza Paweł Berejowski.

dsm

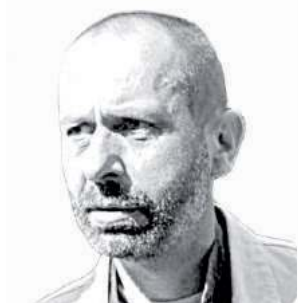
Tworzyli historię Ziemi Lubartów

Wiesław Nowak, Grzegorz Charliński

Ks. Józef Huzar

Urodził się 19 marca 1945 r. we wsi Żwiartów. Wychowywał się z trójką rodzeństwa. W 1964 r. wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Lublinie. 14 czerwca 1970 r. został wyświęcony na kapłana przez biskupa lubelskiego Piotra Kałwę wśród szesnastu młodych księży. Jego pierwszą parafią był Baranów przez 4 lata, potem 5 lat pełnił posługę w Anopolu, potem przez 3 lata w Kraśniku. W 1982 r. ks.bp. Bolesław Pylak skierował go do Lubartowa z zadaniem utworzenia nowej parafii. Od podstaw wybudowano najpierw kaplicę, potem kościół pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Pierwszą pasterkę odprawiono w grudniu 1983 r. Oficjalnie parafia została erygowana przez biskupa Bolesława Pylaka w 1988 r. Proboszczem parafii był do 2015 r. Wtedy ukończył 70 rok życia. Zgodnie z przepisami kościelnymi zrezygnował wtedy z zajmowanej funkcji. Odejdzie na emeryturę ogłoszono oficjalnie podczas mszy w Boże Ciało 4 czerwca 2015 r. - Chce być pochowany w Lubartowie - zapowiedział. Pozostał w parafii jako rezydent. Nadal odprawiał msze, uczestniczył w uroczystościach kościelnych - procesjach Bożego Ciała, odpustach. W lipcu brał jeszcze udział w uroczystościach odpustowych w parafii św. Anny. Zmarł 7 stycznia w wieku 77 lat

Paweł Treger

W latach osiemdziesiątych pracował w Muzeum Regionalnym w Lubartowie. Stworzył Młodzieżowe Koło Przyjaciół Muzeum. W kolejnych latach kierował lubartowską kulturą jako dyrektor LOK. Organizował m.in. koncerty rockowe. Sprowadzał do Lubartowa takie zespoły jak „Hey”, „Róże Europy”. Gdy był dyrektorem LOK, organizowane były dyskoteki. Działalność kulturalna w Lubartowie przyniosła mu uznanie w postaci nagrody Zarządu Miasta. Otrzymał ją w 1996 r. Był założycielem tygodnika „Lubartowiak”. Paweł Treger interesował się archeologią i etnografią. Organizował dla młodzieży obozy w Rudce Starościańskiej poświęcone tej tematyce. Pomagał przy tworzeniu Niezależnej Grupy Działania. Ostatnie lata życia spędził na Wybrzeżu. Paweł Treger zmarł po ciężkiej chorobie 21 marca w wieku 68 lat.

Wielu zmarłych, których żegnaliśmy w ciągu 2023 r. łączy wspólne słowo - „tworzyli”. Ks. Józef Huzar tworzył od podstaw parafię Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Paweł Treger tworzył lubartowską kulturę i prasę lokalną. Wiesław Nowak stworzył jedną z najbardziej rozpoznawalnych imprez biegowych w województwie. Grzegorz Charliński tworzył zręby lubartowskiego samorządu jako pierwszy burmistrz po przemianach ustrojowych. Czesław Haraszczuk jako dyrektor szkoły tworzył pierwsze w powiecie miasteczko ruchu drogowego. Niektórzy tworzyli w sensie zupełnie dosłownym - Stanisław Węgielski po pracy brał dęto, drewno - i rzeźbił. Twórco działał Dawid Tarnowski w Stowarzyszeniu ToMyRazem, co przyniosło mu rozpoznawalność w gminie Firlej i stanowisko wójta.

Wiesław Nowak

Był synem dowódcy oddziału AK, podkreślał, że nazwisko ojca jest wymienione w książce Jerzego Markiewicza „Partyzancki kraj”. Wiesław Nowak jako nastolatek zainteresował się sportem, biegał, jeździł na nartach. Był rekordzistą powiatu tomaszowskiego w biegu na 800 metrów, na studiach był mistrzem Lublina w biegach narciarskich i przełajowych. W 1972 r. reprezentował UMCS w akademickich mistrzostwach Polski. W biegu na 1500 metrów zajął wtedy czwarte miejsce. Po studiach pracował jako nauczyciel języka polskiego, działał w kulturze - był dyrektorem ośrodka kultury w Rachaniach. Pracował w Zespole Szkół w Kijanach. W latach osiemdziesiątych działał w PTTK. W Lubartowie mieszkał od 1986 r. Tutaj był wicedyrektorem Młodzieżowego Domu Kultury, pracował jako nauczyciel języka polskiego i wychowania fizycznego w SP 2 i SP 3. W Lubartowie udzielał się społecznie - był m.in. radnym. W 1993 r. był jednym z założycieli Młodzieżowego Klubu Lekkoatletycznego Nefryt, od 2002 r. był prezesem tego klubu. Zawodnicy Nefrytu - podopieczni trenera Nowaka, zdobywali czołowe miejsca na zawodach, także ogólnopolskich. Klubowi poświęcał większość czasu, także na emeryturze. Najbardziej znanym przedsięwzięciem Wiesława Nowaka, promującym Lubartów w Polsce, są wiosenne Biegi Lewarta. Są kontynuowane do dziś. W 2018 r. Wiesław Nowak dostał nagrodę burmistrza Lubartowa. Po ciężkim pobiciu w Białce w lipcu 2019 r. Wiesław Nowak nie powrócił już do zdrowia. Zmarł we wtorek 21 marca w szpitalu. Miał 71 lat.

Sylwester Bogusz

Był w latach 2015 - 2019 sołtysiem Starościna. W 2018 r. został wybranym do Rady Gminy jako kandydat KWW Wspólne Dobro, uzyskał 166 głosów. Był przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Rady Gminy, potem Rady Miejskiej w Kamionce. Był strażakiem - ochotnikiem, w latach 2016 - 2021 pełnił funkcję prezesa OSP Starościna. Zmarł w wieku 44 lat.

2022 LISTOPAD

Helena Kwapiszewska, 85 lat
Janusz Twardzisz, 55 lat
Stanisław Budzyński, 86 lat
Beata Bonclawek, 56 lat
Jadwiga Trąbka, 72 lata
Ryszard Rossa, 71 lat
Marian Żyłowski, 87 lat
Maria Bielecka, 77 lat
Zofia Gmur, 94 lata
Justyna Wolińska, 83 lata
Paweł Cieślak, 53 lata
Tadeusz Lisek, 89 lat
Anna Grzelak, 21 lat
Wiesław Siwek, 58 lat
Hanna Barbara Mysiak, 89 lat
Zofia Ziółkowska, 72 lata
Waldemar Charliński, 63 lata
Jan Gózdź, 64 lata
Stanisław Gryglicki, 70 lat
Anna Wręga, 61 lat
Kazimierz Jezior, 83 lata
Bolesław Kosowski, 96 lat
Piotr Jędrzyńska, 58 lat
Elżbieta Wilczyńska, 59 lat
Danuta Mirosław, 68 lat

GRUDZIEŃ

Henryk Rybak, 74 lata
Genowefa Dajek, 91 lat
Bożena Gajownik, 66 lat
Mieczysław Dudek, 85 lat
Cecylia Kuźma, 97 lat
Zofia Kożuch, 66 lat
Wiesław Twardzisz, 74 lata
Stanisław Majcher, 68 lat
Robert Marciniak, 83 lata
Piotr Woźniak, 84 lata
Helena Cur, 86 lat
Józef Jukowski, 85 lat
Antoni Kałużny, 69 lat
Wacław Chmielewski, 89 lat
Zbigniew Kostyla, 64 lata
Kazimierz Mazur, 72 lata
Zbigniew Polak, 66 lat
Roman Urban, 60 lat
Grażyna Puła, 63 lata
Barbara Zyga, 62 lata
Wiktor Mitura, 72 lata
Eugenia Kozura, 90 lat
Krystyna Woźniak, 66 lat
Jan Parol, 68 lat
Andrzej Wróbel, 67 lat
Zenon Włoch, 87 lat
Dominik Pszczoła, 10 lat
Dorota Pszczoła, 36 lat

2023 STYCZEŃ

Janina Wierzbicka, 83 lata
Karol Bodzak, 29 lat

Bogusława Dajek, 65 lat
Kazimiera Sagan, 77 lat
Barbara Mitrus, 80 lat
Zbigniew Kryński, 73 lata
Krystyna Szczygielska, 74 lata
ks. Józef Huzar, 77 lat
Tomasz Pawłowski, 60 lat
Janusz Strózek, 73 lata
Anna Zdunek, 87 lat
Jan Szlachta, 83 lata
Zofia Barbara Denka, 67 lat
Tomasz Stefaniak, 35 lat
Justyna Tomala - Wieniarska, 85 lat
Helena Jeżowska, 92 lata
Stefan Turowski, 91 lat
Tadeusz Siwek, 63 lata
Stanisław Cybula, 81 lat
Beata Marzęda, 53 lata
Brygida Madyjewska, 94 lata
Wanda Raźniak, 88 lat
Stanisław Socha, 96 lat
Andrzej Gózdź, 75 lat
Maria Lisek, 90 lat
Marcin Cur, 28 lat
Janina Sagan, 88 lat
Mirosław Zarzycki, 65 lat
Barbara Pytka, 76 lat
Maria Lisek, 90 lat
Jan Smardzewski, 69 lat
Andrzej Gózdź, 75 lat
Henryka Bołbot, 79 lat
Adrian Kaznowski, 75 lat
Lucjan Czerski, 73 lata
Halina Gruba, 89 lat
Waldemar Hapon, 66 lat
Alfreda Zarzycka, 86 lat
Jan Radomski, 70 lat
Kazimiera Sawicka, 97 lat
Władysław Dzierba, 69 lat
Teresa Sidor, 92 lata
Adrian Kaznowski, 40 lat

LUTY

Joanna Wójtowicz, 83 lata
Krystyna Firlej, 75 lat
Tadeusz Baran, 73 lata
Marek Grabek, 64 lata
Marian Bubicz, 68 lat
Janusz Machnikowski, 76 lat
Krystyna Paprocka, 64 lata
Lucyna Cur, 83 lata
Czesława Kozicka, 99 lat
Zofia Kwasek, 92 lata
Piotr Brodziak, 55 lat
Zbigniew Rogala, 56 lat
Mieczysław Furtak, 72 lata
Halina Kowalska, 84 lata
Zdzisław Lato, 75 lat
Wacław Czerski, 94 lata
Marianna Bogusz, 70 lat
January Michalczewski, 94 lata
Piotr Szymona, 49 lat
Kazimierz Karasek, 91 lat

Emilia Budzyńska, 84 lata
Agnieszka Sierocińska, 53 lata
Danuta Woroniszcz, 72 lata
Henryk Kosior, 75 lat
Jan Roman Lipiński, 61 lat
Alina Szymbor, 89 lat
Renata Kazimiera Kalisiewicz, 77 lat
Grzegorz Topyła, 55 lat
Józef Mańkowski, 87 lat
Zofia Charlińska, 34 lata
Wacław Żytkowski, 77 lat
Zbigniew Karpiński, 74 lata

MARZEC

Krystyna Iwan, 81 lat
Feliksa Alicja Greguła, 85 lat
Andrzej Dziedzic, 76 lat
Wanda Wasilewska, 94 lata
Alina Cieniuch, 82 lata
Anna Żytkowska, 85 lat
Maria Lato, 88 lat
Danuta Sokół, 64 lata
Czesław Szczęch, 69 lat
Zenon Aftyka, 87 lat
Zdzisław Chudzyński, 89 lat
Maria Jurak, 74 lata
Wojciech Prach, 49 lat
Janina Mitura, 95 lat
Wiesław Świech, 56 lat
Henryk Bartkiewicz, 84 lata
Jerzy Florek, 68 lat
Stanisław Bronisz, 91 lat
Krystyna Fręchowicz, 73 lata
Alina Rosińska, 82 lata
Danuta Zielińska, 68 lat
Mieczysław Kamiński, 85 lat
Małgorzata Muzyka, 22 lata
Zofia Mazurek, 70 lat
Teresa Krupa, 76 lat
Antoni Grabowski, 77 lat
Wiesław Nowak, 71 lat
Paweł Treger, 68 lat
Janina Niziuk, 90 lat
Stanisław Kobylka, 85 lat
Eugeniusz Mazurek, 76 lat
Józef Florek, 78 lat
Wanda Osik, 92 lata
Bronisława Teleska, 100 lat
Wacława Pacek, 88 lat
Wiesław Stępiak, 60 lat
Marek Sapieja, 59 lat
Grażyna Dąbrowska, 69 lat

KWIECIEŃ

Jan Forystek, 74 lata
Alicja Oleksyk, 73 lata
Mikołaj Trościanko, 58 lat
Marianna Zbiciak, 83 lata
Alicja Galińska, 98 lat
Mirosław Rysiowski, 62 lata
Stefania Kowalczyk, 89 lat
Krystyna Baran, 76 lat

Katarzyna Kawalek, 37 lat
Bogdan Małyska, 61 lat
Sylwester Włosek, 51 lat
Marcin Tobółski, 43 lata
Zofia Marzenowska, 80 lat
Janusz Antoni Gruszczyk, 82 lata
Zofia Halina Majewska, 68 lat
Urszula Badurowicz, 91 lat
Józef Maj, 67 lat
Andrzej Żeromski, 72 lata
Grzegorz Charliński, 78 lat
Sławomir Grzegorzczak, 55 lat
Krystyna Majchrzak, 87 lat
Włodzimierz Majchrzak, 57 lat
Grzegorz Kosior, 57 lat
Krystyna Libera, 95 lat
Henryk Kowalczyk, 66 lat
Małgorzata Bobikowska, 74 lata
Wanda Kmiecik, 103 lata
Zbigniew Chudzik, 70 lat
Henryk Ozon, 84 lata
Maria Dominko, 76 lat
Zbigniew Bartkiewicz, 51 lat
Robert Stelmach, 53 lata
Marian Błaszczak, 83 lata

MAJ

Jerzy Włoch, 74 lata
Teresa Kutnik, 68 lat
Mirosław Dziedzic, 63 lata
Jadwiga Piwko, 72 lata
Tadeusz Anyszek, 78 lat
Józef Dec, 82 lata
Henryk Duda, 71 lat
Leonard Wesołowski, 87 lat
Jadwiga Bindyk, 73 lata
Genowefa Misiak, 91 lat
Lucyna Kwiatkowska, 91 lat
Ala Sidor, 60 lat
Kazimierz Mucharzewski, 65 lat
Sławomir Pasikowski, 62 lata
Adolfa Juszkievicz, 95 lat
Danuta Walewska, 87 lat
Janina Machaj, 90 lat
Tomasz Mitaszka, 57 lat
Grażyna Firlej, 70 lat
Marianna Onisko, 82 lata
Dawid Sagan, 35 lat
Ewa Marzęta, 61 lat
Teresa Rosa, 69 lat
Barbara Getek, 87 lat
Krystyna Szady, 84 lata
Leokadia Budzyńska, 87 lat
Jerzy Derecki, 63 lata

CZERWIEC

Aleksander Koziół, 71 lat
Halina Godzisz, 72 lata
Krzysztof Czarnecki, 68 lat
Andrzej Madejski, 54 lata

Wskiej: Józef Huzar, ński, Paweł Treger...

Grzegorz Charliński

Z wykształcenia był prawnikiem. Był absolwentem Wydziału Prawa i Administracji UMCS. Był zawodowo związany z kilkoma lubartowskimi miejscami pracy. Był pracownikiem administracyjnym w szpitalu powiatowym, pełnił kierowniczą funkcję w Spółdzielni Rzemieślniczej, w Komunalnej Rozlewni Gazu, lubartowskiej placówce PPKS w Lublinie, a tuż przed objęciem stanowiska burmistrza był głównym specjalistą do spraw BHP. W latach 1990 - 1994 był burmistrzem Lubartowa. W tym czasie udanie zostały w Lubartowie przeprowadzone procesy prywatyzacyjne. Lubartów jako pierwszy samorząd w województwie i jeden z pierwszych w Polsce z sukcesem przejął prowadzenie szkół podstawowych. Stworzono warunki do rozwoju prywatnej przedsiębiorczości. Rozpoczęto istotne dla miasta inwestycje. Skomunalizowano ok. 800 nieruchomości. Po zakończeniu kadencji kierował Miejskim Zakładem Usług Komunalnych, a następnie Zarządem Dróg. Równocześnie aktywnie uczestniczył w działalności samorządowej i społecznej. Był radnym, członkiem Zarządu Miasta Lubartów, oraz delegatem miasta do Sejmiku Wojewódzkiego, w którym był członkiem komisji prawnej. Był radnym powiatowym oraz wiceprzewodniczącym Rady Powiatu. Był czynnym działaczem koła Polskiego Związku Filatelistów w Lubartowie, NSZZ Solidarność, prezesem MKS Le-wart. Był odznaczony Złotą Odznaką Zasłużony dla Pożarnictwa. Pisał liczne artykuły w prasie regionalnej i lokalnej, dotyczące problemów samorządu oraz filatelistyki. Grzegorz Charliński zmarł w wieku 79 lat, 23 kwietnia rano, po długiej i ciężkiej chorobie.

Czesław Haraszczuk

W Szkole Podstawowej nr 1 pracował od 1 września 1983 r. Uczył matematyki. Od 1 września 1990 do 30 sierpnia 2007 pełnił funkcję dyrektora. Jego dziełem, które pozostawił po sobie, jest miasteczko ruchu drogowego przy SP 1. Wybudowano je, zakupiono znaki drogowe oraz rowery. Zostało uruchomione w 1991 r., a w 2000 r. wzbogacone o sygnalizację świetlną. Budowa miasteczka ruchu drogowego była przeprowadzona z inicjatywy Czesława Haraszczuka. Czesław Haraszczuk zmarł 15 października w wieku 77 lat.

Leon Filipek

Był kierownikiem zespołu drużyny występującej w piłkarskiej Lubelskiej Klasie Okręgowej. Jednocześnie był prezesem Kłosa Wola Skromowska, klubu tenisa stołowego. „Absolutna legenda – człowiek, który związany był z naszym klubem od początku jego istnienia. Nieprzerwanie przez kilkadziesiąt lat zaangażowany był w działalność Polesia, oddając mu wiele czasu i serca, zawsze bezinteresownie. Kierownik, który nigdy nie odwrócił się od drużyny – był z nią w czasach sukcesów, a także podczas kryzysów. Zawsze spokojny, pomocny, przejęty dobrem drużyny i zawodników. Jego wiedza na temat lokalnej piłki nożnej była niezwykła. Po prostu chodząca encyklopedia” - napisali na facebooku przedstawiciele Polesia Kock.

Ks. Stanisław Słowik

Zmarł 14 lutego w Lublinie. Ks. Słowik był kanonikiem honorowym Kapituły Lubelskiej. Urodził się 17 stycznia 1946 r. w Granicach (par. Chodel). Świecenia prezbiteriatu otrzymał 14 czerwca 1970 r. w Lublinie – w tym samym dniu co ks. Józef Huzar. Pracował m.in. jako wikariusz w parafiach w Niemcach (29 czerwca 1973 - 22 lutego 1974), Michowie (18 czerwca 1981 - 19 grudnia 1985), Firleju (20 grudnia 1985 - 19 stycznia 1987). Od 17 listopada 1989 r. do 31 grudnia 2010 r. był proboszczem w Kamionce. Od 1 stycznia 2011 roku przebywał jako emeryt-rezydent w parafii w Kamionce.

Szczepan Kusyk

Urodził się w Boże Narodzenie, 25 grudnia 1917 roku. Imię otrzymał po pierwszym męczenniku św. Szczepanie. Został powołany do Wojska Polskiego 14 lutego 1939 roku. Do lipca 1939 roku służył w 8. pułku piechoty, w 6. kompanii strzeleckiej w m. Lublin. W lipcu 1939 roku otrzymał przydział do plutonu artylerii w 75. pułku piechoty w Chorzowie, jako kanonier. Brał udział w kampanii wrześniowej 1939 roku. Uczestniczył w pierwszej bitwie pod Tomaszowem Lubelskim w dniach 17-20 września 1939 roku. 28 września 1939 roku, po rozwiązaniu oddziału, powrócił do domu. Był represjonowany przez okupanta niemieckiego. Prawdopodobnie jest ostatnim żyjącym żołnierzem 8. pp i 75. pp.

W Gołębiu wraz z żoną prowadził gospodarstwo rolne. Przez wiele lat był cenionym sołtysiem wsi Gołąb. Zmarł w wieku 105 lat.

Stanisław Węgliński

Urodził się w 1940 r. W 1959 r. zamieszkał w Lubartowie. Pracował jako technik weterynarii w lecznicy dla zwierząt. W Lubartowie poznał przyszłą żonę, Zofię, z którą wziął ślub w 1965 r. Małżonkowie mieli czworo dzieci. Rzeźbą Stanisław Węgliński zainteresował się już jako emeryt, kiedy spodobały mu się rzeźby na straganie w Kazimierzu. Postanowił sam spróbować swoich sił. Pierwszą swoją rzeźbę - figurkę Chińczyka - wykonał skalpelem chirurgicznym. Potem dopiero zainwestował w profesjonalne narzędzia rzeźbiarskie. Rzeźbił głównie postacie historyczne - jego ulubionym tematem był marszałek Piłsudski, żołnierzy. Tworzył dzieła o tematyce religijnej - np. wizerunki Jezusa, wyrzeźbiona przez Stanisława Węglińskiego „Ostatnia Wieczerza” znalazła kupca we Francji, trafiła do Paryża. Lubartowski rzeźbiarz prezentował swoje dzieła we Włoszech, Francji, Niemczech oraz USA. W sumie Stanisław Węgliński stworzył ponad 3,5 tys. rzeźb. Tworzył też wiersze, napisał ich około półtora tysiąca z różnych okazji. Stanisław Węgliński był osobą zaangażowaną społecznie, działał w różnych organizacjach. Wraz z żoną należał do Legionu Maryi przy parafii Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Był członkiem wspierającym (czyli nieposiadającym uprawnień kombatanckich) Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych. Stanisław Węgliński zmarł 1 lipca w wieku 83 lat.

Dawid Tarnowski

Zaistniał w życiu publicznym Firleja jako młody, energiczny pracownik Gminnej Biblioteki Publicznej. Jedną z inicjatyw, w której uczestniczył, było utworzenie Pracowni Orange. Dawid Tarnowski nie ustawał w działalności społecznej. Stowarzyszenie ToMyRazem organizowało letnie zajęcia dla dzieci, w zimie włączali się w WOŚP i organizację ferii zimowych. Dawid Tarnowski był koordynatorem projektu Podwórko Nivea. Dzięki jego zaangażowaniu o akcji dowiedziało się wielu internautów i oddawali głosy na lokalizację Podwórka Nivea w parku w Firleju. Przyniosło to sukces już w pierwszej turze głosowania - ponad 62 tys. głosów! Podwórko powstało w 2015 r. Na tym nie koniec. Gmina przystąpiła do konkursu po raz drugi i znowu koordynatorem był Dawid Tarnowski. Po raz kolejny zwyciężyła lokalizacja w Firleju, drugie Podwórko Nivea powstało w 2016 r. na Gęśiej Plaży. Mieszkańcy gminy Firlej doceniali działania Dawida Tarnowskiego. W plebiscycie Wspólnoty na Człowieka Roku 2015 zajął drugie miejsce, zdobywając 1083 głosy. Dawid Tarnowski postanowił spróbować sił w lokalnym samorządzie. W 2010 r. dostał się do Rady Gminy. Zdobył 88 głosów. W 2018 r. wystartował w wyborach na wójta. Wygrał w pierwszej turze. Pokonał wieloletniego wójta gminy Firlej Sławomira Cieszkę. Zdobył 1662 głosy - 54,74 proc. głosujących poparło Dawida Tarnowskiego. KWW Razem w Gminie Firlej, z którego listy startował, wprowadził siedmiu radnych. Jako wójt przywiązywał dużą wagę do kultury, patriotyzmu, historii. Był członkiem Koła Historycznego Armii Krajowej w Firleju. Wspierał inicjatywy upamiętnienia walk 27 Wołyńskiej Dywizji Piechoty AK w gminie Firlej - rajd rowerowy, pomnik pod Firlejem, mural na szkole. Wójt Tarnowski angażował się społecznie także w czasie pandemii COVID - 19. Nagrał wtedy rap. Za jego rządów gmina pozyskała wiele funduszy zewnętrznych. Jako wójt gminy przyjął także uchodźców z Ukrainy. Dawid Tarnowski zmarł 25 lipca kilkanaście dni przed 36. urodzinami.

Ks. Marian Mitura

pochodził z Kocka. W kapłaństwie przeżył 55 lat. Świecenia przyjął 20 czerwca 1967 r. Zmarł 3 stycznia w wieku 81 lat.

Zuzanna Filipowicz, 84 lata
Andrzej Bielaszewski, 71 lat
Andrzej Wysocki, 65 lat
Janusz Osiej, 85 lat
Lucyna Gziut, 84 lata
Danuta Cieniuch, 68 lat
Stanisława Ozon, 72 lata
Zofia Widłak, 67 lat
Stanisława Urban, 95 lat
Marian Stawinoga, 91 lat
Edward Hawrył, 71 lat
Danuta Cieniuch, 68 lat
Zofia Sidor, 90 lat
Lucyna Skrzypiec, 90 lat
Grażyna Prażmo, 63 lata
Andrzej Hunek, 66 lat
Antoni Szczepaniak, 76 lat
Helena Konrad, 70 lat
Maria Polak, 88 lat
Jarosław Bieliński, 53 lata
Wiesław Socha, 67 lat
Henryk Kot, 84 lata
Tadeusz Furtak, 77 lat
Danuta Krystyna Steć, 66 lat
Stanisław Kaczor, 72 lata
Janusz Wiśniewski, 86 lat
Zenona Czarnecka, 81 lat
Bolesław Mazurek, 81 lat
Miroslaw Sienkiewicz, 62 lata
Helena Pietrzela, 85 lat
Józef Maleszyk, 86 lat
Tomasz Łukasiewicz, 40 lat

LIPIEC

Stanisław Węgliński, 83 lata
Romualda Czerwińska, 83 lata
Witold Wójtowicz, 71 lat
Wiesław Nużyński, 66 lat
Helena Szczepaniak, 85 lat
Małgorzata Włoch, 63 lata
Bogdan Chabros, 71 lat
Czesław Michowski, 93 lata
Helena Boguta, 85 lat
Alina Jurek, 80 lat
Grzegorz Chołun, 64 lata
Wiesława Jabłońska, 62 lata
Tadeusz Szyszko, 90 lat
Kazimierz Rybicki, 72 lata
Tadeusz Łaski, 85 lat
Danuta Szczętniak, 86 lat
Dawid Tarnowski, 35 lat
Stanisława Turczyn, 90 lat

SIERPIEŃ

Jadwiga Gątorska, 74 lata
Krystyna Pietrzela, 67 lat
Miroslaw Lech Józefaciuk, 68 lat
Klaudia Żmuda, 21 lat
Władysław Szlachta, 84 lata
Czesława Makuch, 93 lata
Waldemar Poteralski, 64 lata
Danuta Skrobowska, 68 lat
Wiesław Kozak, 74 lata
Henryk Cieniuch, 83 lata
Stefania Kula, 96 lat
Paweł Rodak, 39 lat

Kazimierz Kubik, 77 lat
Marian Grzeszczak, 63 lata
Andrzej Kurlak, 55 lat
Roman Andrzej Kaczor, 64 lata
Stefan Tadeusz Lipiński, 80 lat
Krystyna Topyła, 75 lat
Joanna Wierzbicka, 57 lat
Zygmunt Wołochowicz, 85 lat
Roman Domin, 74 lata
Artur Matyjaszczyk, 46 lat
Piotr Charliński, 76 lat

WRZESIEŃ

Eugeniusz Smył, 76 lat
Tadeusz Kasperek, 72 lata
Zygmunt Bieniek, 78 lat
Zofia Jadwiga Papka, 89 lat
Kazimiera Marczak, 73 lata
Melania Romańska, 101 lat
Teresa Matyjaszczyk, 74 lata
Teresa Sidorowicz, 75 lat
Kazimierz Matyjaszczyk, 79 lat
Jan Gol, 65 lat
Józef Libera, 73 lata
Halina Siwiec, 80 lat
Teresa Łazorczyk, 75 lat
Grzegorz Zbiciak, 51 lat
Zofia Baran, 92 lata
Krystyna Soszka, 75 lat
Mariusz Namiota, 49 lat
Janina Duda, 72 lata
Ryszard Wójtowicz, 77 lat

Stanisław Budzyński, 83 lata
Ewa Gowin, 55 lat
Danuta Miler, 69 lat

PAŹDZIERNIK

Lucyna Żdziobło, 77 lat
Stanisław Wolski, 68 lat
Genowefa Kowalczyk, 89 lat
Tadeusz Grzegorzczak, 66 lat
Henryk Greguła, 54 lata
Marianna Prażmo, 91 lat
Ryszard Rodak, 69 lat
Marek Malczewski, 76 lat
Antoni Koniuch, 75 lat
Marianna Pszczoła, 93 lata
Kunegunda Kosior, 88 lat
Marianna Wójcik 94 lata
Czesław Haraszczuk 77 lat
Urszula Kutnik, 86 lat
Izabela Wójtowicz, 81 lat
Wiesław Wierchoń, 86 lat
Władysława Pikula, 91 lat
Barbara Kołodziej, 89 lat
Miroslaw Bartkowicz, 57 lat

10-lecie Uniwersytetu Trzeciego Wieku w Lubartowie. Trzydzieści nowych osób wstąpiło do UTW

Członkowie Uniwersytetu Trzeciego Wieku w Lubartowie i goście uroczystości

Seniorzy korzystają z zajęć UTW już od dziesięciu lat. Ciągłe przybywa nowych członków. Jubileuszową uroczystość i inaugurację nowego roku akademickiego przygotowano 26 października w Lubartowskim Ośrodku Kultury.

Pierwsze zajęcia UTW w Lubartowie odbyły się

w 2013 r. Jak podkreślał na dzisiejszej jubileuszowej uroczystości prezes zarządu UTW Ryszard Trybalski, zbiegło się to w czasie z jubileuszem 470-lecia założenia Lubartowa. Dziesięciolecie UTW zbiega się więc z kolejnym jubileuszem, 480-lecia miasta.

Podczas uroczystości przyjęto w skład Uniwersytetu Trzeciego Wieku kolejnych trzydzieści osób. Nie wszyscy mogli być obecni, ale ci, którzy przybyli na jubileusz, otrzymali już swoje legityma-

Halina Stanisławska

Zawsze mi było blisko do UTW, także z racji mojej pracy. Chcę korzystać z integracji, spotkań. Uwielbiam zajęcia sportowe, interesujące zajęcia, wiem, że w UTW jest miła atmosfera, jest dużo moich znajomych.

cje studenta UTW. Pozostali dostaną je w późniejszym terminie.

Podczas uroczystości wystąpił Chór Ziemi Lubartowskiej pod batutą Alfreda Kędziory

Bogumiła Lisek Jublewska

Chcę spędzać czas w sposób kreatywny, dojrzale. Spotkania z ludźmi są ważną rzeczą w naszym życiu, a tego często nie doceniamy. Dowiadujemy się o osobach, które były od lat wśród nas, w naszym mieście przy okazji ich pogrzebu. Chcę to zmienić, chcę w pełni korzystać z tych lat, które mi jeszcze zostały. Chcę się cieszyć życiem i ludźmi, którzy razem ze mną będą uczestniczyć w zajęciach.

oraz duet Marta Migal (piano) i Maciej Rysak (skrzypce). Wykład inauguracyjny wy-

głosiła dr Ewa Sędzimierz. Marcin Kusyk

Ślubowanie klas I w ZS 2 w Lubartowie

Pierwszoklasiści złożyli ślubowanie na sztandar szkoły

Uroczyste ślubowanie klas I w ZS 2 odbyło się 25 października. Do uczniów przemówił dyrektor Zbigniew Sajda. Po jego wystąpieniu pierwszoklasiści złożyli ślubowanie na sztandar szkoły. W uroczystości brał udział kierownik Wydziału Oświaty i Sportu Starostwa Powiatowego Krzysztof Karczmarsz.

Marcin Kusyk

Część artystyczna

Licealiści podczas uroczystości

Mistrzostwa Powiatu Lubartowskiego w Badmintonie Drużynowym Dziewcząt i Chłopców. Licealiada

I miejsce chłopców - ZS 2 w Lubartowie

I miejsce dziewcząt - ZS 2 w Lubartowie

W mistrzostwach zmierzyły się drużyny: RCEZ w Lubartowie (op. p. Marzena Lech), ZS w Ostrowie Lubelskim (op. Mirosław Dras), ZS nr 2 w Lubartowie (op. p. Zbigniew Sajda) oraz jedna drużyna dziewcząt- drużyna gospodarzy, ZS nr 2 w Lubartowie (op. p. Zbigniew Sajda). Rozgrywane były

spotkania „każdy z każdym”. Końcowa klasyfikacja:
DZIEWCZĘTA
ZS nr 2 w Lubartowie
CHŁOPCY
ZS nr 2 w Lubartowie
RCEZ w Lubartowie
ZS w Ostrowie Lubelskim

Marcin Kusyk
LUB